

Dosarul nr. 1-1105/2026
1-23013529-12-1-24042026

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

02 octombrie 2026
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul,
Vasilenco

Angela

Grefier

Alexandru Carp

Cu participarea:

Acuzatorului de stat

Vasile Disculțu

Apărătorului în interesele inculpatului, avocatul

Oleg Chicu

Inculpatului

***** Sava

examinând în ședința de judecată publică, *în procedură generală*, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

*Sava ****** fără grad de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, posedă limba română, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal (în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei).

Procedura de citare legală, respectată.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat inițial în examinarea instanței de fond în perioada 27 ianuarie 2023 – 28 noiembrie 2024. În urma contestării sentinței, prin Decizia Curții de Apel Centru nr. 1a-1124/24 din 01 aprilie 2026, s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de fond, într-un alt complet de judecată. Ulterior, cauza a parvenit în instanță, iar la data de 24 aprilie 2026 a fost repartizată în mod automat-aleatoriu spre examinare judecătorului Angela Vasilenco, fiind examinată în fond cu pronunțarea sentinței la data de 02 octombrie 2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

1.Fapta prejudiciabilă incriminată inculpatului.

Potrivit rechizitoriului și ordonanței de punere sub învinuire, *inculpatul Sava ****** este acuzat pentru fapta că, activând în funcția de ***** fiind investit în funcție publică de execuție

cu statut special, angajat prin ***** mai 2020, fiind în virtutea art. 123 alin. (2) din Codul penal, persoană publică, abilitat în temeiul art. 19-21 din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, cu atribuții de constatarea și documentarea contravențiilor în domeniul circulației rutiere, fiind repartizat în baza planului privind organizarea și desfășurarea activității de impunere a legislației, orientate pentru identificarea și documentarea persoanelor ce practică activitate ilicită în domeniul transportului rutier pe teritoriul administrativ al r-nului Călărași pentru perioada 20 iulie 2021-27 iulie 2021, potrivit listei din 27 iulie 2021 cu dislocația forțelor și mijloacelor a Secției de Escortă și Misiuni Speciale a INSP, a fost repartizat în echipa de serviciu împreună cu inspectorul INSP, Chiaburu Artur, cu automobilul de serviciu de model ***** cu numărul de înmatriculare***** de la ora 06:00 min., până la 15:30 min., în r-nul Călărași.

Astfel, la 27 iulie 2021, aproximativ orele 12:40 min., aflându-se împreună cu colegul de serviciu Chiaburu Artur, pe traseul R25 din direcția com. Vorniceni, r- nul Strășeni spre mun. Chișinău, la sensul giratoriu a traseului R25 și R1 (E58), Chiaburu Artur, a stopat motocicletă de model „*****” cu numărul de înmatriculare ***** la ghidonul căreia se afla *****v, verificându-i permisul de conducere nr. *****și certificatul de înmatriculare nr. *****9 a motocicletei de model „*****” cu numărul de înmatriculare ***** a stabilit că categoria inclusă în permisul de conducere a cet. *****v, nu-i acordă dreptul de a conduce motocicletă de model „*****” cu n/î ***** transmițând actele colegului său Sava ***** pentru documentarea cazului.

Ulterior, Sava ***** , aflându-se în habitacul automobilului de serviciu de model ***** cu numărul de înmatriculare „*****”, imitând completarea procesului-verbal cu privire la contravenție, pe numele lui *****v, comunicându-i riscul aplicării amenzii în sumă de 3 000 lei, ridicarea motocicletei la parcare cu plată în sumă de 1 000 lei și evacuarea acesteia în sumă de 850 lei, a pretins de la *****v, în scopul neîndeplinirii acțiunilor în exercitarea funcției de documentare a faptei contravenționale, bunuri ce nu i se cuvin, și anume la revenirea în mun. Chișinău, să-i reîncarce contul telefonului mobil ce îi aparține „***** cu mijloace bănești în suma de 300 lei, efectuând în acest sens un apel de încercare „BIP” către numărul de telefon „*****” ce aparține lui *****v.

Ulterior, la 29 iulie 2021, aproximativ ora 20:26 min., *****v, în rezultatul controlului transmiterii banilor preținși, aflându-se în mun.***** , la chioșcul nr. 40 a SRL ***** a realizat transmiterea banilor preținși de către Sava ***** prin reîncărcarea contului numărului de telefon „***** cu mijloace bănești în sumă de 300 lei.

*Organul de urmărire penală a încadrat juridic acțiunile lui Sava ***** în baza art. 324 alin. (4) din Codul penal (în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei), fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii de „corupere pasivă”, manifestată prin pretinderea și primirea, personal, de către o persoană publică, a unor bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, în scopul de a nu îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 de unități convenționale.*

2Privind procedura.

În ședința de judecată, inculpatul Sava ***** nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate și nici circumstanțele de fapt reținute în sarcina sa. În aceste condiții, în conformitate cu prevederile art. 351 și art. 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în privința acestuia în procedură generală, în limba română, în ședință publică, cu participarea inculpatului și a apărătorului admis în proces.

3. Poziția acuzării și a apărării în dezbaterile judiciare, precum și ultimul cuvânt al inculpatului.

În dezbaterile judiciare, **acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, Discuțu Vasile**, a solicitat ca inculpatul Sava ***** să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal, în redacția în vigoare la data trimiterii cauzei în instanța de judecată, fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Referitor la soarta corpurilor delictive, **acuzatorul de stat** a solicitat ca *mijloacele bănești în sumă de 300 lei*, constituite dintr-o bancnotă cu nominalul de 200 lei moldovenești, seria/nr.*****i o bancnotă cu nominalul de 100 lei moldovenești, seria/nr.***** transmise spre păstrare subdiviziunii specializate a Serviciului Fiscal de Stat în baza actului nr. 108 din 20 septembrie 2021 și reprezentând mijloace bănești asupra cărora au fost îndreptate acțiunile infracționale ale inculpatului Sava ***** în conformitate cu prevederile art. 161 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, **să fie trecute în venitul statului.**

Totodată, în temeiul art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală, **acuzatorul de stat** a solicitat ca următoarele mijloace materiale de probă:

- Fișierul electronic cu denumirea *phone_20210729-113952_*****.amr*;
- Fișierele electronice cu denumirile *Screenshot_20210730-120642_Phone.jpg*; *Screenshot_20210730-120649_Phone.jpg*; *Screenshot_20210730-123533_Cube_ACR.jpg*; *Screenshot_20210730-123659_Android System.jpg*, extrase din memoria telefonului de model *Samsung Note 10 LITE*, IMEI: 3*****, înzestrat cu cartela SIM cu nr. „*****”, ce aparține cet. *****v, înregistrate pe suportul optic „DVD-R” de model „Omega”, anexă la procesul-verbal de cercetare din 30 iulie 2021, pe care este reflectată cu carioacă de culoare neagră mențiunea „Anexă proces-verbal examinate telefon C***** *****”, anexate la materialele cauzei penale;

- Bonul fiscal „0206”, seria nr.*****, eliberat la 29 iulie 2021, ora 20:26, de către SRL „Moldpresa-Grup”, în sumă de 300 lei, anexat la materialele cauzei penale;

- Fișierele electronice cu denumirile: *Screenshot_20210809-182123_Contacts.jpg*; *Screenshot_20210809-182241_Contacts.jpg*; *Screenshot_20210809-182255_Service mode.jpg*; *Screenshot_20210809-182311_Settings.jpg*; *Screenshot_20210809-182322_Settings.jpg*; *Screenshot_20210809-183438_Chrome.jpg*; *Screenshot_20210809-183551_Chrome.jpg*; *Screenshot_20210809-183920_Chrome.jpg*; *Screenshot_20210809-185751_Contacts.jpg*; *Screenshot_20210809-185807_Contacts.jpg*, extrase din memoria telefonului de model *Samsung S9*, ***** înzestrat cu cartela cu nr. „*****”, ce aparține lui Sava ***** și înregistrate pe suportul optic de tip „DVD-R” de model „Omega”, pe care se conține inscripția „Anexă proces-verbal examinare telefon ***** *****”, anexate la materialele cauzei penale, **să fie păstrate în continuare, atașate la materialele dosarului penal, pe toată durata păstrării acestuia.**

În replică, **acuzatorul de stat, Discuțu Vasile**, referindu-se la procesul-verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere, a indicat că din conținutul acestuia rezultă că martorul-denunțator l-a recunoscut pe Sava ***** în fotografia cu nr. 3. Totodată, la procesul-verbal respectiv sunt anexate foto-tabelele aferente procedurii de recunoaștere.

În ceea ce privește momentul transmiterii mijloacelor bănești, **acuzatorul de stat** a menționat că măsura specială de investigații privind controlul transmiterii banilor se efectuează sub supravegherea organului de urmărire penală și are drept scop verificarea intenției și conduitei persoanei investigate. Din acest considerent, este firesc ca mijloacele bănești utilizate în cadrul măsurii speciale de investigații să fie preluate din mijloacele speciale ale organului de urmărire

penală, iar întregul circuit al acestora, din momentul transmiterii și până la documentarea cazului, să se afle sub supravegherea organului care efectuează și consemnează măsura specială de investigații.

Cu referire la susținerea potrivit căreia suma de 300 de lei ar fi reprezentat un fapt accidental, acuzatorul de stat a indicat că, în opinia acuzării, în circumstanțele cauzei, transmiterea sumei de 300 de lei nu a avut un caracter accidental, întrucât această sumă ar fi fost pretinsă în mod concret, în scopul ca inculpatul să nu își îndeplinească obligațiile de serviciu și să nu purceadă la documentarea unui pretins caz de săvârșire a contravenției prevăzute de art. 231 din Codul contravențional.

În ceea ce privește credibilitatea martorului-denumitor *****v, acuzatorul de stat a susținut că aceasta urmează a fi apreciată în baza unor criterii obiective, și anume prin prisma consecvenței declarațiilor sale și a modului în care acestea se coroborează cu celelalte probe administrate în cadrul cauzei penale. Totodată, a menționat că datele privind personalitatea martorului, inclusiv împrejurarea de câte ori acesta a fost anterior atras la răspundere contravențională, nu constituie, în sine, un criteriu obiectiv pentru aprecierea credibilității declarațiilor sale.

4. Apărătorul în interesele inculpatului Sava *** , avocatul Chicu Oleg, în dezbaterile judiciare,** a reiterat că susține pe deplin poziția expusă în pledoariile sale anterioare, consemnate în materialele cauzei. Totodată, a menționat că, urmare a reexaminării cauzei, au apărut și au fost administrate probe noi, asupra cărora urma să se refere.

Apărătorul a susținut că avea așteptarea ca, în urma administrării acestor probe, acuzatorul de stat să adopte o poziție de retragere a învinuirii, făcând referire, în acest context, la cazurile pierdute de Republica Moldova la Curtea Europeană a Drepturilor Omului și exprimând opinia că acestea ar trebui să determine o responsabilizare nu doar a judecătorilor, ci și a procurorilor în situațiile în care sunt pronunțate hotărâri de condamnare constatate ulterior ca fiind neîntemeiate. A precizat că această afirmație nu constituie un atac, ci rezultă din convingerea apărării că, în prezenta cauză, este vorba despre un caz vădit fabricat, de la început până la sfârșit, care, în opinia sa, nu este susținut de probe, ci, dimpotrivă, este caracterizat prin lipsa acestora.

Prezentând cronologic evenimentele, apărătorul a indicat că denunțatorul a fost stopat regulamentar de către colaboratorii de poliție în timp ce conducea o motocicletă care, din punct de vedere vizual, crea aparența unui vehicul de o anumită capacitate, fapt ce a determinat verificarea actelor acestuia. În urma verificării pașaportului tehnic și a permisului de conducere, apărând o suspiciune raportată la aspectul vizual al vehiculului, colaboratorii de poliție, în opinia apărării, aveau obligația să efectueze verificările corespunzătoare.

Apărătorul a arătat că nu poate accepta logica potrivit căreia colaboratorii de poliție, după verificarea actelor aflate asupra conducătorului și constatarea faptului că acestea sunt legale, ar fi trebuit să întocmească un proces-verbal. Potrivit apărării, colaboratorii de poliție au întreprins toate măsurile necesare, verificând atât vizual, cât și în bazele de date pe care le aveau la dispoziție pașaportul tehnic și permisul de conducere. Actele respective erau valabile, nu prezentau semne de deteriorare sau falsificare, iar informațiile din acestea corespundeau cu cele din bazele de date. Prin urmare, potrivit apărătorului, nu exista temei pentru întocmirea unui proces-verbal, motiv pentru care actele au fost restituite conducătorului, fiindu-i permisă continuarea deplasării, fapt confirmat, potrivit apărării, inclusiv de denunțator.

În continuare, apărătorul a pus la îndoială comportamentul ulterior al denunțatorului, menționând că acesta, timp de mai mulți ani, nu s-a prezentat pentru a face declarații, ședințele de judecată fiind amânate în repetate rânduri.

Referindu-se la primele acțiuni de urmărire penală efectuate nemijlocit în ziua formulării denunțului, apărătorul a indicat că a avut loc acțiunea procesuală de prezentare spre recunoaștere, la care clientul său, împreună cu alte persoane, a participat. Potrivit apărătorului, la acel moment, imediat după producerea evenimentelor, persoana respectivă nu l-a recunoscut pe Sava *****, ci a indicat o altă persoană. În acest context, apărarea a pus la îndoială obiectivitatea declarațiilor ulterioare ale denunțatorului, accentuând că procedura de recunoaștere s-a desfășurat în ziua respectivă sau la un interval foarte scurt de timp de la eveniment.

Apărătorul a reiterat că, în opinia sa, cauza este una fabricată și a criticat poziția acuzării, arătând că, în justiție, nu ar trebui să existe solidaritate în susținerea unei acuzații, ci ar trebui examinat în mod critic și minuțios comportamentul organului de urmărire penală.

În acest sens, apărătorul a menționat că reexaminarea cauzei a permis clarificarea unor circumstanțe importante, întrucât denunțatorul, audiat în instanța de judecată, a declarat că mijloacele bănești nu au fost depuse de el, ci au fost depuse de către colaboratori sau de către o altă persoană.

Apărătorul s-a referit și la momentul depunerii și înregistrării denunțului, susținând că, la ora la care acesta a fost înregistrat în registrul de evidență, datele de radiolocație indicau că telefonul și persoana se aflau pe o altă stradă. În opinia apărării, nu poate fi acceptată explicația potrivit căreia aceasta ar fi rezultatul funcționării unei singure antene, întrucât, potrivit experienței sale în cadrul acțiunilor de urmărire penală, antenele permit stabilirea nemijlocită a locului și localizării, fără a fi vorba despre diferențe de kilometri sau sute de metri.

Din această perspectivă, apărătorul a ridicat problema modului în care denunțul putea fi înregistrat la ora respectivă, într-un registru de strictă evidență, în condițiile în care persoana care pretinde că l-a formulat se afla pe o altă stradă. În opinia sa, această împrejurare creează dubii dacă denunțatorul a formulat efectiv denunțul sau dacă acesta a fost fabricat de colaboratorii CNA care l-au înregistrat. Apărătorul a arătat că aceste dubii sunt susținute, în opinia sa, și de alte evenimente ulterioare, inclusiv de modul în care s-a comportat ofițerul de urmărire penală.

În continuare, apărătorul s-a referit la confruntarea dintre Sava ***** și denunțator. A arătat că Sava ***** a declarat în mod sincer că, în cadrul discuției cu denunțatorul, l-a întrebat cu ce se ocupă, acesta spunându-i că lucrează în construcții, după care l-a întrebat dacă îl poate ajuta, iar persoana respectivă ar fi răspuns că nu există nicio problemă, astfel fiind făcut schimbul de numere de telefon.

Potrivit apărătorului, în cadrul confruntării, denunțatorul a declarat că nu își amintește să-i fi spus lui Sava ***** că lucrează în construcții, în timp ce, la audierea ulterioară în instanța de judecată, acesta a declarat că lucrează în construcții. În opinia apărării, această împrejurare demonstrează caracterul contradictoriu al declarațiilor denunțatorului.

Apărătorul a invocat și un alt moment pe care l-a verificat atât în cadrul confruntării, cât și în instanța de judecată, și anume dacă denunțatorul avea asupra sa suma de 300 de lei la momentul în care a fost stopat și când, potrivit acuzației, Sava ***** ar fi pretins acești bani. Denunțatorul a răspuns că avea suma respectivă.

În acest context, apărătorul a făcut referire la locul unde s-au desfășurat evenimentele, menționând că în apropiere se afla o stație PECO și un aparat prin intermediul căruia puteau fi suplinite conturile telefonice. Potrivit apărării, dacă într-adevăr Sava ***** ar fi solicitat banii, denunțatorul putea să-i transmită atunci, iar dacă versiunea era că suma trebuia introdusă în contul telefonic, aceasta putea fi depusă imediat, la o distanță de aproximativ doi metri, pe card sau pe numărul de telefon.

Apărătorul a menționat că, în cadrul confruntării, atunci când Sava ***** a aflat că denunțatorul susține că banii au fost depuși, acesta a comunicat organului de urmărire penală că banii respectivi nu îi aparțin. Sava ***** ar fi explicat că era seara sau noaptea când a primit mesajul referitor la sumă și că nu știa de la cine provenea aceasta.

În acest context, apărarea a ridicat întrebarea de ce, dacă organul de urmărire penală efectua în mod real, diligent și sincer măsurile de documentare, nu a fost transmis un mesaj din care să rezulte expres că suma de 300 de lei îi era adresată lui Sava *****. De asemenea, apărătorul a întrebat de ce, în convorbirile telefonice anexate la materialele cauzei, nu se discută și nu se menționează acest lucru.

Apărătorul a arătat că, abia în cadrul reexaminării cauzei, au fost audiate în ședința de judecată înregistrările de pe CD-uri și vocea conținută pe acestea. Acesta a menționat că a formulat o observație, consemnată în procesul-verbal al ședinței, întrucât, în opinia sa, acuzatorul de stat a descifrat textul în modul în care a considerat, deși pe înregistrare nu se aud cuvintele indicate, ci alte sunete.

În consecință, apărătorul a solicitat instanței să acorde atenție acestei împrejurări și a susținut că probele la care face referire acuzarea nu indică nici direct, nici indirect și nu au un conținut probatoriu care să corespundă formulei învinuirii formulate în raport cu infracțiunea imputată. Acesta a ridicat întrebarea prin ce acțiuni concrete Sava ***** ar fi pretins, cerut sau primit anumite mijloace bănești, susținând că există doar declarațiile denunțatorului, care, în opinia apărării, sunt contrazise de ansamblul evenimentelor și de acțiunile procesuale care au urmat.

Apărătorul a reiterat existența unor dubii serioase cu privire la modul și corectitudinea acțiunilor organului de urmărire penală. În acest sens, a menționat că Sava ***** a declarat sincer că a observat banii noaptea, atunci când aceștia au fost transferați, că nu îi aparțin și că este gata să-i restituie oricând, însă numai după ce organul de urmărire penală va stabili cui îi aparțin aceștia.

Potrivit apărătorului, a doua zi, ofițerul respectiv l-a telefonat pe clientul său și i-a solicitat să transmită banii, fiind indicat ca aceștia să fie dați conducerii acestui ofițer de urmărire penală, pentru ca ulterior, în materialele cauzei, să rezulte că organul de urmărire penală a ridicat, în mod protocolar, banii respectivi din bancomat și de la bancă. Și această împrejurare, în opinia apărării, generează semne de întrebare cu privire la comportamentul ofițerului de urmărire penală și al grupului care a instrumentat cauza.

În continuare, apărătorul a utilizat, cu titlu de comparație, situația unui student despre care există suspiciunea că ar copia. Acesta a arătat că, în asemenea situație, este firesc să existe o atenție sporită asupra studentului, însă, dacă ulterior acesta răspunde corect la toate întrebările, nu ar fi justificată acordarea unei note negative, ci ar trebui acordată nota corespunzătoare răspunsurilor sale. Prin această comparație, apărătorul a pus în discuție modul în care organul de urmărire penală și acuzarea au apreciat circumstanțele favorabile lui Sava *****.

Apărătorul a menționat că organul de urmărire penală a întocmit un raport către Agenția de Integritate, în urma căruia Sava ***** a fost supus unor verificări. Ulterior, potrivit apărării, a fost întocmit un raport din care rezulta că acesta este în conformitate cu legea și nu are nicio încălcare, însă acuzarea nu a acordat atenție acestor circumstanțe.

De asemenea, apărătorul a arătat că acuzarea nu ține cont de întreaga activitate a ofițerului Sava ***** , care, pe parcursul mai multor ani, și-ar fi exercitat onest atribuțiile, motiv pentru care apărarea a prezentat mai multe probe la materialele cauzei.

În acest context, apărătorul a ridicat problema dacă activitatea unui ofițer, aflat, potrivit expresiei sale, „ca ostașul pe prima linie”, nu este supusă unui risc obiectiv care se poate manifesta inclusiv prin tentative de răz bunare, susținând că o asemenea situație există și în prezenta cauză.

Apărătorul a făcut referire la actele prezentate de apărare, susținând că acestea îl caracterizează pe denunțător ca fiind o persoană aflată în conflict cu ordinea publică și, în special, cu regulile privind circulația rutieră, exprimându-și nedumerirea că, în pofida listei și antecedentelor contravenționale menționate, acesta încă deține permis de conducere.

În continuare, apărătorul a pus în discuție faptul că, în condițiile existenței unor entități specializate precum CNA și Procuratura Anticorupție, chemate să lupte cu corupția, a fost documentat un asemenea caz și a fost înaintată o învinuire bazată, în opinia sa, pe faptul că suma de 300 de lei a fost depusă pe un număr de telefon.

Apărătorul a ridicat întrebarea care persoană din Republica Moldova ar putea fi garantată împotriva unei asemenea situații, în condițiile în care numărul de telefon al oricărei persoane poate fi accesibil unei alte persoane interesate care are o asemenea intenție, iar ulterior titularul numărului s-ar putea trezi într-o situație similară.

Apărătorul a menționat că, în cauza dată, este vorba despre un ofițer aflat la serviciu și a pus problema laturii prin care poate fi justificată acuzația formulată împotriva acestuia, în special în condițiile în care persoana inculpatului este caracterizată în modul prezentat de apărare.

Referindu-se la poziția acuzării privind aprecierea declarațiilor martorilor, apărătorul a arătat că martorul propus de apărare, asemenea oricărui alt martor, a depus jurământ, este o persoană cu studii superioare, iar declarațiile acestuia nu au fost răsturnate prin nicio altă probă. Totodată, potrivit apărării, declarațiile acestui martor caracterizează și se coroborează cu cele invocate de apărare în privința comportamentului denunțătorului și cu informațiile prezentate referitor la acesta.

Apărătorul a mai făcut referire la convorbirile în care denunțătorul ar fi utilizat expresii în sensul „*N-au vrut altfel, au pățit-o, au pățit-o*”. Potrivit apărării, această informație confirmă că ofițerii nu au acceptat propunerea denunțătorului de a „*rezolva altfel*” situația. În acest sens, Sava ***** ar fi declarat că a curmat imediat o asemenea discuție și l-a preîntâmpinat pe denunțător, iar ulterior acesta din urmă s-ar fi lăudat prietenilor săi cu modul în care s-a comportat.

În opinia apărătorului, toate aceste împrejurări se încheagă logic și probator dacă sunt examinate în ansamblu, în timp ce o abordare orientată exclusiv spre prezentarea unui „spectacol de luptă cu corupția” ar conduce la o apreciere eronată a circumstanțelor cauzei.

În concluzie, apărătorul a susținut cu certitudine că materialele cauzei demonstrează lipsa vinovăției lui Sava ***** , iar probele administrate și invocate de acuzare în susținerea învinuirii fie nu au conținut probatoriu, fie nu relevă în mod clar faptele incriminate acestuia.

Apărătorul a făcut, de asemenea, trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, menționând *cazul Bîkov*, *cazul Khan*, *cazul Scheng*, *cazul Alcavaja și Tahirii*, precum și alte cauze, despre care a susținut că relevă necesitatea evitării condamnării persoanelor în baza unui probatoriu dubios și aplicarea principiului potrivit căruia tot ceea ce este îndoielnic urmează a fi interpretat nu în favoarea acuzării.

Totodată, apărătorul a susținut că, în cauza dată, nu este vorba doar despre existența unor dubii, ci, în opinia sa, probele invocate de acuzare nu au nici măcar un conținut probatoriu care să genereze dubii rezonabile cu privire la comiterea faptei imputate. Potrivit acestuia, acuzarea se bazează, în esență, pe declarațiile denunțătorului, care sunt contrazise de circumstanțele cauzei,

inclusiv de datele ce îl caracterizează pe acesta în calitate de conducător auto, fără a exista alte probe care să demonstreze acuzația.

În final, apărătorul și-a exprimat speranța în pronunțarea unei sentințe corecte, obiective și legale, asemenea sentinței anterioare prin care Sava ***** a fost declarat nevinovat. Acesta a menționat că, în urma reexaminării cauzei, are și mai multă certitudine în această privință, întrucât au fost examinate noi detalii care anterior nu au fost accesibile, fără ca aceasta să fie din vina apărării, iar materialul probator a fost completat prin administrarea unor probe noi și prin audierea nemijlocită a denunțatorului.

În aceste circumstanțe, apărătorul a solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Sava *****.

În replică, apărătorul a indicat că a făcut referire anume la acțiunea de urmărire penală privind prezentarea persoanei spre recunoaștere și a menționat că, din procesele-verbale respective, rezultă că *****v a indicat persoana cu nr. 3, care nu era Sava *****. Apărătorul a precizat că această împrejurare a fost consemnată în procesul-verbal, și anume că persoana cu nr. 3, indicată de denunțator, era o cu totul altă persoană, iar el, în calitate de apărător, a formulat obiecții în acest sens, care, de asemenea, au fost consemnate în procesul-verbal.

Referitor la depunerea mijloacelor bănești, apărătorul a susținut că această situație este, în opinia sa, una de neconceput, întrucât acțiunea respectivă a fost realizată de către ofițerul de urmărire penală, fapt care, potrivit apărătorului, a fost declarat chiar de denunțator. Astfel, acesta a reiterat că banii au fost depuși nemijlocit de către ofițerul de urmărire penală, făcând, în acest context, o comparație potrivit căreia, în cazul documentării unui omor sau a unui furt, nu ofițerul de urmărire penală ar trebui să meargă și să comită el însuși infracțiunea.

Totodată, apărătorul a precizat că nu a folosit cuvântul „accidental” cu referire la mijloacele bănești. Acesta a susținut că împrejurările invocate demonstrează că, cel puțin, a existat o provocare, menționând însă că, în opinia sa, situația este chiar mai gravă decât o provocare, având în vedere modul în care au fost administrate, fixate și documentate probele.

Apărătorul s-a referit și la persoana denunțatorului, menționând că, în opinia sa, în această privință ar exista și alte aspecte, asupra cărora însă nu se expune, considerând că de acestea urmează să se ocupe alte instituții.

De asemenea, apărătorul a reiterat că nu a susținut că depunerea banilor ar fi fost accidentală, ci că mijloacele bănești au fost depuse nemijlocit de către ofițerul de urmărire penală, și nu de către persoana care, potrivit circumstanțelor cauzei, trebuia să le depună, acțiunea urmând, în opinia sa, să fie fixată, filmată și documentată de către ofițer. În acest context, apărătorul a reiterat comparația potrivit căreia ofițerul nu poate el însuși să realizeze acțiunea care urmează a fi documentată, după cum, în cazul unui furt sau al unui omor, nu ofițerul ar fi cel care să comită fapta respectivă.

5. Inculpatul Sava *****, în debaterile judiciare, a susținut poziția apărătorului.

Subsecvent, în ultimul cuvânt, inculpatul Sava *****, adresându-se instanței de judecată, a susținut cele declarate, explicate și demonstrate anterior, inclusiv referitor la provocările invocate, menținând că este nevinovat. A menționat că și-a dedicat viața și sufletul activității sale profesionale și a reiterat că își menține poziția exprimată anterior. Totodată, referindu-se la cele menționate de procuror cu privire la cazierul contravențional, a indicat că, în cazul în care instanța va avea posibilitatea să îl examineze, în acesta se regăsesc inclusiv fapte de huliganism, depășirea vitezei și conducerea în stare de ebrietate, aceasta din urmă fiind, în opinia sa, cea mai gravă.

Inculpatul a mai menționat că urmează a fi pronunțată o sentință de către judecătoria Elena Ungureanu, în cadrul căreia instanța se va expune asupra cazului respectiv și asupra caracteristicii persoanei în cauză, despre care a susținut că a plecat peste hotarele țării și nu se prezintă nici în fața acelei instanțe de judecată. În final, inculpatul a reiterat că își menține cele declarate anterior și și-a exprimat speranța că instanța va adopta o hotărâre conformă legislației în vigoare, astfel încât să își poată continua cariera pe care o iubește, menționând că nu dorește să plece peste hotarele țării, ci să rămână în țară și să își crească copiii.

6. Poziția inculpatului.

– **Inculpatul Sava *******, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că nu își recunoaște vina. A menționat că această cauză se află în examinare de șase ani, iar la data de 28 noiembrie 2024 a fost emisă o hotărâre legală de achitare în baza art. 324 alin. (4) din Codul penal. În acest context, inculpatul a menționat că instanța de fond a analizat un aspect fundamental al procesului penal, și anume că hotărârile de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, ci pe probe certe, concludente și coroborate. A susținut că nu există nicio probă directă din care să rezulte că ar fi pretins ori primit bani pentru el personal sau pentru altcineva, nu există declarațiile altor martori care să confirme o asemenea pretindere și nu există probe materiale care să demonstreze trimiterea unei sume de bani către el. A atras atenția asupra faptului că, din analiza convorbirilor telefonice și a probelor administrate relevante, nu rezultă existența unei intenții directe și nici scopul cerut de lege pentru existența infracțiunii. A susținut că procesul penal nu poate suplini lipsa probelor prin presupuneri sau interpretări.

A solicitat să se atragă atenția asupra faptului că Colegiul Curții de Apel Centru nu a constatat existența vinovăției sale și nici nu a stabilit că probele administrate demonstrează săvârșirea infracțiunii. A menționat că singurul motiv al anulării sentinței a fost necesitatea unei analize mai complete și coroborate a probelor existente.

A declarat că, în cadrul rejudecării, această analiză completă a fost realizată. Mai mult, nu au fost administrate probe noi care să înlăture concluziile favorabile ale primei instanțe. Dimpotrivă, administrarea nemijlocită a probelor a relevat existența unor neconcordanțe în declarațiile persoanei care susține că ar fi remis mijloacele bănești. A susținut că sarcina probei aparține exclusiv acuzării și că, în materialele cauzei, lipsesc probele care ar demonstra cele incriminate.

A mai relatat că, dincolo de analiza juridică a probelor existente, există și o dimensiune umană pe care nu o poate trece sub tăcere. Astfel, ani la rând și-a exercitat atribuțiile cu responsabilitate, devotament și profesionalism. A menționat că reputația nu se construiește peste noapte, ci prin mii de decizii corecte, actele în acest sens fiind anexate și la dosar. A susținut că probele prezentate demonstrează că și în cazul de referință a luat o decizie corectă, conform legii. Cariera și aprecierea sa profesională au fost rezultatul unor ani de efort constant, și nu al unui moment izolat.

În acest sens, inculpatul a declarat că îi este greu să conceapă că ar fi riscat tot ceea ce a construit pentru un presupus folos, în condițiile în care probele administrate nici măcar nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența intenției și a scopului cerut de lege. A precizat că nu solicită compasiunea instanței, ci doar verificarea probelor, aprecierea lor obiectivă și adoptarea unei decizii conform legislației în vigoare.

Referitor la speță, inculpatul a făcut trimitere la *pagina 31 a raportului cu privire la consemnarea rezultatelor urmăririi penale*, unde ofițerul de urmărire penală a indicat că acesta nu putea să nu cunoască, printr-un simplu calcul matematic, cum se stabilește puterea motorului

prin înmulțire, greutate etc. Inculpatul a comunicat că, la prezentarea permisului de conducere și a certificatului de înmatriculare, conform pct. 10 și 11 din Regulamentul circulației rutiere, acestea sunt înmânate agentului de patrulare de către șofer, ceea ce s-a întâmplat și în cazul dat. A menționat că, în permisul de conducere, la rubrica 9 privind categoria permisă pentru conducere, era indicat că șoferul *****v deținea categoria *****. Permisul de conducere cu categoria respectivă fusese emis la *15 octombrie 2019* de către Agenția Servicii Publice.

Totodată, în certificatul de înmatriculare, la rubrica „J1”, privind categoria/subcategoria vehiculului, era indicată expres categoria *****. Inculpatul a făcut referire și la răspunsul Agenției Servicii Publice nr. ******din 03 septembrie 2021*, prin care ofițerului de urmărire penală i s-a comunicat că certificatul de înmatriculare nr. ***** a fost emis de către Agenția Servicii Publice și că eroarea comisă urma să fie corectată.

Inculpatul a menționat că, potrivit art. 14 lit. c) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131/2007, de competența Agenției Servicii Publice ține elaborarea normelor, care urmează a fi aprobate de Guvern, privind evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare, precum și documentarea cu aceste acte. Totodată, a indicat că, potrivit pct. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 1047/1999 cu privire la reorganizarea Sistemului informațional automatizat de căutare „Automobilul” în Registrul de stat al transportatorilor, înmatricularea reprezintă operațiunea administrativă prin care se atestă că un vehicul poate circula pe drumurile publice. Dovada înmatriculării o constituie certificatul de înmatriculare și numărul de înmatriculare atribuit, iar certificatul de înmatriculare este un document oficial de stat care confirmă înmatricularea vehiculului și permite titularului exploatarea acestuia, inclusiv în traficul internațional. Din aceste motive, inculpatul a susținut că, potrivit actelor prezentate și emise de Agenția Servicii Publice, conducătorul avea dreptul de a conduce cu categoria ***** , iar în baza de date *eData* nu existau careva restricții.

Inculpatul a mai comunicat că, la prezentarea persoanei spre recunoaștere, conducătorul *****v a identificat o altă persoană. Totodată, a relatat că, la data de *01 noiembrie 2021, ora 13:37*, ține bine minte că se afla în serviciu pe traseul *R-6*, când a fost telefonat de o persoană de la numărul de telefon ***** , care s-a prezentat drept colaborator *****. Persoana respectivă i-a comunicat că telefonează din numele domnului *****g și i-a spus: „*am înțeles că vrei să aduceți banii luați*”. Inculpatul a întrebat despre ce bani este vorba, iar persoana respectivă i-a răspuns: „*nu știu, care i-ai luat*”, la care inculpatul i-a comunicat că nu a luat nicio sumă de bani. Acesta l-a întrebat cine este, iar persoana i-a comunicat că este lucrător operativ. Inculpatul a întrebat cum urmează să procedeze, după care persoana respectivă a închis telefonul. Ulterior, aceasta a revenit cu un apel și i-a comunicat că *****g a spus că trebuie să vină la sediul CNA, să depună o cerere pe numele procurorului de caz și să aducă banii, iar ofițerul de caz se va coborî și va lua cererea și banii. Inculpatul a răspuns că va discuta cu avocatul.

A mai relatat că nu ține minte data exactă, însă, în zilele următoare, în jurul orei 13:20, a fost telefonat din nou de la același număr de telefon și de aceeași persoană, care l-a întrebat când va aduce banii. Inculpatul i-a comunicat că în acea zi este citat la Procuratura Anticorupție pentru prezentarea învinuirii și că va da explicații asupra cazului. Ulterior, s-a prezentat la procurorul pe caz, *Gladcov Cristina*, împreună cu apărătorul său, și i-a relatat cele întâmplate. Procurorul i-a solicitat telefonul și a extras informația din acesta, inclusiv capturi de ecran, data și ora.

La întrebarea apărătorului inculpatului, avocatul Chicu Oleg, inculpatul a relatat că, atât la faza de urmărire penală, cât și la prima examinare a cauzei în instanța de fond și în instanța de apel, a depus declarații pe care le susține pe deplin.

La întrebările procurorului Disculuț Vasile, inculpatul a relatat că, la data de 27 iulie 2021, deținea funcția de***** În acea perioadă, precum și în prezent, avea statut de agent constator. A avut competența de a întocmi procese-verbale contravenționale, inclusiv în cazul conducerii mijloacelor de transport de către persoane care nu dețin dreptul de a conduce categoria respectivă de mijloc de transport. La data de 27 iulie 2021, a fost repartizat, conform planului, în raza raioanelor *Strășeni, Călărași și Ungheni*. În echipaj se afla împreună cu colegul *Chiabur Artur*, însă în zonă mai erau încă 3-4 echipaje de poliție, aceștia deplasându-se cu automobilul de serviciu.

A reiterat că, la data de 27 iulie 2021, martorul-denunțator a fost stopat de către colegul său, *Chiabur Artur*, și nu de către inculpat nemijlocit. Ulterior, colegul i-a înmănat actele pentru a verifica dacă era permisă circulația pe traseul național cu categoria respectivă.

A relatat că, la acel moment, se afla la cercul de la Strășeni, la Lozova, unde erau mai mulți colaboratori, nu doar el și *Chiabur Artur*, ci 3-4 echipaje, inclusiv superiorul acestora. Ulterior, din câte cunoaște, a fost stopată o motocicletă, iar colegul i-a înmănat actele pentru verificare, așa cum se proceda de obicei, inculpatul fiind cel care verifica mai mult legislația. A concretizat că pe traseu se aflau mai mulți colaboratori de poliție și nu poate explica cine anume a efectuat stoparea motocicletei, însă certificatul de înmatriculare și permisul de conducere le-a primit de la *Chiabur Artur* pentru verificare.

A explicat că, la acea etapă, existau modificări în lege referitoare la permisul de conducere și certificatul de înmatriculare, inclusiv mențiunile de pe verso privind rubrica „*JI*” și „*AI*”, motiv pentru care s-a deplasat la mijlocul de transport de serviciu, unde avea acces la baza de date *eData*, pentru a verifica dacă categoria indicată corespundea categoriei din permis și dacă persoana avea dreptul de a conduce. A menționat că această procedură de verificare se efectuează înainte de întocmirea procesului-verbal. La acea perioadă, echipajele abia erau dotate cu acces la baza de date, nu toate echipajele dispuneau de aceasta și nu fiecare agent avea acces. În prezent, fiecare agent are acces la baza de date, însă este necesar și un telefon suplimentar. A concretizat că era vorba despre baza de date *eData*, la care el avea acces în acel moment. A menționat că este sigur că colegul *Chiabur Artur* nu avea acces la baza de date. Din câte își amintește, el avea acces la *eData*, unde deținea codul de utilizator și parola, însă, în ceea ce îi privește pe ceilalți colegi, nu poate afirma cu certitudine dacă aceștia aveau sau nu acces.

A mai relatat că, la acel moment, baza de date se afla în dezvoltare, iar în prezent este mult mai dezvoltată și mai detaliată. Acesta a fost motivul pentru care colegul i-a oferit actele, pentru a verifica prin programul *eData* dacă totul era în regulă. A explicat că, atunci când sunt prezentate certificatul de înmatriculare și permisul de conducere, în baza de date se verifică dacă coincide numărul permisului de conducere, dacă permisul este valabil, dacă nu este fals, dacă există puncte de penalizare, dacă mijlocul de transport nu este dat în căutare, dacă nu are careva restricții, precum și alte informații privind valabilitatea documentului.

Referitor la motocicletă, inculpatul a declarat că, vizual, aceasta arăta la exterior bombată, masivă, adică mai mare și cu o capacitate aparent mai puternică. Din aspectul acesteia nu părea că motocicleta avea capacitatea indicată în acte. A evidențiat că exista o suspiciune după aspectul exterior că motocicleta ar putea fi mai puternică decât era indicat în document sau că certificatul ar putea fi fals, deoarece asemenea cazuri se întâlnesc în trafic. Verificând informația în baza de date din automobil, în compartimentul în care, la introducerea numărului mijlocului de transport, apar inclusiv codul VIN și eventualele restricții, a constatat că exista o eroare din partea ASP. A văzut că informația privind capacitatea coincidea cu cea indicată în certificatul de înmatriculare și că nu existau careva restricții. A precizat că restricțiile sunt indicate cu roșu, inclusiv cele

privind ridicarea certificatului de înmatriculare. La acel moment, nu existau asemenea restricții și mijlocul de transport nu se afla în orientare. A concretizat că actele au fost verificate doar de el și că nu a constatat careva încălcări. A susținut că nu i-a comunicat conducătorului auto despre careva suspiciuni privind comiterea unei contravenții, deoarece, în urma verificării, a constatat că totul era în regulă.

A relatat că, în timpul accesării bazei de date, a discutat cu șoferul despre construcții și despre activitatea acestuia, discuțiile având loc lângă mijlocul de transport. Nu a întocmit careva proces-verbal, deoarece nu exista temei legal. Pe parcursul verificării, a discutat cu șoferul despre activitatea acestuia, despre cum activează și în ce condiții, iar acesta i-a spus că lucrează în construcții.

Inculpatul a confirmat că l-a apelat pe șofer printr-un apel de tip „bip”. A explicat că, din discuția avută cu acesta, după ce șoferul parcursese aproximativ doi metri, i-a spus că, în ceea ce privește lucrările de construcție, urma să vină să vadă gardul pe care inculpatul îl avea în reparație. Atunci, șoferul i-a spus să-i dea un „bip”, pentru a-i salva numărul de telefon. Inculpatul i-a dictat numărul, iar la acel moment deținea numărul de telefon „*****”. A declarat că nu i-a solicitat conducătorului auto să-i încarce contul telefonului și nu a discutat cu acesta despre încărcarea contului cu suma de *300 de lei*.

Totodată, a menționat că, atunci când a avut loc confruntarea, chiar martorul a spus că avea bani asupra sa în acel moment, iar inculpatului nu îi este clar de ce, dacă situația ar fi fost așa cum susține martorul, acesta nu i-a dat banii chiar atunci pentru presupusa clarificare a întrebării. A mai menționat că în apropiere se afla și o benzinărie, unde existau aparate pentru alimentare, astfel încât persoana putea efectua atunci toată procedura, dacă lucrurile ar fi stat așa cum le-a relatat.

Inculpatul a reiterat că a declarat anterior, atât la urmărirea penală, la procuratură, cât și în repetate rânduri în instanța de judecată, că în seara respectivă se afla la o ceremonie, dacă ține minte corect, la o cumătrie, și era târziu. În acea seară a primit un mesaj pe telefon. Mesajul nu provenea de la o persoană concretă, ci conținea doar informația că pe contul telefonului fusese transferată suma de *300 de lei*, fără alte informații despre persoana de la care proveneau banii.

A declarat că, la faza de urmărire penală, împreună cu avocatul, a relatat că, în cazul în care se va stabili cui aparțin banii, a fost din start deschis să îi restituie. A mai declarat că, până la data de *27 iulie 2021*, nu l-a cunoscut pe *****v și nu a avut nicio tangență cu acesta. Totodată, a menționat că, în trafic, sunt stopați foarte mulți conducători auto, iar aceștia sunt nemulțumiți de opriri, verificări, amenzi și punctele de penalizare aplicate.

Referitor la discuțiile purtate în cazul respectiv, inculpatul a declarat că acestea au avut, în general, un caracter tematic, de tip întrebare-răspuns. Conducătorul i-a înmănat actele. Nu poate comunica exact cum a decurs întreaga discuție, însă, din câte își amintește, conducătorul avea o tonalitate de genul: „*de ce m-ai oprit?*”, „*dar de ce asta?*”, „*de ce așa?*”. A susținut că acesta nu era un conducător cu care se putea purta un dialog normal. Inculpatul a declarat că are impresia că respectivul conducător era oprit des în trafic, cu aplicarea sancțiunilor, și că acesta avea o repulsie și o atitudine negativă față de polițiști. În acest context, a menționat că la dosar este anexată și o captură de ecran în care acest martor/conducător folosește cuvinte necenzurate la adresa polițiștilor și exprimă dorința de a se răzbuna.

Inculpatul a declarat că este originar din raionul Strășeni, comuna Cojușna. Persoana respectivă s-a prezentat, de asemenea, ca fiind din acea zonă și că locuiește în Strășeni, în apropiere de Cojușna, între Strășeni și Vorniceni. Din acest motiv, în cadrul discuției, inculpatul i-a propus să îi achite pentru prestarea unor servicii privind tencuirea gardului de la casa

părintească. A mai relatat că colegul Chiabur Artur nu i-a comunicat că respectivul conducător era suspectat că ar conduce un mijloc de transport care nu corespundea categoriei indicate în permisul de conducere. Nu își amintește exact ce i-a spus colegul, însă este cert că acesta i-a înmănat actele și că trebuiau verificate. Inculpatul a concretizat că mesajul privind suplinirea contului său de telefon cu suma de 300 de lei a parvenit în seara în care a primit SMS-ul. Nu își amintește exact cum era formulat mesajul, însă în acesta era indicat că a fost suplini contul, fără a se menționa de la cine provenea suma.

Cu privire la reacția sa la acest SMS, inculpatul a comunicat că se afla la masă, la o ceremonie. Alături se afla și soția sa. După primirea mesajului, a presupus că există situații în care o persoană poate greși la introducerea unei litere sau a unei cifre și astfel suma ajunge la un alt număr. Nu își amintește dacă la data de *29 iulie 2021*, în jurul orei *20:51*, anume atunci a parvenit suma, însă, din câte își amintește, era seara și se afla la o sărbătoare. A admis că este posibil să fi consumat și ceva alcool, deoarece era seara, se aflau la masă mai multe persoane și era o gălăgie enormă.

A menționat repetat că nu știa cum să reacționeze, deoarece suplinirea contului nu a venit de la o persoană identificată, de pe un IBAN sau de pe cardul unei persoane. Dacă ar fi existat asemenea date, ar fi putut sesiza persoana și i-ar fi spus că a greșit, urmând să îi returneze suma. În cazul dat, mesajul indica doar faptul că a fost suplini contul cu 300 de lei. A mai concretizat că, în timp ce verifica documentele, a purtat un dialog cu conducătorul, însă despre mijloace bănești nu s-a discutat. Acesta îl întreba despre legislație și i-a spus că motocicleta nu îi aparține, ci doar se folosește de ea. Inculpatul a confirmat declarațiile date în cadrul confruntării din *03 septembrie 2021*, însă a menționat că nu își aduce aminte ca denunțatorul să-i fi propus bani, iar el să-i fi refuzat.

În continuare, inculpatul a relatat că, până la momentul respectiv, are *180 de denunțări*, în urma cărora au fost obținute rezultate de condamnare, aplicarea sancțiunilor și inclusiv reținerea persoanelor. A menționat că cea mai mare sumă a fost de *20.000 de lei*, cazul fiind reflectat și la Pro TV și examinat de organele competente.

Referitor la discuția sa din *29 iulie 2021, ora 11:39*, cu *****v, inculpatul a relatat că persoana respectivă era cea care se afla cu motocicleta/scuterul. A menționat că a folosit în mod general termenul de motocicletă și nu știe dacă era vorba anume despre un scuter.

Cu privire la fraza referitoare la faptul dacă acesta nu a uitat de rugămintea sa, inculpatul a explicat că a avut în vedere lucrările de construcție. A insistat asupra acestui aspect, deoarece persoana îi spusese că se ocupă de construcții și își dăduse acordul, chiar la fața locului, să vină să vadă, să măsoare și să facă un calcul privind achitarea lucrării. Dacă persoana respectivă nu se ocupa de construcții, inculpatul urma să caute un alt meșter.

A menționat că este posibil ca în convorbirile din *29 iulie 2021* să nu se vorbească despre construcție, însă există convorbiri mai vechi în care s-a discutat despre construcție, iar persoana respectivă a confirmat atunci că lucrează în acest domeniu. A explicat că, atunci când i-a spus „*ca să fie totul la tine cum trebuie*”, iar în discuție s-a vorbit despre o întâlnire, a avut în vedere faptul că urma să-i achite dacă acesta îi va presta serviciile de construcție. Esența discuției, potrivit inculpatului, era că persoana respectivă promisese că într-o zi va veni să ia măsurile, pentru ca inculpatul să știe cum să procedeze. Era perioada de caniculă, iar părinții îl întrebau dacă se va începe lucrul la gard sau nu și dacă trebuie să caute o altă persoană.

A menționat că și în cadrul audierii sale *****v a confirmat că lucrează peste hotarele țării în domeniul construcțiilor. Inculpatul a mai relatat că unii conducători auto, atunci când prestează servicii sau execută lucrări în construcții, pot considera că nu vor fi achitați. El însă a

vrut să fie clar că îi va achita toți banii pentru lucrarea pe care acesta urma să o execute, astfel încât persoana să nu creadă că serviciul nu îi va fi achitat.

A explicat că întrebările privind achitarea se refereau și la faptul că persoana respectivă nu avea o firmă oficială prin intermediul căreia să presteze servicii în construcții și la evitarea situației în care alte organe abilitate ar putea să o sancționeze pentru prestarea serviciilor fără firmă, fără TVA și fără bon. Inculpatul a reiterat că, la data de *29 iulie 2021*, în jurul orei *20:51*, când denunțatorul a telefonat și a confirmat punerea banilor pe cont, el se afla în acea seară la masă, era servit, se afla la o sărbătoare și era gălăgie mare. A mai concretizat că deține și numărul de telefon al soției, precum și un alt număr de telefon de serviciu pe care îl folosește pentru baza de date eData, însă baza eData nu poate fi activată pe orice număr, fiind necesar numărul respectiv de serviciu.

În final, inculpatul a reiterat că, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, a explicat despre modificările introduse în perioada respectivă. A făcut referire la Hotărârea Guvernului nr. 1047/1999, menționând că, potrivit pct. 10 și 11, conducătorul este obligat să înmâneze certificatul de înmatriculare și permisul de conducere pentru categoria respectivă, aceste acte fiind eliberate de organul competent, Agenția Servicii Publice, iar agentul avea obligația să se conformeze celor indicate în acestea.

Inculpatul a explicat că, pentru a nu exista neclarități privind motivul pentru care ar fi trebuit să calculeze puterea motorului, asemenea verificare presupunea efectuarea unor calcule, înmulțiri, adunări și scăderi. Chiar dacă în urma unui asemenea calcul ar fi obținut un rezultat mai mare, nu putea să-i comunice conducătorului că nu are dreptul să conducă, deoarece acesta deținea un certificat eliberat de organul competent, în care, pe partea verso, era indicată categoria cu care avea dreptul să conducă.

În acest sens, pentru a nu exista neconcordanțe, inculpatul a menționat că a fost făcută o interpelare către Agenția Servicii Publice. De asemenea, și ofițerul de urmărire penală de la CNA a făcut o interpelare către ASP, iar răspunsul oficial primit a confirmat că certificatul fusese într-adevăr eliberat de Agenția Servicii Publice, însă conținea o eroare. Potrivit inculpatului, ulterior urma să fie anunțat conducătorul auto, chiar dacă obligația în acest sens revenea ASP, întrucât, în final, eroarea aparținea Agenției Servicii Publice. Până la interpelarea înaintată, ASP nu depistase această eroare din certificatul de înmatriculare, iar ulterior conducătorul auto urma să fie chemat pentru eliberarea unui nou certificat și înlăturarea erorii.

7.Probatoriul administrat în cadrul cercetării judiciare.

Conform art. 26 alin. (3) din Codul de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat, în susținerea învinuirii formulate față de inculpatul Sava *****, a prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală și examinate nemijlocit în ședința de judecată:

7.1Declarațiile martorilor:

– **Martorul Chiaburu ******* fiind audiat în ședința de judecată, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat în fața instanței că nu are relații de rudenie cu inculpatul Sava *****, însă sunt colegi de serviciu.

Referitor la circumstanțele cazului, a relatat că susține declarațiile date anterior atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul audierii în instanța de judecată. A declarat că, în vara anului 2021, activa în acea zi împreună cu Sava ***** la menținerea siguranței rutiere pe traseul Chișinău–Călărași–Strășeni. Nu își aduce aminte ora, însă a fost stopată o motocicletă pe sensul giratoriu de la Bucovăț, în apropierea stației PECO „Lukoil”. În acea zi erau mai multe echipaje

cu automobilele de serviciu. Din câte își amintește, a fost stopată o motocicletă și, analizând situația, au înțeles inițial că șoferul nu avea permis de conducere cu categoria respectivă. Nu își amintește cine a stopat motocicleta, însă crede că aceasta a fost stopată de el. Motivul stopării a fost faptul că erau implicați în operațiuni de serviciu. Actele au fost solicitate de la șofer, însă concret nu își amintește de către cine. La momentul stopării motocicletei, din câte își amintește, șoferul nu avea subcategoria/categoria care permitea conducerea acestui tip de mijloc de transport, însă ulterior s-a constatat că acesta avea dreptul de a circula. Ulterior, Sava ***** a luat actele, le-a verificat, s-a documentat în Codul contravențional și a constatat că șoferul motocicletei avea dreptul de a conduce. Din acest motiv, actele i-au fost restituite, iar șoferul a plecat.

Martorul a declarat că ulterior nu cunoaște dacă au fost întocmite careva acte și nici alte detalii nu cunoaște. Nu își amintește la cine dintre ei a apărut bănuiala că șoferul motocicletei nu deținea categoria respectivă a permisului de conducere. A explicat că suspiciunea a apărut din cauza capacității cilindrice a motorului, deoarece motorul părea mai mare decât dimensiunea unui motor de 50 cc, iar motocicleta avea dimensiuni mari.

A relatat că în pașaportul tehnic al motocicletei trebuia să fie indicată capacitatea cilindrică a motorului, însă în acea perioadă existau modificări în legislație. În ceea ce privește motocicletele electrice, capacitatea se măsoară în kW. Nu își amintește dacă șoferul a prezentat certificatul de înmatriculare, însă este posibil să îl fi prezentat.

Martorul a declarat că șoferul nu a mers împreună cu Sava ***** în automobilul de serviciu. A menționat că, deoarece Sava ***** nu avea la îndemână Codul contravențional, acesta s-a apropiat de portbagajul automobilului și s-a documentat. Nu cunoaște ce măsuri de documentare au fost întreprinse și nici ce acțiuni de documentare a întreprins concret Sava *****, însă acesta avea asupra sa permisul de conducere și pașaportul tehnic. Cunoaște că Sava ***** a examinat Codul contravențional și Regulamentul circulației rutiere.

A relatat că, în anul 2021, baza de date nu era atât de dezvoltată cum este în prezent. Nu cunoaște, însă presupune că șoferul a fost verificat și în baza de date pentru a se stabili dacă avea dreptul de a conduce acest tip de mijloc de transport. A menționat că accesările în programul eData se înregistrează. În prezent cunoaște cu certitudine că accesările sunt înregistrate, însă nu își amintește dacă în anul 2021 acestea se înregistrau. Martorul a susținut că, în anul 2021, el nu avea acces la baza de date, însă nu își amintește dacă Sava ***** avea acces. Totodată, exista posibilitatea de a telefona la unitatea de gardă și de a verifica persoana.

Nu își amintește ce făcea șoferul motocicletei în acel moment, fiind posibil ca acesta să fi stat lângă motocicletă în timp ce Sava ***** documenta cazul.

La întrebările procurorului Disculuț Vasile, martorul a relatat că, din câte își amintește, motociclistul nu s-a așezat în automobilul de serviciu. A declarat că nu îi este cunoscut numărul de telefon ***** și că nu își amintește ca Sava *****, în momentul documentării, să fi efectuat careva apeluri telefonice. Automobilul de serviciu era parcat pe sensul giratoriu, iar motocicleta se afla pe acostament, la o distanță de aproximativ 50 de metri. În tot acest timp, martorul lucra într-o parte și nu a atras atenția dacă motociclistul a discutat cu Sava *****.

A declarat că cunoaște sancțiunea pentru încălcarea privind conducerea unui mijloc de transport fără permis de conducere cu categoria corespunzătoare, aceasta fiind de la 1.500 de lei în sus. Nu își amintește dacă i-a comunicat șoferului ce amendă riscă pentru conducerea fără categoria respectivă. Totodată, a menționat că, în cazul în care Sava ***** ar fi constatat această încălcare, motocicleta trebuia să fie condusă la parcare specială. Nu își amintește dacă șoferului i s-a comunicat despre riscul ridicării mijlocului de transport. Martorul a susținut declarațiile date

la urmărirea penală, deoarece la acel moment evenimentele erau mai recente, iar în prezent nu își mai amintește toate detaliile.

A relatat că cunoaște criteriile de clasificare și încadrare a subcategoriilor *AM*, *A1*, *A2* și *A*. La acel moment cunoștea categoriile, însă nu cunoștea diferența dintre capacitățile motoarelor. Referitor la capacitatea cilindrică indicată în pașaportul tehnic, și anume *647 cc*, martorul a relatat că Sava *****, la acel moment, a verificat kW și capacitatea cilindrică, deoarece existau modificări legislative privind capacitatea cilindrică și kilowații motorului pentru clasificarea categoriilor și subcategoriilor mijloacelor de transport, fiind vorba despre kW și caii putere ai motorului.

A declarat că nu a avut posibilitatea de a verifica transformarea din cc în kW, pornind de la datele din pașaportul tehnic. În acest context, a dat exemplul că există mijloace de transport cu motor de 5 cc care au 200 de cai putere și mijloace de transport cu motor de 2 cc care au 1.000 de cai putere. A concretizat că, în acea perioadă, legea a fost modificată, iar categoria inițială **A** s-a ramificat în patru categorii, iar ei, la acel moment, nu cunoșteau puterea motoarelor corespunzătoare fiecărei subcategorii.

A mai relatat că, la urmărirea penală, a indicat cifre mai exacte, iar în instanța de judecată le-a comunicat cu aproximație. Totodată, martorul a relatat că, dacă el ar fi documentat cazul, ar fi întreprins aceleași acțiuni ca și Sava *****. În cazul în care ar fi avut careva dubii, ar fi telefonat colegii de la ASP și le-ar fi solicitat să-i explice capacitatea cilindrică a motocicletelor și subcategoriile acestora.

Nu cunoaște dacă motociclistului i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție.

La întrebările apărătorului inculpatului, avocatul Chicu Oleg, martorul a relatat că conducătorul motocicletei nu i-a solicitat lui careva favoruri. În ceea ce îl privește pe Sava *****, martorul a declarat că nu a auzit ca respectivul conducător al motocicletei să-i fi propus careva favoruri, deoarece la acel moment nu se afla lângă ei. Nu a observat careva comportament straniu nici din partea lui Sava *****, nici din partea șoferului motocicletei, situația fiind calmă.

Martorul a declarat că nu cunoaște dacă la stația PECO respectivă exista un aparat pentru încărcarea contului telefonului, însă la majoritatea stațiilor asemenea aparate există. A concretizat că la acea stație PECO exista un magazin. A mai relatat că, după plecarea motociclistului, nu a discutat cu Sava ***** despre faptul că acesta ar fi cerut careva bani și nici despre faptul că motociclistul i-ar fi propus careva sume de bani.

– **Martorul Mariț ******* fiind audiat în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat în fața instanței că nu are relații de rudenie cu Sava *****, însă acesta este subalternul său, activând în cadrul Secției escortă și misiuni speciale.

Referitor la circumstanțele cazului, a relatat că își menține declarațiile date în cadrul urmăririi penale și cele depuse în cadrul audierii sale în instanța de judecată. La caz, a declarat că nu își amintește cu exactitate cum l-a caracterizat pe Sava *****, însă confirmă faptul că acesta este un colaborator onest și disciplinat. Pe parcursul activității sale, nu au existat careva plângeri din partea cetățenilor sau semne de implicare în acte de corupție. Dimpotrivă, acesta este angajatul care a denunțat cele mai multe acte de corupere.

La întrebările procurorului Discuț Vasile, martorul a relatat că cunoaște pentru ce a fost invitat. Admite că, la data de 29 iulie 2021, a fost anunțat de către CNA, în calitate sa de șef, că subalternul său, Sava *****, cineva i-a transferat bani prin telefon. Motivul transferului ar fi fost faptul că pe traseu a fost stopată o unitate de transport, însă detaliile cazului nu și le

amintește. Nu își amintește strada, însă cunoaște că unitatea de transport a fost stopată pe traseul R1, adică traseul Chișinău–Călărași.

A relatat că el a semnat dislocarea forțelor în acea zonă, inclusiv pentru Sava *****. Sava ***** se afla împreună cu Chiaburu Artur, cu automobilul de serviciu, iar aceștia au respectat dislocarea. A confirmat ca fiind veridice actele de dislocare pe care le-a prezentat în cadrul urmăririi penale.

Martorul a relatat că subalternii aveau sarcina de a documenta abaterile de la Regulamentul circulației rutiere, însă nu își amintește dacă aveau careva misiuni speciale. Sava ***** și Chiaburu Artur aveau statut de agent constatatator. Având acest statut, aceștia sunt în drept și decid asupra documentării persoanei pentru careva încălcări.

A relatat că subalternii acționează conform art. 400 din Codul contravențional, agenții constatatatori fiind în drept să constate contravențiile. Consideră că art. 231 din Codul contravențional face parte din această categorie, iar aceștia erau competenți să examineze cazul. Nu cunoaște dacă în ziua respectivă agenții constatatatori au stopat persoane care nu dețineau permis de conducere pentru categoria respectivă a mijlocului de transport. A menționat că aceștia sunt obligați să documenteze toate abaterile de la Regulamentul circulației rutiere, inclusiv asemenea cazuri, dacă dețin probe și din momentul în care abaterea a fost constatată. După acest incident, a fost efectuată o anchetă de serviciu. Din cele discutate cu angajații CNA, subalternul Sava ***** a fost întrebat dacă a avut loc o asemenea situație, la care acesta a negat faptul respectiv și a spus că nu a fost așa ceva și că cineva, în mod special, îl denigrează și denunță acte de corupere.

Martorul a declarat că, la moment, nu își amintește cine a condus ancheta de serviciu, și anume dacă aceasta a fost efectuată de Serviciul Protecție Internă și Anticorupție sau de Direcția Inspectare Efectiv, însă cu exactitate poate comunica faptul că nu el a condus ancheta. A susținut că nu cunoaște criteriile după care mijloacele de transport se încadrează în subcategoriile A1 și A2, presupunând că este vorba despre capacitatea cilindrică a mijlocului de transport.

La întrebările apărătorului inculpatului, avocatul Chicu Oleg, martorul a relatat că susține declarațiile date anterior. A declarat că, în perioada în care a avut loc situația dată, se produceau schimbări în legislație, inclusiv în ceea ce privește perfectarea certificatelor de înmatriculare, și existau neclarități referitoare la mențiunile din permisele de conducere și certificatele de înmatriculare. De la capacitatea cilindrică s-a trecut la kW, iar angajații poliției nu cunoșteau la acel moment cum urma să fie aplicată legea. În cazurile în care existau neclarități, se iniția procedura contravențională, iar decizia se lua ulterior. A mai relatat că subalternii au acces la eData, unde se verifică actele deținătorului.

La întrebările procurorului Disculuț Vasile, martorul a mai relatat că, în cazul în care agentul constatatator are dubii în privința unor acte, acesta ia decizia de a iniția procedura contravențională, se înaintează un raport, după care se decide dacă se întocmește sau nu proces-verbal cu privire la contravenție. A concretizat că anume această procedură este valabilă la momentul actual, iar în perioada anului 2021 aceasta nu se practica în aceeași măsură.

A relatat că termenul până la luarea deciziei privind întocmirea sau neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție este unul rezonabil, iar decizia este coordonată cu șeful INSP sau cu unul dintre adjuncții INSP.

– **Martorul *****v**, fiind audiat în ședința de judecată prin teleconferință, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat în fața instanței că nu are relații de rudenie cu Sava *****.

Referitor la circumstanțele cazului, martorul a relatat că nu ține minte în ce perioadă a fost stopat, din motiv că au trecut mulți ani. A declarat că a fost stopat de către un echipaj de poliție. Din câte își amintește, actele erau în regulă, însă era ceva legat de motocicletă și presupune că permisul de conducere nu corespundea categoriei necesare pentru a conduce o asemenea motocicletă.

A relatat că atunci a ajuns la un consens cu colaboratorul de poliție ca el să pună careva bani pe un număr de telefon, iar ulterior, din câte își amintește, s-a adresat la CNA.

Martorul a declarat că evenimentul s-a petrecut vara, când se deplasa spre Chișinău cu o motocicletă de tip scuter, care aparținea unui prieten și era de model ***** cu puterea de *****cc³. A fost stopat la cercul de la Bucovăț, unde se desparte drumul dinspre Călărași–Nisporeni. Din câte își amintește, a fost stopat de Sava ***** și de un alt polițist, coleg cu acesta, în echipaj fiind doi colaboratori. Din câte ține minte, automobilul de serviciu era de marca ***** care în acea perioadă nu prea era în dotarea poliției și asemenea automobile erau rare. Nu ține minte cine anume l-a stopat, deoarece la momentul stopării a discutat cu ambii colaboratori. De asemenea, nu ține minte cine i-a solicitat actele pentru control.

A declarat că știe că a fost apelat la telefon de pe un număr care îi aparținea lui Sava *****. În acest context, martorul a mai relatat că avea permis de conducere cu subcategoria A2, însă nu avea categoria A. Motivul stopării ar fi fost faptul că motocicleta nu se încadra în categoria A2 și trebuia să fie de categoria A, chiar dacă în pașaportul tehnic erau indicate mai multe subpuncte în care se menționa că acest tip de motocicletă putea fi condus și cu subcategoria A2. Potrivit martorului, acesta a fost motivul neînțelegerii.

La întrebările procurorului Discuț Vasile, martorul a relatat că, prin neînțelegerea menționată, are în vedere situația descrisă mai sus, în care a ajuns la înțelegerea de a transmite bani pe un număr de telefon pentru ca să nu-i fie întocmit proces-verbal.

A declarat că polițiștii trebuiau să-i întocmească proces-verbal, însă nu ține minte dacă acesta a fost întocmit sau nu, deoarece a trecut mult timp. Actele i-au fost verificate la fața locului, unde fusese stopat, pe sensul giratoriu. După ce a ajuns la înțelegerea de a pune 300–400 de lei pe un număr de telefon pentru a nu-i fi întocmit proces-verbal, a plecat și nu a transferat banii în acea zi. Ulterior, a doua sau a patra zi, s-a adresat la CNA.

A relatat că, la momentul înțelegerii respective, se aflau în jurul motocicletei, la o distanță de aproximativ 5–10 metri. Nu ține minte să se fi apropiat de automobilul polițiștilor. Martorul a susținut declarațiile depuse la urmărirea penală. A mai relatat că, într-un final, după ce s-a adresat la CNA, a depus plângerea și cauza a fost documentată. I-a fost luat telefonul, după care a plecat împreună cu ofițerul de la CNA, iar suma de bani a fost pusă la un ghișeu din sectorul Sculeanca, după care au fost preluați banii și fixată seria acestora.

Martorul a declarat că, până la depunerea plângerii la CNA, a doua zi după stopare, a primit un apel telefonic la care nu a răspuns, iar a treia zi a fost telefonat din nou și iarăși nu a răspuns. Din câte ține minte, a depus plângerea după al treilea apel.

A relatat că motivul adresării la CNA a fost faptul că primea încontinuu apeluri telefonice, îi era frică și nu știa cum să reacționeze. Ulterior, și-a instalat o aplicație prin intermediul căreia a efectuat un apel invers, iar după ce a înțeles PIN-ul a refuzat să mai răspundă. După aceasta îi era frică să iasă din casă. Martorul a declarat că nu ține minte și nu cunoaște din partea cui a venit inițiativa de a pune suma de 300 de lei pe numărul de telefon în schimbul neîntocmirii procesului-verbal.

A mai relatat că a fost întrebat de polițiști cu ce se ocupă, pentru a vedea dacă se ocupă cu ceva sau nu, însă nu ține minte de către cine a fost întrebat. A menționat că, în acea perioadă, era

șofer și nu ține minte ce anume le-a comunicat, însă crede că le-a spus că se ocupă cu construcții. Din câte își aduce aminte, nu a fost întrebat de către cineva dintre ei să le efectueze careva lucrări de construcții. Nu își aduce aminte cine anume l-ar fi rugat să efectueze careva lucrări de construcție.

A declarat că, din discuțiile telefonice, nu a primit careva oferte de construcție, însă a avut o discuție referitoare la întrebarea dacă a făcut ceea ce i s-a spus. A menționat că are înregistrări telefonice și că doar această discuție a avut loc. Prin întrebarea dacă a făcut ceea ce i s-a spus se avea în vedere dacă a încărcat bani pe telefon, însă nu își aduce aminte dacă i-a pus sau nu.

La întrebările apărătorului inculpatului, avocatul Chicu Oleg, martorul a relatat că nu își aduce aminte dacă personal Sava ***** i-a cerut sau nu careva bani și nici nu cunoaște cum s-a ajuns la acest moment, inclusiv la confruntare.

A declarat că, la momentul stopării, nu avea careva surse de bani, astfel cum a declarat și la confruntare și la urmărirea penală. Nu ține minte, deoarece au trecut mulți ani, ca Sava ***** să-i fi spus că are părinți într-un sat din raionul Strășeni, raion în care locuiește și martorul. Nu cunoaște cum i-au fost verificate actele, dacă doar fizic sau și prin intermediul unei baze de date.

Referitor la careva erori privind conducerea motocicletei cu categoria din permisul pe care îl deținea, martorul a relatat că a aflat despre acestea după ce prietenul său i-a spus că există o eroare în documentul de înmatriculare. Din câte își amintește, eroarea consta în faptul că era indicată o putere mai mică a motorului, însă la momentul stopării nu cunoștea acest fapt. A concretizat că motocicleta cu care a fost stopat nu îi aparținea, ci aparținea unui prieten. Lua acest mijloc de transport doar pentru a merge la plimbare aproximativ o dată pe săptămână, atunci când avea ocazia. Când se uita în acte, i se părea că totul este în regulă și, din acest motiv, utiliza motocicleta. Despre aceste erori a aflat după ce a fost stopat și după efectuarea tuturor verificărilor, iar într-un final erorile au fost înlăturate. Nu cunoaște dacă în pașaportul tehnic al motocicletei era indicată informația respectivă, însă motorul era mai puternic decât ceea ce era indicat în pașaportul tehnic. Din câte a înțeles, a fost vorba despre o eroare făcută la MRAO la momentul înregistrării. A mai relatat că, la confruntarea efectuată în cadrul urmăririi penale, referitor la reparația gardului părinților lui Sava *****, nu își aduce aminte ce i-a răspuns și nici nu își aduce aminte despre solicitarea respectivă.

A declarat că motivul pentru care nu a depus imediat plângerea la CNA a fost faptul că în prima zi nu se simțea intimidat. Această stare a apărut ulterior, când primea apeluri telefonice în fiecare zi. Martorul a declarat că banii cu care a fost încărcat contul nu îi aparțineau lui, ci aparțineau CNA. La momentul punerii banilor pe numărul de telefon era însoțit de colaboratorii CNA. La indicația colaboratorilor CNA, l-a telefonat pe Sava ***** după încărcarea contului, însă nu ține minte exact dacă ei l-au telefonat pe Sava ***** sau invers. A precizat însă că, în timpul discuției, se afla împreună cu colaboratorii CNA. După această situație, a fost contactat de un prieten, care l-a întrebat ce s-a întâmplat. Martorul i-a spus ceva legat de un polițist, iar prietenul i-a comunicat că îl cunoaște pe acest polițist și i-a spus să fie mai tolerant cu el în instanța de judecată. Atunci, martorul i-a comunicat că este mereu plecat peste hotarele țării și crede că nu va participa în instanța de judecată.

A declarat că nu crede că ar fi transmis cuiva dintre cunoscuți un mesaj în care să fi afirmat că a pus la punct situația și că de mult timp a dorit să-și bată joc de un polițist.

La întrebările procurorului Discuț Vasile, martorul a relatat că, la momentul stopării sale, polițiștii i-au comunicat că riscă o sancțiune, din motiv că motocicleta nu corespundea permisului său, fiind vorba despre o amendă, iar din acest motiv s-a solicitat mita.

A declarat că nu își aduce aminte dacă i s-a comunicat concret despre sancțiune, însă își amintește că era vorba despre amendă și despre ridicarea mijlocului de transport la parcare specială. Nu ține minte cu cine anume a discutat despre această sancțiune. A declarat că comportamentul polițiștilor la acel moment era adecvat. A mai concretizat că nici până la stopare și nici după stopare nu a avut careva motive de răzbunare față de polițiști, deoarece la momentul stopării nu îi cunoștea. A relatat că apelul de scurtă durată a fost efectuat pentru salvarea numărului de telefon, în scopul încălcării contului telefonului.

La întrebările apărătorului inculpatului, avocatul Chicu Oleg, martorul a relatat că nu ține minte dacă, la momentul stopării, în afara echipajului de poliție care l-a oprit, mai erau și alte echipaje ale poliției. A concretizat că, după această stopare, în drum spre Chișinău nu a mai fost oprit. Este posibil să fi existat și alte echipaje de poliție, însă în alte locuri. În afara sancționării legate de motocicletă, martorul a declarat că, în calitate de conducător al altor mijloace de transport, mai avea careva încălcări fixate și avea mai mult de 1–2 puncte de penalizare.

Referitor la careva supărări față de polițiști în legătură cu sancționarea sa, martorul a comunicat că se considera drept în proporție de 100% și urma să fie sancționat pentru o încălcare care, în opinia sa, nu exista, iar polițiștii nu puteau să argumenteze sancțiunea. Alte supărări nu a avut nici înainte și nici după. Martorul a relatat că, vizual, motocicleta ***** arăta ca un scuter, doar că puțin mai mare.

A concretizat că, atunci când conducea motocicleta, nu cunoștea că puterea motorului era alta decât cea indicată în pașaportul tehnic. Despre acest lucru a aflat ulterior, după ce prietenul său i-a comunicat despre eroarea de la MRAO. Potrivit martorului, nu era logic să apară dubii polițiștilor în legătură cu aspectul vizual al motocicletei și puterea indicată în pașaportul tehnic, din motiv că existau careva mențiuni indicate. A menționat că, dacă i-ar fi argumentat altfel sancționarea, poate i-ar fi apărut careva dubii. La acel moment însă, necunoscând situația și orientându-se după documentele pe care le avea, eliberate de stat, respectiv de ASP/MRAO, și luând în calcul că totul era comparativ, s-a condus de cele indicate în aceste acte.

A declarat că nu cunoaște dacă polițistul care a luat prima dată permisul de conducere și pașaportul tehnic al motocicletei putea să își dea seama de careva neregularități. Totodată, deoarece motocicleta nu îi aparținea, martorul nu cunoștea prea multe informații despre aceasta.

La întrebarea procurorului Discuț Vasile, martorul a relatat că deține permis de conducere cu categoria B și subcategoria A2, iar pentru categoria A nu deține permis. A declarat că în categoria A2 se încadrează motocicleta care are puterea motorului de 35 kW, existând și raportul dintre putere și greutate, însă acest aspect nu îl cunoaște. Referitor la capacitatea în cc³, a relatat că există o putere aproximativă pe care nu o cunoaște, însă ideea cea mai clară este raportul dintre puterea motorului și greutatea motocicletei. A oferit exemplul că poate exista o motocicletă de 500 cc³ compatibilă cu categoria respectivă, iar o altă motocicletă cu aceeași capacitate să nu fie compatibilă.

În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și anume:

7.2 Procese-verbale ale acțiunilor de urmărire penală:

– *Procesul-verbal de primire a denunțului (plângerii) din 29 iulie 2021*, prin care *****v, a solicitat atragerea la răspundere penală a colaboratorului de poliție pe nume „*****”, posesor al numărului de telefon „*****”, posibil angajat al Inspectoratului Național de Securitate Publică, care la 27 iulie 2021, a extorcat de la el suma de 300 lei sub pretextul neridicării mijlocului de transport și transportarea la parcare cu plată, neîntocmirii procesului-verbal de

tragere la răspundere contravențională pe presupusa contravenție de conducere a mijlocului de transport de tip „motocicletă” de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****” în lipsa permisului de conducere de categorie corespunzătoare. (Vol. I, f.d.10-13)

– **Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30 iulie 2021**, prin care s-a examinat telefonul de model Samsung Note10 LITE, IMEI1: 3*****” înzestrat cu cartela cu nr. „*****” ce aparține lui *****v. Astfel, în urma accesării jurnalul apelurilor au fost depistate următoarele convorbiri sau apeluri eșuate purtate între *****v cu abonatul cu nr. „*****” ce aparține lui Sava ***** , după cum urmează:

La ora 12:51 data de 27.07.2021 - a existat un apel pierdut de la apelantul cu numărul de telefon „*****”;

La ora 09:44 data de 28.07.2021 - a existat un apel pierdut de la apelantul cu numărul de telefon „*****”;

La ora 10:59 data de 28.07.2021 - a existat un apel pierdut de la apelantul cu numărul de telefon „*****”;

La ora 11:07 data de 29.07.2021 - a existat un apel pierdut de la apelantul cu numărul de telefon „*****”;

La ora 11:39 data de 29.07.2021 - a existat un apel de ieșire către contactul cu numărul de telefon „*****” cu durata de 40 secunde;

La ora 20:51 data de 29.07.2021 - a existat un apel de ieșire către contactul cu numărul de telefon „*****” cu durata de 31 secunde;

La ora 20:52 data de 29.07.2021 - a existat un apel de intrare de la contactul cu numărul de telefon „*****” cu durata de 53 de secunde;

De asemenea în urma accesării aplicației de înregistrare a convorbirilor - „Cube ACR” a fost identificat fișierul audio „phone_20210729-113952_*****” ce conține înregistrarea unei convorbiri audio petrecută la data de 29.07.2021 cu începere de la ora 11:39 cu durata de 49 secunde cu abonatul cu numărul de contact „*****” (Sava *****) cu următorul conținut:

SN (Sava *****) - Da!

CV (*****v) - Da, bună ziua!

SN- Bună ziua!

CV- M-ați sunat!

SN- A, noroc î-î-î !

CV- Noroc!

SN- Acesta îi ***** , ții minte ne-am întâlnit noi la cerc acolo la!

CV- Unde?

SN- La *****

CV- La Lozova?

SN- Cu motocicletă tu erai!

CV- Aha!

SN- Ai uitat atunci cu rugămintea mea sau n-ai putut?

CV- Î-î o să fa azi tot posibilul să fie bine!

SN- Vezi dac îi posibil te rog dac îi posibil dac nu, nu!

CV- Ok azi o să fac tot posibilul să fie bine!

SN- Ce zic auzi și când o să ai timp o să ne întâlnim și o să vedem, o să vedem acolo ca să fie totul la tine cum trebuie știi?

CV- Da, da, da ok ne-am înțeles!

SN- Bcē numai bine!

CV- Hai! (Vol. I, f.d.19-20)

– **Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 august 2021**, prin care sa examinat bonul fiscal „0206”, seria nr.*****, eliberat la 29.07.2021, ora 20:26 min., de către SRL „Moldpresa Grup” ridicat la 29 iulie 2021 de la chioșcul nr. 40 a SRL ***** amplasat în mun.*****. Bonul fiscal fiind o filă de hârtie de culoare albă specifică benzilor termo pentru aparatele de casă cu dimensiunea 9***** Total 300.00. Data eliberării bonului este reflectat 29-072021, ora 20:26. Bonul Fiscal: 0206, Ser. N*****, număr de înregistrare „n. Inr.***** (Vol. I, f.d.30-31)

– **Procesul-verbal de ridicare din 29 iulie 2021**, prin care s-a ridicat de la chioșcul nr. 40 a SRL ***** amplasat pe adesa mun.*****, a 2 bancnote cu valoarea nominală de 200 lei și 100 lei, cu următoarele atribute de identificare: bancnotă cu nominalul de 200 lei moldovenești Seria/nr. ***** și bancnotă cu nominalul de 100 lei moldovenești Seria/nr.***** bancnote folosite la reîncărcarea contului numărului de telefon*****ce aparține lui Sava ***** cu suma de 300 lei, fapt confirmat prin Bonul fiscal „0206”, serie nr.***** eliberat la 29.07.2021, ora 20:26 de către SRL ***** (vol. I, f.d.34)

– **Procesul-verbal de cercetare din 19 august 2021**, prin care s-au examinat 2 bancnote cu valoare nominală de 200 lei și 100 lei, cu următoarele atribute de identificare bancnotă cu nominalul de 200 lei moldovenești cu seria și nr. ***** și bancnotă cu nominalul de 100 lei moldovenești cu seria și nr.***** bancnotele fiind folosite la reîncărcarea contului numărului de telefon „***** ce aparține lui Sava *****”, prin bonul fiscal „0206” seria nr.***** din 29 iulie 2021, ora 20:26 min. de către SRL „Moldpresa Grup”. (Vol. I, f.d.43);

– **Procesul-verbal de percheziție corporală din 09 august 2021**, prin care Sava ***** a predat benevol bunul căutat, fără a fi necesară percheziția, fiind ridicat - telefonul mobil de model Samsung S9, cu nr. de IMEI1:*****cu cartela operatorului Orange *****Vol. I, f.d.130-131)

– **Procesul-verbal de cercetare din 09 august 2021**, prin care s-a examinat telefonul de model Samsung S9, IMEI1: 357988097133719/01, IMEI2: 357989097133717/01, SN R58K72WMK0X înzestrat cu cartela cu nr. „***** ce aparține lui Sava *****”. Astfel, în urma accesării jurnalul apelurilor au fost depistate următoarele convorbiri sau apeluri eșuate purtate între Sava ***** cu abonatul cu nr. „*****” ce aparține lui *****v, după cum urmează:

La ora 12:50 data de 27.07.2021 - a existat un apel de ieșire către numărul de telefon „*****”;

La ora 09:43 data de 28.07.2021 - a existat un apel de ieșire către abonatul cu numărul de telefon „*****”;

La ora 10:58 data de 28.07.2021 - a existat un apel de ieșire către abonatul cu numărul de telefon „*****”;

La ora 11:07 data de 29.07.2021 - a existat un apel de ieșire către abonatul cu numărul de telefon „*****”;

La ora 11:39 data de 29.07.2021 - a existat un apel de intrare de la abonatul cu numărul de telefon „*****” cu durata de 41 secunde;

La ora 20:51 data de 29.07.2021 - a existat un apel de intrare de la abonatul cu numărul de telefon „*****” cu durata de 30 secunde;

La ora 20:52 data de 29.07.2021 - a existat un apel de intrare de la contactul cu numărul de telefon „*****” cu durata de 52 de secunde;

În urma accesării aplicației ”My Orange” a numărului de telefon ***** la data de 09 august 2021, balanța contului este de 21 596 lei. Pe parcursul lunii august, până la data de 09 august 2021, balanța contului a fost suplinită cu suma de 420 lei, iar pe perioada lunii iulie,

contul a fost suplinut cu suma de 1400 lei. La data de 29 iulie 2021, balanța contului a fost încărcată cu suma de 300 lei - "reîncărcare online" (planșă fotografică). (Vol. I, f.d.132-137)

– **Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 09 august 2021**, prin care, martorului *****v, i-au fost prezentat spre recunoaștere 5 persoane îmbrăcați în uniforme ale Inspectoratului Național de Securitate Publică, în urma cărui fapt martorul a recunoscut persoana cu nr. „3” ca fiind colaboratorul de poliție pe nume „*****” care l-a stopat la 27 iulie 2021 și a extorcat suma de 300 de lei sub forma reîncărcării telefonului mobil pe numele căruia a depus denunț. Persoana care a ocupat numărul de ordine „_3_” printre asistenții procedurali în cadrul acțiunii procesuale de recunoaștere a persoanei a fost Sava *****, născut la 2***** (Vol. I, f.d.140-145)

– **Procesul-verbal de confruntare din 03 septembrie 2021**, dintre martorul *****v și bănuitul Sava *****, potrivit căruia:

Înainte de a începe confruntarea, la întrebarea dacă se cunosc și în ce relații se află participanții la confruntare, au declarat:

*Răspunsul martorului *****v (denumit în continuare martor):* Persoana vis-a-vis de el o cunoaște, îl cheamă *****, numele de familie nu-l cunoaște dumnealui este inspectorul de poliție reflectat în sesizarea sa depusă la sediul Centrului Național Anticorupție din 29 iulie 2021 și care l-a stopat la intersecția de tip rond numită cercul de la Bucovăț, r-nul Strășeni la 27 iulie 2021. Cu persoana de vizavi a făcut cunoștință pentru prima dată în circumstanțele anterior declarate pe caz. Cu persoana de vizavi anterior nu s-au cunoscut și careva relații nu au avut. Cu persoana de vizavi nu este în relații dușmănoase sau de prietenie.

*Răspunsul bănuitului Sava ***** (denumit în continuare bănuît):* Persoana de vis-a-vis de el o cunoaște ca fiind șoferul pe care l-a stopat la intersecția de tip rond, cercul ce Lozova (același Bucovăț), r-nul Strășeni, la 27 iulie 2021, dumnealui fiind la ghidonul unei motociclete. Anterior persoana dată nu a cunoscut-o și careva relații cu acesta nu a avut. Cu persoana de vizavi nu sunt în relații dușmănoase, de prietenie sau altfel de relații.

*La întrebarea ofițerului de urmărire penală către ambii participanți la confruntare: -În perioada de după stopare și permisiunii de deplasare în continuare din 27 iulie 2021, ați avut careva discuții contradictorii sau polemizat referitor la dreptul șoferului (*****v) de a conduce motocicleta de model „*****” cu n/î „*****” s-au nu, ați avut sau nu vreun conflict reciproc în acest interval de timp?*

Răspuns martor: în perioada următoare stopării și permisiunii de deplasare din 27 iulie 2021, el a prezentat actele spre control colegului inspectorului de vizavi, la ce colegul persoanei de vizavi i-a zis că nu are dreptul să conducă această motocicletă și i-a comunicat că urmează să fie sancționat contravențional, după care i-a transmis actele inspectorului de vizavi. La cele comunicate el i-a spus despre faptul că în certificatul de înmatriculare este specificat dreptul să conducă acest mijloc de transport, dar nu a intrat în polemici cu inspectorul de poliție respectiv.

Răspuns bănuît: Nu a avut careva discuții contradictorii cu șoferul (*****v) de a conduce motocicleta de model „*****” n/î „*****”. Dialogul cu șoferul de vizavi a fost unul civilizat și firesc.

*La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuît: - Cum considerați, urma a fi întocmit procesul-verbal de contravenție conform prevederilor art. 231 din Codul contravențional, conducerea/vehiculului cu permis de conducere de categorie necorespunzătoare pe numele lui *****v pentru conducerea motocicletei de model „*****” n/î ***** sau nu?*

Răspuns bănuît: După verificarea actelor și anume: a permisului de conducere și a certificatului de înmatriculare în baza de date a actelor normative precum: informația de pe permisul de conducere (partea verso), informației plasate pe resursele informaționale registru.md (subcategoriile permise de conducere, categorii de vehicule, etc) a stabilit că șoferul de vizavi avea dreptul să conducă mijlocul de transport.

La întrebare de concretizare ofițerului de urmărire penală către bănuît: Numiți concret informația tehnică sau normativă pe care ați luat-o în considerare la 27 iulie 2021 când ați luat hotărârea de a nu-i întocmi proces-verbal contravențional pentru conducerea vehiculului cu permis de categorie necorespunzătoare pe numele lui *****v? Copia permisului de conducere nr. *****pe numele lui *****v pentru categoriile ***** și „B” și certificatul de înmatriculare nr. *****9 pentru motocicletă de model „*****” n/î ***** vi se prezintă pentru studiere.

- *Răspuns bănuît:* În concret, s-a uitat la rubrica din permisul „A2” unde este specificat că titularul permisului are dreptul să conducă motociclete cu puterea motorului maximă de 35 kw. La fel în certificatul de înmatriculare nr. *****9 pentru motocicletă de model „*****” n/î ***** la poziția „P1” este indicată capacitatea motorului în centimetri cubi și confruntând aceste date specifice acestui tip de transport (motocicletă-scooter) a dedus că puterea acestui vehicul este de până la 35 kw.

La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor: - La momentul stopării cum considerați, urma a fi întocmit procesul-verbal de contravenție conform prevederilor art. 231 din Codul contravențional, conducerea vehiculului cu permis de conducere de categorie corespunzătoare pentru conducerea motocicletei de model „*****” n/î „*****pe numele dumneavoastră sau nu?

Răspuns martor: Nu. Deoarece considera atunci și acum consideră că motocicletă de model „*****” n/î „*****” poate fi condusă cu permis de subcategoria „A2” deoarece acest fapt este expres indicat în certificatul de înmatriculare în 2 rubrici: rubrica „J1” și rubrica „Q”. La rubrica „J1” - categoria/subcategoria vehiculului este indicată categoria A2 din permisul de conducere. Iar rubrica „Q” - raportul de putere greutate, cunoscând că pentru categoria A2 este permis raportul maxim de 0,2 kw/kg, în certificatul de înmatriculare nr. *****9 este expres prevăzut 0,1724 kw/kg.

La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuît: Până la momentul permisiunii șoferului de a continua deplasarea, ați luat în calcul rubricile „J1” și rubrica „Q” din certificatul de înmatriculare nr. *****9 pentru motocicletă de model „*****” n/î „*****” sau nu? Ce semnificație au aceste rubrici în cadrul certificatului de înmatriculare?

Răspuns bănuît: La rubrica „J1” - categoria/subcategoria vehiculului este indicată expres mențiunea „L3e-A2”, unde mențiunea A2 semnifică tipul permisului de conducere necesar de a fi posedat de conducătorul de motocicletă. Iar rubrica „Q” reprezintă raportul putere față de greutatea vehiculului (abr. Kw/kg), raportul maxim fiind de 0,2 kg/kw pentru subcategoria „A2”.

La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor: - În timpul interacțiunii dvs cu persoana de vizavi la 27 iulie 2021, persoana de vizavi v-a pretins sau nu careva mijloace bănești? Dacă da în legătură cu ce fapte sau acțiuni?

Răspuns martor: Da persoana de vizavi a pretins de la mine suma de 300 lei. Această solicitare de bani a fost în legătură cu neîntocmirea procesului-verbal contravențional pentru conducerea motocicletei fără permis de conducere de categorie corespunzătoare. Banii nu au fost solicitați direct, dar pentru a-i reîncărca numărul de telefon care l-a declarat anterior în cadrul audierilor și la moment nu și-1 aduce aminte. Banii respectivi nu i-a transferat la 27 iulie 2021, dar i-a transferat după ce a depus plângere la Centrul Național Anticorupție.

La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor: - În timpul aflării persoanei de vizavi în habitacul auto patrului și până la permiterea de a continua deplasarea, persoana de vizavi v-a informat sau amenințat despre faptul ridicării vehiculului la parcare cu plată sau nu?

Răspuns martor: După studierea documentelor în habitacul auto patrului și până la permiterea de a continua deplasarea, persoana de vizavi i-a comunicat că el riscă ridicarea motocicletei la parcare cu plată, achitarea evacuatorului și pedepsirea proprietarului motocicletei, după care a menționat „tu ești băiat bravo” și îmi permite să merg mai departe cu condiția să-i încarc telefonul cu suma de 300 de lei.

La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuț: - După studierea documentelor habitacul auto patrului și până la permiterea de a continua deplasarea, ați informat sau amenințat persoana de vizavi despre faptul riscului ridicării vehiculului la parcare cu plată, achitarea evacuatorului și pedepsirea proprietarului motocicletei, sau nu?

Răspuns bănuț: Pe perioada interacțiunii mele din 27.07.2021 cu persoana de vizavi nu l-a informat și nici nu l-a amenințat pe persoana de vizavi, despre faptul că riscă ridicarea vehiculului la parcare cu plată, achitarea evacuatorului și pedepsirea proprietarului motocicletei.

*La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor: - Colegul de patrulă a persoanei de vizavi, după stoparea și studierea documentelor transmise de dumneavoastră, dumnealui v-a comunicat despre faptul riscului ridicării vehiculului la parcare cu plată, achitarea evacuatorului și pedepsirea proprietarului motocicletei, sau nu? Discuția dumneavoastră cu colegul persoanei de vizavi (Sava *****) a fost în prezența dumnealui sau nu? Sa implicat persoana de vizavi în discuție cu colegul, sau nu? Persoana de vizavi a auzit conținutul conversației dumneavoastră cu colegul său, sau nu?*

Răspuns martor: Colegul persoanei de vizavi nu i-a comunicat despre riscul ridicării vehiculului la parcare cu plată, achitarea evacuatorului și pedepsirea proprietarului motocicletei. Acesta doar i-a spus că nu coincide categoria din permis cu tipul motocicletei. După vorbele acestea a transmis documentele sale către persoana de vizavi comunicându-i să-i întocmească proces-verbal. Discuția sa cu colegul s-a petrecut de față și în prezența persoanei de vizavi.

Persoana de vizavi, nu s-a implicat în discuția sa cu colegul dumnealui. Persoana de vizavi a auzit conținutul discuțiilor sale cu colegul său. Tot atunci, colegul i-a înmănat actele comunicându-i să meargă să-i întocmească proces-verbal.

La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuț: - Colegul de patrulă a dumneavoastră la 27 iulie 2021, după stoparea și studierea documentelor transmise de șofer de vizavi, i-a comunicat despre faptul riscului ridicării vehiculului la parcare cu plată, achitarea evacuatorului și pedepsirea proprietarului motocicletei, sau nu?

Răspuns bănuț: Da, colegul meu Chiabura Artur a informat persoana de vizavi despre faptul riscului ridicării vehiculului la parcare cu plată, achitarea evacuatorului și pedepsirea proprietarului motocicletei. Alte discuții între aceștia el nu a auzit, deoarece și-a concentrat atenția asupra traficului rutier. A fost solicitat de colegul Chiabura Artur doar la momentul când i-a transmis documentele primite de la șofer cu solicitarea de a întocmi procesul-verbal de contravenție pentru conducerea vehiculului fără deținerea permisului de categorie corespunzătoare.

La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor: - Ați purtat careva convorbiri telefonice cu persoana de vizavi, dacă da, care a fost motivul și conținutul conversațiilor? Ați purtat careva discuții pe subiectul efectuării reparațiilor la casa părinților din com. Cojușna, r-nul Strășeni a persoanei de vizavi? A fost solicitată expres de către persoana de vizavi

posibilitatea efectuării de dumneavoastră a lucrărilor de reparație la casa părinților din com. Cojușna, r-nul Strășeni?

-Răspuns martor: Primul apel telefonic cu persoana de vizavi a fost la 27 iulie 2021, la momentul stopării, care a fost un apel BIP pentru a înregistra numărul de telefon pe care să efectueze reîncărcarea. Următoarele zile a primit apeluri de intrare de pe același număr însă nu a răspuns, după care a instalat aplicația de înregistrare a apelurilor și a telefonat persoana de vizavi unde a avut următoarea discuție: dumnealui i-a reamintit cine este el, unde a fost stopat, menționând că este persoana care l-a stopat 2 zile în urmă la cercul de la Lozova și că a uitat de realizarea rugăminții lui, la care el i-a răspuns că se va strădui să facă astăzi ca totul să fie bine. El i-a spus că dacă poate bine, dacă nu, atunci nu. După asta i-a spus să-l sune, pentru ca să facă să fie și la el totul bine.

După aceasta, a depus plângere la CNA și după ce i-a reîncărcat contul a mai purtat o discuție cu dl de vizavi „*****” unde i-a comunicat că el i-a reîncărcat contul de telefon, după care dumnealui a întrerupt apelul, după care fie a primit, fie a efectuat un apel, unde de la dl. ***** a primit confirmare că contul a fost suplinat și l-a întrebat dacă l-a el totul este bine și dacă trebuie să se întâlnească, la care a primit răspuns de genul că totul o să fie bine cu procesul-verbal.

Careva discuții pe tema efectuării reparațiilor la casa părinților din com. Cojușna, r-nul Strășeni a persoanei de vizavi el nu a purtat. Pe subiectul reparațiilor, dl. ***** când a fost stopat la 27 iulie 2021, l-a întrebat cu ce se ocupă, la ce el ia spus că face reparație acasă în satul Micleușeni, r-nul Strășeni. Nu-și amintește dacă de către persoana de vizavi a fost solicitată expres posibilitatea efectuării de către el a lucrărilor de reparație la casa părinților dumnealui din com. Cojușna, r-nul Strășeni?

La întrebarea avocatului către martor: Care era motivul deplasării dumneavoastră în ziua de 27 iulie 2021, în zona unde ați fost stopat de către echipajul poliției de patrulare?

Răspuns martor: Se deplasa din s. Micleușeni spre Chișinău cu scopul de a-i restitui motocicleta de model „*****” n/î „*****” proprietarului acestuia Mocanu Igor cu care sunt în relații de prietenie. Dl. Mocanu Igor activează în calitate de dispecer la întreprindere ce transport și nu are tangențe cu organele de drept.

La întrebarea avocatului către martor: Care este activitatea de bază a dumneavoastră și dacă aveți careva tangență cu lucrările de construcție? Ați prestat careva servicii de reparație altor persoane?

Răspuns martor: Activitatea mea de bază este, sunt student la Academia de Studii Economice, de asemenea activez în paralel și ca taximetrist. Nu prestez servicii de lucrări de reparație sau construcții la persoane terțe decât reparații la casa părintească.

La întrebarea avocatului către martor: Ați avut vreodată probleme cu legea fiind urmărit penal? Anterior ați mai depus denunțuri în care erau vizate fapte de corupție? V-au fost anterior întocmite procese-verbale contravenționale pentru contravenții rutiere?

Răspuns martor: Nu am avut vreodată probleme cu legea fiind urmărit penal. Anterior nu a depus careva denunțuri în care să fie vizate fapte de corupție. Acesta e primul denunț pe care l-a depus la organele de drept. Menționează că inițial a apelat CNA la linia fierbinte, după care s-a apropiat la sediu unde a depus plângerea din inițiativă proprie. Referitor la procesele contravenționale, declară că în ultimul an iau fost întocmite aproximativ 2 sau 3 procese-verbale contravenționale legate de circulația rutieră în legătură cu activitatea sa în compania de taxi.

La întrebarea avocatului către martor: La momentul stopării la 27 iulie 2021 aveți asupra dumneavoastră mijloace bănești în sumă de 300 lei și mai mult?

Răspuns martor: Da aveam asupra mea mijloace bănești, suma concretă știu, dar erau mai mult de 300 lei, dar nu mai mult de 1 000 lei.

La întrebarea avocatului către martor: La momentul stopării la 27 iulie 2021 câte telefoane și numere de telefon posedăți și care sunt acestea?

Răspuns martor: La momentul stopării posedă doar un singur număr de telefon care este ***** și telefonul de model Samsung Note 10 Lite.

La întrebarea avocatului către martor:

-La momentul stopării la 27 iulie 2021 la fața locului mai erau și alte echipaje de patrulare sau era doar echipajul dlui ***** Sava?

Răspuns martor: La momentul stopării la fața locului mai în raza cercului erau încă unul sau 2 echipaje în afară de cel a dlui *****. Își amintește că era o autopatrulă de model „Dacia Duster”, în rest nu-și amintește.

*La întrebarea avocatului către martor:-La momentul stopării la 27 iulie 2021, dl Sava ***** v-a solicitat transmiterea de bani cash în sumă de 300 lei sau alte sume de bani cash?*

Răspuns martor: Nu i-a solicitat bani cash. I-a spus doar să-i reîncarce telefonul. Precizează că la momentul când se afla în mașină dl. ***** i-a comunicat că banii dumnealui de pe cont s-au finisat, tot atunci i-a cerut numărul său de telefon și l-a apelat prin apel BIP. După aceasta i-a spus că când ajunge la Chișinău să-i reîncarce contul de telefon pe numărul cu care l-a telefonat.

La întrebarea bănuțului către martor: în perioada 27 iulie 2021 de la momentul stopării și în discuțiile telefonice pe care le-a avut cu dumneavoastră, v- am solicitat efectuarea lucrărilor de construcție la casa părinților din s. Strășeni, Cojușna și anume să luati măsurile și să discutăm referitor la prețul lucrului și prețul materialelor?

Răspuns martor: Nu ține minte dacă a fost sau nu asemenea discuție.

La întrebarea avocatului către bănuț: - V-a propus sau încercat să vă propună persoana de vizavi careva foloase materiale cu tentă corupțională la 27 iulie 2021 și dacă da, care a fost reacția dumneavoastră?

Răspuns bănuț: Da, persoana de vizavi, a încercat o singură dată să-i propună bani pentru a soluționa presupusa încălcare de conducere a motocicletei fără deținerea permisului de categorie corespunzătoare și reacția mea a fost de refuz? i-a explicat că este o infracțiune și este ilegal să faci acest lucru și cu atât mai mult că actele dumnealui sunt în regulă și i-a urat „Drum Bun”.

*La întrebarea ofițerului de urmărire penală către bănuț: În cazul când susțineți persoana de vizavi a încercat să vă propună bani pentru a soluționa presupusa încălcare de conducere a motocicletei fără deținerea permisului de categorie corespunzătoare, cum s-a întâmplat acest lucru, care a fost suma de bani propusă, de ce nu ați denunțat acest caz de influență necorespunzătoare, sau de ce nu ați întreprins acțiunile corespunzătoare pentru constatarea infracțiunii și asigurarea tragerii la răspundere penală a șoferului *****v?*

Răspuns bănuț: Persoana de vizavi s-a exprimat cu expresiile de genul „hai să soluționăm întrebarea pe loc și să achit pe loc”. Careva bani șoferul nu a prezentat. La aceste cuvinte a reacționat prin refuzul expres și explicarea prevederilor legii ce ține de coruperea colaboratorilor de poliție. Întrucât acțiunile șoferului de a veni cu propuneri cu tentă corupțională au încetat la somarea sa, el nu a denunțat această tentativă de influență necorespunzătoare și nu a întreprins alte acțiuni pentru constatarea infracțiunii și asigurarea tragerii la răspundere penală a șoferului *****v.

La întrebarea ofițerului de urmărire penală către martor: - Confirmați afirmațiile persoanei de vizavi precum că ați încercat să-i faceți oferte cu caracter corupțional pentru soluționarea presupusei încălcări de conducere a motocicletei fără deținerea permisului de categorie corespunzătoare, dacă da cum s-a întâmplat acest lucru, care a fost suma de bani propusă, care a fost acțiunile inspectorului de poliție în acest caz?

Răspuns martor: Combat afirmațiile persoanei de vizavi precum că aș fi încercat să-i fac oferte cu caracter corupțional pentru soluționarea presupusei încălcări de conducere a motocicletei fără deținerea permisului de categorie corespunzătoare. Această afirmație a dumnealui nu este logică, or el din start se considera nevinovat și nu avea pentru ce să-i transmit careva foloase necuvenite. Dacă avea să-i fie întocmit proces-verbal contravențional la acel moment, el se gândea atunci că-l va contesta.

La întrebarea avocatului către bănuț: - În contextul declarațiilor făcute anterior cu privire la proveniența sumei de 300 lei decontată la 29 iulie 2021 în care ati susținut că nu cunoașteți cine a suplinat contul și că nu vă aparțin acești bani și sunteți disponibil să-i restituiți proprietarului și pornind de la susținerile persoanei de vizavi că el a efectuat această achitare, sunteți de acord să-i restituiți această sumă de 300 de lei?

Răspuns bănuț: Da sunt disponibil acum să-i restitui suma de 300 lei achitată pentru suplinirea contului. Și doresc ca prin intermediul organului de urmărire penală, să restitui acești bani proprietarului. (vol. I, f.d.180-183)

– **Procesul-verbal de ridicare din 25 martie 2022**, potrivit căruia de către Bădărău Veaceslav au fost predate benevol următoarele documente: referință (scrisoare de însoțire) nr. 1894 din 24 februarie 2024 a SA „Orange Moldova” pe 1 filă; act de verificare a contului 5***** pe 1 filă; CD-R pe care sunt înregistrate modalitățile de reîncărcare a contului nr. 5***** pe care este aplicată inscripția Orange Moldova strict confidențial nr. de intrare *****. (vol. II, f.d.33-52)

– **Procesul-verbal de examinare a înscrisurilor din 27.12.2022**, prin care s-a examinat informația ridicată de la SA „Orange” cu referire la rulajul pentru perioada 01.03.2014-09.08.2021 privind tranzacțiile de creditare-debitare a contului de telefonie mobilă ce aparține cet. Sava *****, fiind stabilit printre altele că la 29.07.2021 ora 20:27 min., contul telefonului mobil a fost creditat cu 300 lei prin intermediul Moldpresa. (Vol. II, f.d.89)

7.3. Acte privind măsurile speciale de investigații și anexele acestora:

– **Procesul-verbal de consemnarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații controlul transmiterii banilor din 3*******, prin care în temeiul ordonanței procurorului din 29.07.2021 a fost înfăptuită măsura specială de investigație – controlul transmiterii și primirii banilor preținși, din care rezultă că din contul special al Centrului Național Anticorupție au fost alocate mijloace bănești în cuantum de 300 (trei sute) lei, suma menționată fiind constituită din 2 bancnote cu valoarea nominală de 200 lei și 100 lei, cu următoarele attribute de identificare: bancnotă cu nominalul de 200 lei moldovenești Seria/nr. ***** și bancnotă cu nominalul de 100 lei moldovenești Seria/nr***** La 29 iulie 2021, mijloacele bănești în sumă de 300 (trei sute) lei au fost predate cet. *****v, pentru efectuarea măsurii. În intervalul de timp 20:20:26-20:26:01 sub controlul CNA, cet. *****v s-a deplasat pe adresa mun.***** la chioșcul nr. 40 a SRL ***** unde a realizat reîncărcarea contului numărului de telefon „***** cu suma de 300 lei, fapt confirmat prin Bonul fiscal „0206”, serie nr.***** eliberat la 29.07.2021, ora 20:26 min., de către SRL ***** (vol. I, f.d.24)

– **Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație interceptarea și înregistrarea comunicărilor și înregistrarea imaginilor din 30 iulie 2021 și anexa nr. 1,**

potrivit căruia comunicările interceptate au fost înregistrate de specialist pe suport electronic de tip disc CD-R de culoare albă, numărul de inventar *****, în care este înregistrat fișierul audio cu nr. 20200101225419. În urma ascultării înregistrărilor de pe CD-ul nominalizat, s-a constatat prezența unor comunicări care au importanță pentru cauza penală. Comunicările au fost stenografiate, iar stenogramele fiind anexate la prezentul proces-verbal și care conține date cu privire la data, ora convorbirii, numele persoanelor care le-au purtat și conținutul convorbirii.

Potrivit stenogramei (anexa nr. 1) la procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor cu înregistrarea de imagini care a avut loc la 29 iulie 2021, cu începere de la ora 20:51 și 20:52 între *****v și angajatul de poliție neidentificat pe nume „*****”, în cadrul audierii înregistrărilor se constată probe necesare pentru cauza penală referitoare la primirea mijloacelor financiare de către angajatul poliției de la *****v.

Notat cu „V” Vladislav Cernețchi (declarant)

Notat cu „X” angajatul de poliție neidentificat pe nume „*****” (figurant) Stenograma convorbirilor telefonice din 29 iulie 2021, purtate între Cernețchi

Vladislav de pe numărul de telefon ***** și angajatul poliției neidentificat la numărul de telefon ***** cu începere de la ora 20:51 min., :

X - Da.

- Alo, bună seara. Eu am pus banii tot normal?

X - nedeslușit pe care număr?

- Pe care mi l-ați transmis atunci, pe care m-ați sunat

X - Pe ce număr i-an uitete?

- Acuși vă spun 69167735, numărul ăsta. Poftim? Alo?

Stenograma convorbirilor telefonice din 29 iulie 2021, purtate între *****v de pe numărul de telefon ***** și angajatul poliției neidentificat la numărul de telefon ***** cu începere de la ora 20:52 min.,:

V- Alo?

X - Spune te rog, da tu ai amuia de lucru?

- Amuia?

X - Da.

- Am, am

X - Da când ai să te eliberezi?

- Nu știu, poate mai târziu

X - Nedeslușit

- Am înțeles. Da legat de treaba ceea cum rămâne?

X - O să mă suni să ne vedem

- Să vă sun să ne vedem, da?

X - Da, da, da.

P - Da nu o să am întrebări după cu?

X - Nu nu nu, doamne ferește, o să facem tot în cadrul legal dacă ceva P - Am înțeles.
Bine, bine mersi mult o seară bună

X - Dacă o să faci cu timpul ceva...nedeslușit

P - Alo? Bun bun ne-am înțeles. Mulțumesc. (Vol. I, f.d.56-57)

– **Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație identificarea abonatului, proprietarului sau utilizatorului unui sistem de comunicații electronice ori al unui punct de acces la un sistem informatic din 02.08.2021**, prin care de la furnizorul de servicii de comunicații electronice I.M. „Orange Moldova” S.A. a fost obținut suport digital CD, cu număr

de inventar „Orange 5812” pe care în fișierul electronic cu denumirea „5812_21” în care se păstrează două fișiere: „Raport rcv 5812 21”; „Scrisoare rcv 5812_21”, a fost furnizată informația cu privire la proprietarul numărului de telefon *****, acesta fiind identificat drept - **** Sava, IDNP ****

– **Procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație privind colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice din 23 august 2021**, prin care s-a identificat faptul că, la data de 27 iulie 2021, între orele 11:58 - 12:54 cartela SIM ****utilizată de Sava ****, s-a aflat în aria de acoperire a celulelor SA „Orange” amplasate în sectorul extravilan al satului Vorniceni, r-nul Strășeni și în celula amplasată în sectorul extravilan al satului Vărzăreștii Noi, r-nul Strășeni. În aceeași zi, în intervalul orelor 12:39 - 12:54 cartela SIM ****utilizată de ****v, s-a aflat în aria de acoperire a celulelor SA „Moldcell”, amplasată în satul Lozova, r-nul Strășeni și în celula amplasată în satul Bucovăț, r-nul Strășeni. Totodată la 27 iulie 2021, orele 13:27 min., cartela SIM *****a efectuat o conexiune cu rețeaua din aria de acoperire a celulei din str. V. Crăsescu, 1, or. Strășeni, iar în perioada 13:09 - 13:12 cartela SIM *****a efectuat conexiune cu rețeaua din aria de acoperire a celulei din str. V. Crăsescu, 1, or. Strășeni. Astfel, s-a constatat că între cartelele SIM ***** (utilizator Sava *****) și **** (utilizator ****v) au fost 7 conexiuni care au avut loc în perioada **** fiind identificate locații comune cât și locații apropiate. (Vol. I, f.d.105-107)

7.4 Constatări tehnico-științifice:

– **Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 161 din 09 august 2021**, prin care s-a concluzionat că cele 2 bancnote cu valoarea nominală de 200 lei și 100 lei, cu următoarele attribute de identificare: bancnotă cu nominalul de 200 lei moldovenești Seria/nr. G 0156 343450 și bancnotă cu nominalul de 100 lei moldovenești Seria/nr. ****, care au fost folosite de ****v pentru reîncărcarea contului numărului de telefon „****” cu suma de 300 lei, fapt confirmat prin Bonul fiscal „0206”, serie nr.****, eliberat la 29 iulie 2021, ora 20:26 de către SRL **** corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (planșa fotografică). (Vol. I, f.d.39-42)

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești au fost nemijlocit cercetate mijloacele materiale de probă și corpuri delict, după cum urmează:

7.4 Documente/înscrisuri:

– **Informație pe numele lui Sava **** privind veniturile lunare pe parcursul anului 2021.** (vol. I, f.d.83-86)

– **Raportul de analiză operațională nr. 2******, prin care s-a concluzionat că între cartelele SIM ***** (utilizator Sava *****) și **** (utilizator ****v) au fost 7 conexiuni care au avut loc în perioada 27 iulie 2021-29 iulie 2021 fiind identificate locații comune cât și locații apropiate, (planșa fotografică). (Vol. I, f.d.115-118)

– **Scrisoarea nr. *****din 03 septembrie 2021** a Agenției Servicii Publice (la interpelarea organului de urmărire penală nr. 03/37-3875 din 20 august 2021 adresată Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto a Agenției Servicii Publice prin care a fost solicitată darea răspunsului la următoarele întrebări: dacă Permisul de conducere nr. *****eliberat pe numele lui ****v pentru categoriile de autovehicule **** și „B” permite sau nu conducerea vehiculului de model „*****GT”, cu numărul de înmatriculare ***** specificat în certificatul de înmatriculare nr. *****9 și dacă este sau nu corect reflectată subcategoria ***** la rubrica „J1” în cadrul certificatului de înmatriculare nr. *****9 pentru vehiculul de model ***** cu n/î *****?), prin care a fost informat organul de urmărire penală că datele reflectate în subcategoria ***** la rubrica „J1 ” în cadrul

certificatului de înmatriculare nr. *****9 pentru vehiculul de model *****T cu număr de înmatriculare ***** a fost indicată greșit. Agenția a menționat că în datele de evidență ale acestui autovehiculul, menționate în Registrul de stat al transporturilor, este indicată și puterea motorului de 45 kW, care corespunde produsului dintre datele stipulate la rubrica „G” și „Q” din certificatului de înmatriculare nr. *****9, care nu pot fi clasificate conform criteriilor de clasificare L3e-A1 sau L3e-A2 și nu ***** din care fac parte motocicletele cu performanțe medii, având puterea nominală sau netă continuă maximă 35 kW și raportul putere/masă de cel mult 0,2 kW/kg. Astfel pentru conducerea căreia se impune deținerea dreptului de conducere din categoria „A”. (Vol. I, f.d.155-157)

– **Extras din ordinul ***** cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunilor subordonate acestuia din 05 mai 2020**, potrivit căruia în legătură cu schimbările survenite în statele de organizare ale Inspectoratului General al Poliției, aprobate prin ordinul *****, fiind numit prin transfer pe comisarul Sava *****. (vol. I, f.d.163-166)

– **Caracteristica de serviciu eliberată ofițerului Secției de escortă și misiuni speciale a INSP a IGP, comisar Sava *******, de către șeful Secției escortă și misiuni speciale a INSP al IGP, comisar-șef, Mariț ***** potrivit căreia Sava ***** este caracterizat pozitiv. (vol. I, f.d.168)

– **Revendicare eliberată pe numele Sava *******, potrivit căreia nu se dispune de informații privind tragerea la răspundere penală. (vol. I, f.d.169)

– **Informație eliberată de ÎMSP Asociația medicală teritorială Buiucani cu nr. 395 din 25 august 2021**, prin care se confirmă că Sava ***** nu se află în listele de evidență la medicul psihiatru din cadrul CCSM Buiucani. (vol. I, f.d.172)

– **Informație nr. 34/17-8723 din 26 noiembrie 2021**, semnată de șeful Inspectoratului Național de Securitate Publică, Timotin Vitalie adresată procurorului în Procuratura Anticorupție, Gladcov Cristina, potrivit căruia se menționează că pînă la efectuarea unor modificări în certificatului e înmatriculare, nu există temei de pornire a procesului contravențional, cu atragerea la răspundere contravențională a lui Cernețchi V. pe semnele elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 231 din Codul contravențional. (vol. II, f.d.19-20)

– **Dislocația forțelor și mijloacelor ale Secției de escortă și misiuni speciale a INSP din 27 iulie 2021, extrasul din registrul echipajelor și Planul din 20 iulie 2021** privind organizarea și desfășurarea activităților de impunere a legislației, orientate pentru identificarea și documentarea persoanelor ce practică activitatea ilicită în domeniul transportului rutier pe teritoriul administrativ al r-nul Călărași pentru perioada de la 20 iulie 2021-27 iulie 2021. (Vol. I, f.d.146-151)

– **Scrisoarea nr. 34/17-6133 din 16 august 2021 a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Copia autentificată a fișei de post nr. 2.9.55 din 11 februarie 2021 a ofițerului Secției de escortă și misiuni speciale a Inspectoratului național de securitate publică Sava *******, copia autentificată a extrasului din ordinul nr. 200 ef din 05 mai 2020 referitor la numirea prin transfer pe comisarul Sava ***** în funcția de *****

– **Referința** – scrisoarea de însoțire cu nr.1894 din 24.02.2022 a SA „Orange Moldova”; actul de verificare a contului 5*****; extrasul modalităților de reîncărcare a contului 5***** (vol. II, f.d.90)

7.5Corpuri delictive:

– **Fișierele electronice cu denumirea:** phone_20210729- 13952_*****.amr; Screenshot_20210730-120642_Phone.jpg; Screenshot_20210730-120649_Phone.jpg;

Screenshot_20210730-123533_Cube ACR.jpg; Screenshot_20210730-123659_Android System.jpg extrase din memoria telefonului de model Samsung Note10 LITE, IMEI1:3*****, înzestrat cu cartela SIM „*****” ce aparține cet. *****v, înregistrate pe suportul optic „DVD-R” de model „Omega”, anexă la procesul-verbal de cercetare din 3***** pe care este reflectată mențiunea cu cariocă de culoare neagră „Anexăproces-verbal examinate telefon C***** *****”. (f.d.21, Vol. I)

– **Fișierele electronice** cu denumirea: Screenshot_20210809-182123_Contacts.jpg; Screenshot_20210809-182241_Contacts.jpg; Screenshot_20210809-182255_Service mode.jpg; Screenshot_20210809182311_Settings.jpg; Screenshot_20210809-182322_Settings.jpg; Screenshot_20210809-183438_Chrome.jpg; Screenshot_20210809-183551_Chrome.jpg; Screenshot_20210809-183920_Chrome.jpg; Screenshot_20210809-185751_Contacts.jpg; Screenshot_20210809-185807_Contacts.jpg extrase din memoria telefonului de model Samsung S9, IMEI1:3***** înzestrat cu cartela cu nr. „*****” ce aparține lui Sava ***** Sergiu și care au fost înregistrate pe suportul optic de tip „DVD-R” de model „Omega” peste care se conține inscripția „Anexă proces-verbal examinare telefon SavaN., 09.08.2021, *****”. (Vol. I, f.d.138)

– **Bonul fiscal „0206”, serie nr.*******, eliberat la 29 iulie 2021, ora 20:26 de către SRL ***** în sumă de 300 lei. (f.d.32, Vol. I)

– **Mijloacele bănești în sumă de 300 lei**, ce constau din bancnotă cu nominalul de 200 lei moldovenești cu seria și nr. ***** și bancnotă cu nominalul de 100 lei moldovenești cu seria și nr.***** care au fost folosite de *****v pentru reîncărcarea contului numărului de telefon „*****” cu suma de 300 lei, fapt confirmat prin Bonul fiscal „0206”, serie nr.***** eliberat la 29 iulie 2021, ora 20:26 de către SRL ***** (au fost transmise către SFS în baza actului nr. 108 din 20 septembrie 2021, coletul 745, f.d. 46/1, vol. I). (vol. I, f.d.44)

În continuare, instanța de judecată menționează că, prin prisma art. 24 alin. (3) din Codul de procedură penală, care prevede că părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța atestă că partea apărării a solicitat audierea, iar instanța a admis spre audiere următorul martor din partea apărării:

8.– Martorul apărării Lozovanu ***** fiind audiat în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările apărătorului inculpatului, avocatul Chicu Oleg, a declarat în fața instanței că nu are relații de rudenie cu Sava ***** , însă sunt prieteni de mai mult timp.

Referitor la circumstanțele cazului, a relatat că, din câte își amintește, aproximativ în anul 2021/2022, se afla la o sărbătoare în satul vecin Micleușeni, și anume la un frigărui. Acolo, una dintre persoane vorbea și se lăuda că, chipurile, a creat careva probleme unor colaboratori de poliție. A doua zi, l-a telefonat pe prietenul său Sava ***** și l-a întrebat dacă cunoaște ceva despre cazul respectiv și despre care polițiști este vorba. A concretizat că, la acel frigărui, anume Cernețchi se lăuda despre faptul că a pus la respect niște polițiști. Martorul a prezentat mai multe capturi de ecran, menționând că aceste poze le-a primit de la un prieten pe nume Viorel, al cărui nume de familie nu îl cunoaște. Din aceste capturi de ecran rezultă o discuție dintre Viorel și Cernețchi, în care se scria despre o răzbunare pe niște polițiști și în care erau folosite expresii necenzurate.

A menționat că, atunci când l-a telefonat pe Sava ***** , a doua zi, nu cunoștea despre aceste capturi de ecran cu mesajele dintre Viorel și Cernețchi. În cadrul discuției cu Sava ***** , acesta i-a spus că este vorba despre el. Ulterior, martorul l-a rugat pe Viorel să discute cu

Cernețchi pentru a afla despre ce caz este vorba și cine duce în eroare situația creată, motiv pentru care capturile din această discuție au fost anexate la dosar.

La întrebările procurorului Discuț Vasile, martorul a concretizat că pe Sava ***** îl cunoaște de mult timp, iar pe Cernețchi, de asemenea, îl cunoaște prin cercuri comune de prieteni.

A declarat că îl cunoaște pe Perianu Nicanor, acesta fiind locuitor al comunei Lozova și neavând careva tangență cu cazul dat. A concretizat că Perianu Nicanor este angajat al MAI și locuitor al comunei Lozova, iar dat fiind faptul că sunt din aceeași localitate, l-a rugat să afle careva detalii despre situație. A menționat că Nicanor îi este cumătru. Până la apelul lui Sava *****, nu a discutat cu Nicanor, însă, după discuția cu Sava *****, Perianu Nicanor l-a rugat să afle cu precizie ce discuție a avut loc la frigărui. Din acest motiv, martorul l-a rugat pe Viorel să-l telefoneze pe Cernețchi pentru a afla ce discuție s-a purtat, iar această discuție este anexată la dosar. Martorul nu ține minte dacă a discutat cu Cernețchi la rugămintea lui Nicanor. Nu poate cunoaște dacă Viorel a prezentat altceva în afară de capturile de ecran. Careva înregistrări audio martorul nu deține, menționând că, în cazul în care ar fi deținut asemenea informații, le-ar fi prezentat. Capturile de ecran i-au fost transmise prin intermediul aplicației Messenger.

A concretizat că el personal nu a discutat cu Cernețchi, iar capturile de ecran le-a primit de la Viorel, care i le-a transmis prin intermediul aplicației Messenger. Careva mesaje audio nu i-au fost transmise. Nu ține minte dacă a dispus de careva mesaje audio, menționând că, dacă ar fi avut asemenea mesaje, le-ar fi anexat în instanța de judecată.

A declarat că nu mai deține capturile de ecran, din motiv că și-a schimbat telefonul, iar acestea s-au șters. Totodată, a confirmat că a discutat cu Cernețchi despre caz la frigărui. Martorul a relatat că, la frigărui, din discuția cu Cernețchi, nu cunoștea despre care polițiști era vorba și nu a atras atenția la detaliile care au fost spuse, aflând despre acestea ulterior. Din câte își amintește, era vorba despre faptul că Cernețchi a fost stopat de polițiști și că aceștia l-au rugat să pună pe cont suma de 300 de lei, însă alte detalii nu își amintește. După acea întâlnire de la frigărui, nu a mai discutat și nu s-a mai văzut cu Cernețchi.

A declarat că a prezentat capturile de ecran în instanța de judecată, iar acestea au fost transmise și lui Nicanor. Totodată, nu ține minte cu siguranță dacă i-a transmis sau nu lui Sava ***** aceste înregistrări. Din capturile de ecran, martorul a înțeles că Cernețchi a pus în mod special pe contul lui Sava ***** niște bani pentru a-i întinde o cursă, însă nu cunoaște motivul, presupunând că ar fi fost vorba despre răzbunare. A declarat că, la data de 27 iulie 2021, în jurul orei 12:30, la momentul stopării lui Cernețchi, nu era prezent. Totodată, a menționat că motocicletă de model ***** cu nr. de înmatriculare AAB 604, nu îi spune nimic.

9. Cu referire la argumentele părții apărării, instanța de judecată, analizându-le, reține că acestea vizează, în esență, aprecierea probelor administrate în cauză, credibilitatea și concordanța declarațiilor martorului-denunțator *****v, modalitatea de administrare și documentare a unor mijloace de probă, pretinsa existență a unei provocări, semnificația convorbirilor telefonice purtate între inculpat și martorul-denunțator, circumstanțele reîncărcării contului telefonic cu suma de 300 de lei, precum și întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului Sava *****. Asupra acestor aspecte instanța urmează să se pronunțe în continuare, în cadrul aprecierii probatoriului administrat și cercetat nemijlocit în ședința de judecată, luând în considerare inclusiv argumentele invocate de partea apărării.

Concomitent, instanța de judecată notează că apărătorul inculpatului Sava *****, avocatul Chicu Oleg, atât în cadrul cercetării judecătorești, cât și în dezbaterile judiciare, a invocat mai

multe argumente referitoare la insuficiența probatoriului acuzării, contradicțiile existente între declarațiile martorului-denumțator și celelalte mijloace de probă, circumstanțele prezentării persoanei spre recunoaștere, modalitatea în care a fost efectuată reîncărcarea contului telefonic, conținutul convorbirilor telefonice, precum și inexistența, în opinia apărării, a unor probe certe care să demonstreze pretinderea și primirea de către inculpat a unor bunuri necuvenite în scopul neîndeplinirii unor acțiuni ce țineau de exercitarea funcției sale. Prin urmare, instanța va avea în vedere aceste argumente, în coroborare cu întregul material probator administrat și cercetat nemijlocit în ședința de judecată, la examinarea aspectelor de fapt și de drept relevante pentru soluționarea cauzei.

Așadar, cu referire la acest aspect, instanța de judecată notează că scopul motivării sentinței este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. În plus, aceasta obligă judecătorul să-și întemeieze motivarea pe argumente obiective și să preserve drepturile apărării. Instanțele naționale trebuie să indice suficient de clar motivele pe care se întemeiază, motivarea fiind importantă și pentru ca justițiabilul să-și poată exercita în mod util dreptul de recurs (*Hadjianastassiou împotriva Greciei*, 1992). De asemenea, întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 1994, pct. 29).

Curtea a statuat că, deși instanța nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, 1994, pct. 61), din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate și că s-a dat un răspuns specific și explicit argumentelor decisive pentru soluționarea cauzei (*Boldea împotriva României*, 2007, pct. 30; *Lobjanidze și Peradze împotriva Georgiei*, 2020, pct. 66; *Moreira Ferreira împotriva Portugaliei (nr. 2) (MC)*, 2017, pct. 84).

Totodată, Curtea a reținut că lipsa de motivare sau ignorarea unui aspect specific, pertinent și important invocat de inculpat poate conduce la încălcarea art. 6 § 1 din Convenție (*Yuksel Yalginkaya împotriva Turciei (MC)*, 2023, pct. 337-341; *Cupiaf împotriva Poloniei*, 2023, pct. 57; *Nechiporuk și Ioncalo împotriva Ucrainei*, 2011, pct. 280).

Prin urmare, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de judecată nu are obligația de a răspunde în mod detaliat tuturor argumentelor invocate de partea apărării, fiind suficient ca din motivarea hotărârii să rezulte că acestea au fost examinate și că s-a oferit un răspuns argumentelor relevante și esențiale pentru soluționarea cauzei.

10.În consecință, instanța de judecată reține că, la motivarea prezentei sentințe, vor fi avute în vedere toate argumentele invocate de partea apărării, în măsura în care acestea sunt pertinente pentru soluționarea cauzei, fără a fi necesară examinarea distinctă și detaliată a fiecărui argument în parte.

Într-o altă ordine de idei, instanța de judecată constată că, până la momentul pronunțării sentinței, prevederile art. 324 din Codul penal au fost modificate, motiv pentru care urmează a fi stabilită legea penală aplicabilă în timp în raport cu fapta concretă imputată inculpatului Sava *****.

Astfel, instanța reține că, potrivit învinuirii formulate, acțiunea de *pretindere* a remunerației necuvenite i se impută inculpatului ca fiind săvârșită la data de 27 iulie 2021, iar acțiunea de *primire* – la data de 29 iulie 2021, perioadă în care art. 324 din Codul penal avea o altă structură decât cea existentă la momentul pronunțării prezentei sentințe.

La data săvârșirii faptelor imputate, acțiunile de pretindere, acceptare sau primire, personal ori prin mijlocitor, de către o persoană publică, a unor bunuri, servicii, privilegii sau

avantaje ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini sau nu, a întârzia ori a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, erau prevăzute la art. 324 alin. (1) din Codul penal, iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, atunci când aceste acțiuni erau săvârșite în proporții care nu depășeau 100 de unități convenționale, fapta se pedepsea **cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.**

Potrivit art. 64 alin. (2) din Codul penal, o unitate convențională de amendă este egală cu 50 de lei, astfel încât limita de 100 de unități convenționale, prevăzută de art. 324 alin. (4) din Codul penal în redacția în vigoare la data săvârșirii faptelor, corespunde sumei de 5 000 lei.

Prin urmare, raportat la valoarea de 300 lei indicată în învinuire, încadrarea juridică reținută de acuzare a fost făcută în baza art. 324 alin. (4) din Codul penal, în redacția legii în vigoare la data săvârșirii faptelor.

La momentul pronunțării sentinței, art. 324 din Codul penal are o structură diferită, fapta de bază de pretindere, acceptare sau primire de către o persoană publică a unui avantaj ce nu i se cuvine fiind prevăzută la alin. (1), pentru care legea stabilește pedeapsa **cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.**

Potrivit art. 8 din Codul penal, caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc potrivit legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar conform art. 9 din Codul penal, timpul săvârșirii faptei se consideră timpul când a fost săvârșită acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă, indiferent de timpul survenirii urmărilor.

Totodată, potrivit art. 10 alin. (1) din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori care, în alt mod, ameliorează situația persoanei care a săvârșit infracțiunea are efect retroactiv.

Raportând aceste prevederi la cele două redacții succesive ale art. 324 din Codul penal și la fapta concretă imputată lui Sava *****, instanța de judecată constată că modificarea intervenită ulterior nu a înlăturat caracterul infrațional al conduitei imputate și nici nu a prevăzut, pentru situația concretă analizată, o sancțiune mai blândă, întrucât atât art. 324 alin. (4), în redacția în vigoare la 27–29 iulie 2021, cât și art. 324 alin. (1), în redacția existentă la momentul pronunțării sentinței, prevăd, pentru fapta relevantă cauzei, amendă în mărime de la 1000 la 2000 de unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

În aceste condiții, simpla modificare a structurii art. 324 din Codul penal și schimbarea alineatului în care este reglementată conduita imputată nu determină aplicarea retroactivă a legii noi, atât timp cât aceasta nu înlătură caracterul penal al faptei, nu ușurează pedeapsa și nu ameliorează în alt mod situația inculpatului în raport cu legea în vigoare la momentul săvârșirii faptelor.

Prin urmare, în temeiul art. 8, art. 9 și art. 10 din Codul penal, instanța de judecată reține că, în privința faptei imputate inculpatului Sava **, este aplicabil art. 324 alin. (4) din Codul penal în redacția legii penale în vigoare la data de 27–29 iulie 2021, aceasta fiind legea care guverna fapta la momentul săvârșirii sale, iar modificările ulterioare ale art. 324 din Codul penal neavând, în situația concretă examinată, caracterul unei legi penale mai favorabile care să justifice aplicarea lor retroactivă. În consecință, redacția art. 324 alin. (4) din Codul penal în vigoare la momentul săvârșirii faptelor își păstrează aplicabilitatea în prezenta cauză, prin efectul ultraactiv al legii penale sub imperiul căreia au fost săvârșite acțiunile imputate.***

10. Cu privire la analiza probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanța reține următoarele:

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, în cadrul procedurilor, judecătorii au obligația de a proteja drepturile și libertățile oricărei persoane, precum și obligația de a deține puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin, în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

În conformitate cu prevederile art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri, or, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător și toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției, cu respectarea dreptului la un proces echitabil și al preeminenței dreptului.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Sava ***** a fost pornită urmărirea penală, iar în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, acestuia i-a fost adusă la cunoștință atât *natura* și *cauza* acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal, în redacția legii în vigoare la data comiterii faptei.

Astfel, potrivit acuzației formulate, lui Sava ***** i se impută săvârșirea infracțiunii de „*corupere pasivă*”, manifestată prin pretinderea și primirea, personal, de către o persoană publică, a unor bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, în scopul de a nu îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 de unități convenționale.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina

instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similitudinilor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în ședința de judecată probele administrate în cadrul urmăririi penale, precum și cele administrate în cursul cercetării judecătorești, instanța constată că acestea urmează a fi apreciate nu izolat, ci în ansamblu, prin raportare reciprocă, inclusiv sub aspectul concordanței declarațiilor martorilor cu celelalte mijloacele materiale de probă, cu conținutul convorbirilor telefonice, cu datele obiective rezultate din înscrisurile cercetate și cu circumstanțele stabilite nemijlocit în ședința de judecată. Totodată, eventualele divergențe și contradicții relevante dintre aceste mijloace de probă urmează a fi elucidate și apreciate prin prisma standardului probator necesar pentru pronunțarea unei soluții de condamnare.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) *dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul*; 2) *dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat*; 3) *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea*; 4) *dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni*.

De asemenea, din conținutul prevederilor art. 390 din Codul de procedură penală, denotă că sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*, fapta nu este prevăzută de legea penală sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei și sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

În concordanță cu dispoziția art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: *data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul*

vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, formelor de participare dacă infracțiunea a fost săvârșită de un grup de persoane, circumstanțele care agravează răspunderea, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Instanța mai subliniază că Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*” („*beyond reasonable doubt*”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978*).

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție (*pct. 78-80 din Hotărârea CC nr. 18 din 22.05.2017*).

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

În acest context, analizând în ansamblu probele administrate în cauză, inclusiv declarațiile inculpatului Sava *****, declarațiile martorilor Chiaburu Artur, Mariș *****v și Lozovanu ***** procesele-verbale și înscrisurile administrate la urmărirea penală, conținutul convorbirilor telefonice, datele privind conexiunile telefonice, actele privind reîncărcarea contului telefonic, actele Agenției Servicii Publice și ale Inspectoratului Național de Securitate Publică, precum și celelalte mijloace materiale de probă cercetate nemijlocit în ședința de judecată, apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de judecată reține că semnificația juridico-penală a circumstanțelor astfel stabilite urmează a fi apreciată în continuare prin raportare la elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Astfel, împrejurările referitoare la interacțiunea dintre inculpat și *****v, conținutul discuțiilor purtate între aceștia, efectuarea apelului telefonic, convorbirile ulterioare, reîncărcarea contului numărului de telefon utilizat de Sava ***** cu suma de 300 de lei, precum și conduita ulterioară a persoanelor implicate urmează a fi analizate, fiecare în parte și în coroborare reciprocă, la etapa examinării elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal.

În acest sens, instanța de judecată va aprecia în mod distinct dacă circumstanțele de fapt stabilite prin probele administrate sunt apte să demonstreze întrunirea semnelor laturii obiective a infracțiunii imputate, inclusiv sub aspectul existenței unei acțiuni de pretindere și/sau primire a

unor bunuri ce nu se cuvin, al legăturii dintre pretinsul folos și exercitarea atribuțiilor de serviciu, precum și al scopului pentru care acesta ar fi fost pretins ori primit.

Totodată, la etapa corespunzătoare a analizei juridice, instanța de judecată urmează să verifice dacă materialul probator administrat demonstrează întrunirea semnelor laturii subiective a infracțiunii, inclusiv forma vinovăției și existența scopului special prevăzut de norma de incriminare.

Prin urmare, simpla existență a unor împrejurări factuale izolate, inclusiv reîncărcarea efectivă, la data de 29 iulie 2021, a contului numărului de telefon „***** cu suma de 300 de lei, nu poate fi apreciată separat de celelalte circumstanțe ale cauzei și nu permite, prin ea însăși, formularea unei concluzii asupra întrunirii componentei de infracțiune, această concluzie urmând a rezulta exclusiv în urma analizei cumulative a tuturor elementelor obiective și subiective cerute de art. 324 alin. (4) din Codul penal.

În continuare, conform prevederilor art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o *infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală*”.

11. Așadar, cu referire la încadrarea juridică înaintată inculpatului Sava *** în baza art. 324 alin. (4) din Codul penal (în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei), instanța de judecată reține următoarele.**

Potrivit învinuirii formulate în ordonanța de punere sub învinuire și reiterate în rechizitoriu, de la care instanța nu se poate extinde în defavoarea inculpatului, în condițiile art. 325 din Codul de procedură penală, și nici nu poate agrava situația acestuia decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, instanța constată că Sava ***** a fost trimis în judecată fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal.

În concret, acuzarea susține că Sava ***** , *activând în funcția de ofițer al*****și având, potrivit acuzației, calitatea de persoană publică, la data de 27 iulie 2021, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, după stoparea și verificarea actelor lui *****v, ar fi pretins de la acesta, în scopul neîndeplinirii acțiunilor de documentare a unei pretinse fapte contravenționale, bunuri ce nu i se cuveneau, solicitându-i ca, la revenirea în mun. Chișinău, să reîncarce contul*

numărului său de telefon „***** cu suma de 300 de lei, iar la data de 29 iulie 2021 această sumă ar fi fost transferată prin reîncărcarea contului telefonic.

Prin urmare, raportat la limitele concrete ale acuzației, instanța de judecată urmează să verifice dacă ansamblul probelor administrate demonstrează, *dincolo de orice îndoială rezonabilă*, existența fiecăruia dintre elementele faptei imputate, inclusiv actul de *pretindere* a bunurilor necuvenite, actul de *primire*, legătura acestora cu calitatea de persoană publică și cu exercitarea funcției, precum și scopul special imputat inculpatului, respectiv neîndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției sale.

Totodată, instanța de judecată constată că, potrivit acuzației formulate, prin fapta imputată inculpatului Sava ***** s-ar fi atentat la **obiectul juridic special** al infracțiunii analizate, care îl constituie relațiile sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupun exercitarea legală și imparțială a atribuțiilor de către persoanele publice, fără pretinderea, acceptarea sau primirea unor remunerații necuvenite în legătură cu exercitarea funcției.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Prin „*bunuri*” trebuie de înțeles bunurile, corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.

Serviciile reprezintă activitățile, altele decât cele din care rezultă produse, desfășurate în scopul satisfacerii unor necesități ale persoanei publice sau ale persoanei publice străine (*de exemplu, serviciile de publicitate, de asigurări, de comunicații, de transport, de depozitare, de educație, de recreere etc.*).

Prin „*privilegii*” se înțelege după caz: 1) *scutirea de obligații (către stat)*; 2) *oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale*.

Prin „*avantaje*” trebuie de înțeles favorurile, scutirile de obligații sau alte foloase care ameliorează nemeritat situația în raport cu aceea pe care persoana publică sau persoana publică străină o avusese înaintea comiterii infracțiunii specificate la art. 324 din Codul penal. Avantajele sunt, în general, de natură economică sau financiară, însă pot avea și un caracter nepatrimonial. Avantajele pot consta în: *premii; vacanțe; împrumuturi de bani fără dobândă; accelerarea tratării unui bolnav; perspective mai bune în carieră etc.*

În sensul prevederii de art. 324 din Codul penal, prin „*oferte*” înțelegem ofertele de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă; prin „*promisiuni*” se înțelege asumarea obligației de a da bunuri, de a oferi servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă.

Cerință obligatorie este ca bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă să nu i se cuvină persoanei publice sau persoanei publice străine. De asemenea, este necesar ca remunerația ilicită să constituie un contra echivalent al conduitei pe care persoana publică sau persoana publică străină se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii, întârzierii sau grăbirii îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de *pretindere*, *acceptare* sau *primire*, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.

Astfel, modalitățile normative *cu caracter alternativ* ale acțiunii prejudiciabile specificate la art. 324 din Codul penal sunt: 1) *pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine*; 2) *acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine*; 3) *primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine*; 4) *acceptarea ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine*.

Pretinderea presupune formularea unei cereri sau pretenții privind transmiterea unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, aceasta putând fi exprimată direct ori printr-o conduită suficient de clară pentru a permite stabilirea obiectului solicitării. Pretinderea nu presupune în mod necesar satisfacerea cererii formulate de făptuitor.

Prin „*acceptare*” se are în vedere după caz: 1) *consimțirea dării de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine*; 2) *aprobarea oferiții ori promisiunii de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine*.

În sensul prevederii de la art. 324 din Codul penal, *primirea* se exprimă în luarea în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Infrațiunea prevăzută de art. 324 din Codul penal este o *infrațiune formală*, care se consideră consumată din momentul realizării uneia dintre modalitățile normative prevăzute de lege – *pretinderea, acceptarea ori primirea* remunerației necuvenite – fără a fi necesară producerea unei urmări prejudiciabile distincte.

Latura subiectivă a infrațiunii analizate se caracterizează prin *intenție directă*.

Motivul infrațiunii în cauză se exprimă, de cele mai multe ori, în *interesul material* sau în *năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale*.

Scopul infrațiunii prevăzute la art. 324 din Codul penal, este un scop special, manifestându-se sub una din următoarele patru forme: 1) *scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză*; 2) *scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză*; 3) *scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză*; 4) *scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză*.

Subiectul infrațiunii prevăzute la art. 324 din Codul penal, este persoana fizică responsabilă care, în momentul comiterii faptei, a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoana publică sau de persoana publică străină.

Alin. (4) al art. 324 din Codul penal, în redacția aplicabilă la data săvârșirii faptelor, prevedea răspunderea penală pentru acțiunile prevăzute la alin. (1), atunci când acestea erau săvârșite în proporții care nu depășeau 100 de unități convenționale. În cauza examinată,

acuzarea îi impută inculpatului Sava ***** pretinderea și primirea unui avantaj patrimonial în sumă de 300 de lei, în scopul neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Potrivit art. 64 alin. (2) din Codul penal, o unitate convențională este egală cu 50 de lei, astfel încât limita de 100 de unități convenționale prevăzută de art. 324 alin. (4) din Codul penal corespundea valorii de 5 000 de lei, iar, prin urmare, suma de 300 de lei indicată în învinuire se încadra în această limită valorică.

Raportând aceste prevederi la circumstanțele concrete ale cauzei și la forma concretă a învinuirii înaintate, prin care lui Sava ***** îi sunt imputate atât acțiunea de pretindere, cât și acțiunea de primire a remunerației necuvenite, instanța de judecată reține că urmează a verifica distinct dacă fiecare dintre aceste acțiuni imputate este demonstrată prin probe administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, precum și dacă sunt întrunite celelalte semne obligatorii ale infracțiunii, respectiv caracterul necuvenit al remunerației, legătura acestuia cu conduita de serviciu imputată, intenția directă și scopul special prevăzut de norma de incriminare, fiecare dintre aceste împrejurări urmând a fi stabilită prin probe și neputând fi dedusă numai din succesiunea unor evenimente.

În acest context, instanța de judecată ține cont și de practica recentă a Curții Supreme de Justiție în cauzele privind coruperea pasivă prevăzută de art. 324 din Codul penal. Astfel, Curtea Supremă de Justiție a reținut că vinovăția poate fi stabilită atât prin probe directe, cât și printr-un ansamblu de probe indirecte, însă acestea trebuie să fie apreciate în ansamblu și să se coroboreze între ele. Chiar și declarația unui singur martor poate fi suficientă, dacă este credibilă și este confirmată prin alte probe relevante.

Aceste principii urmează însă a fi aplicate împreună cu regulile prevăzute de art. 101 din Codul de procedură penală, potrivit cărora fiecare probă trebuie apreciată sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele, în ansamblu, sub aspectul coroborării lor. Prin urmare, coroborarea presupune aprecierea reciprocă a probelor, astfel încât acestea, privite în ansamblu, să se susțină între ele într-o manieră aptă să confirme împrejurarea esențială care trebuie demonstrată. Nu este necesar ca fiecare probă să demonstreze în mod separat și direct faptul principal, însă concluzia asupra acestuia trebuie să rezulte din ansamblul probator, fără ca legăturile esențiale dintre probe să fie completate prin presupuneri.

În același sens, potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11/2014 și practicii recente a Curții Supreme de Justiție, pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal este necesar ca remunerația necuvenită să fie legată de conduita de serviciu a persoanei publice. Pretinderea trebuie să exprime, chiar dacă este formulată aluziv, intenția persoanei publice de a condiționa conduita sa de acordarea avantajului, iar în cazul primirii trebuie stabilit că persoana publică a acceptat folosul în această calitate și cu această destinație.

În decizia din 22 septembrie 2026 pronunțată în cauza nr. Ira-975/2023, Curtea Supremă de Justiție a reiterat că remiterea remunerației după realizarea unei acțiuni de serviciu nu exclude, în sine, existența coruperii pasive. Totuși, trebuie demonstrat că înainte de realizarea conduitei respective a existat acceptarea remunerației sau o înțelegere privind transmiterea acesteia în schimbul conduitei de serviciu. În toate cazurile, folosul trebuie să fie legat de aceea conduită.

Totodată, instanța de judecată ține cont și de limitele judecării cauzei stabilite de art. 325 din Codul de procedură penală, potrivit cărora instanța de judecată nu poate completa învinuirea și nu poate atribui probelor un alt obiect, un alt scop sau o altă modalitate a infracțiunii decât cea concret imputată inculpatului. La caz, organul de urmărire penală nu i-a imputat lui Sava ***** o solicitare generică a unui avantaj, ci pretinderea concretă ca *****v să reîncarce numărul de

telefon „***** cu suma de 300 lei, în schimbul neîndeplinirii acțiunii de documentare a pretinsei contravenții. Din această perspectivă, instanța de judecată trebuie să verifice dacă probele demonstrează anume această faptă. Existența convorbirilor dintre Sava ***** și *****v, efectuarea unui apel telefonic și faptul că ulterior contul telefonic al inculpatului a fost reîncărcat cu 300 lei sunt împrejurări care pot fi luate în considerare, însă ele separat nu permit a concluziona că Sava ***** a pretins această sumă. Or, pentru o asemenea concluzie trebuie să rezulte din probe că inițiativa solicitării avantajului i-a aparținut inculpatului, că obiectul solicitării era anume suma de 300 lei și că această sumă a fost cerută drept contraechivalent al conduitei de serviciu concret indicate în învinuire.

În acest sens prezintă relevanță și raționamentul exprimat de Curtea Supremă de Justiție în decizia din 22 septembrie 2026 pronunțată în cauza nr. 1ra-975/2023, potrivit căruia instanța trebuie să verifice concordanța dintre învinuirea concretă, conținutul real al probelor și concluziile juridice care pot fi desprinse din acestea. Relevanța acestui raționament nu derivă din soluția procesuală pronunțată la o anumită etapă a cauzei, ci din necesitatea ca răspunderea penală să se întemeieze pe fapta concret imputată și demonstrată prin probe, iar nu pe o reconstrucție a acuzației realizată de instanță.

Prin urmare, instanța de judecată notează că, la caz nu este suficient să se constate că între Sava ***** și *****v au existat contacte și că, două zile mai târziu, a fost efectuată o reîncărcare de 300 lei, însă urmează a fi stabilit dacă ansamblul probelor demonstrează, în limitele învinuirii și potrivit exigențelor art. 101 din Codul de procedură penală, că Sava ***** a pretins această remunerație și a legat-o de neîndeplinirea obligației de documentare a pretinsei contravenții.

În continuare, cu referire la obiectul remunerației pretins ilicite, instanța de judecată constată că acuzarea l-a individualizat expres ca fiind ***suma de 300 lei***, transmisă prin reîncărcarea contului numărului de telefon „*****”, iar din bonul fiscal „0206”, seria nr. *****, eliberat la 29 iulie 2021, ora 20:26, de către SRL „Moldpresa Grup” (Vol. I, f.d.32) rezultă că a fost efectuată o plată în sumă de 300 lei pentru numărul respectiv, în timp ce din procesul-verbal de cercetare din 09 august 2021 a telefonului de model Samsung S9 utilizat de Sava ***** (Vol. I, f.d.132-137) rezultă că numărul „*****” era utilizat de inculpat, iar din examinarea aplicației „My Orange” s-a constatat că la 29 iulie 2021 balanța contului fusese suplinită cu suma de 300 lei prin „reîncărcare online”.

Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 161 din 09 august 2021 (Vol. I, f.d.39-42) și procesul-verbal de cercetare din 19 august 2021 (Vol. I, f.d.43) confirmă examinarea și autenticitatea mijloacelor bănești utilizate pentru efectuarea operațiunii, iar mijloacele bănești în sumă de 300 lei, formate dintr-o bancnotă cu nominalul de 200 lei și una cu nominalul de 100 lei (Vol. I, f.d.44), confirmă existența sumelor folosite pentru reîncărcarea contului.

Totodată, faptul efectuării operațiunii de reîncărcare este confirmat și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 august 2021, prin care a fost examinat bonul fiscal „0206”, seria nr.*****”, pe care este reflectată reîncărcarea numărului „*****” cu suma de 300 lei la data de 29 iulie 2021, ora 20:26 (Vol. I, f.d.30-31), precum și prin procesul-verbal de ridicare din 29 iulie 2021, prin care de la chioșcul nr. 40 al SRL „Moldpresa Grup” au fost ridicate bancnotele utilizate la efectuarea reîncărcării (Vol. I, f.d.34). Aceste acte se coroborează sub aspectul existenței materiale a operațiunii cu bonul fiscal, cu procesul-verbal de cercetare a bancnotelor și cu raportul de constatare tehnico-științifică, însă conținutul lor privește modalitatea tehnică de efectuare și documentare a reîncărcării, fără a furniza, prin ele însele, date asupra existenței unei solicitări anterioare din partea lui Sava ***** ori asupra cauzei pentru care această operațiune a fost efectuată.

De asemenea, procesul-verbal de percheziție corporală din 09 august 2021 confirmă ridicarea de la Sava ***** a telefonului mobil Samsung S9, înzestrat cu cartela operatorului Orange cu numărul „*****” (Vol. I, f.d.130-131), iar procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație privind identificarea abonatului, proprietarului sau utilizatorului unui sistem de comunicații electronice ori al unui punct de acces la un sistem informatic din 02 august 2021 stabilește, în baza datelor furnizate de operatorul Orange, că numărul „*****” îi aparținea lui Sava ***** (Vol. I, f.d.81). Astfel, aceste probe confirmă legătura dintre numărul de telefon și inculpat, împrejurare care, de altfel, nu constituie elementul litigios principal al cauzei, însă nu demonstrează prin propriul lor conținut scopul reîncărcării ori caracterul pretins ilicit al sumei transferate.

În același sens, procesul-verbal de ridicare din 25 martie 2022 (Vol. II, f.d.33-52), procesul-verbal de examinare a înscrisurilor din 27 decembrie 2022 (Vol. II, f.d.89), precum și referința SA „Orange Moldova”, actul de verificare a contului nr. 5***** și extrasul modalităților de reîncărcare a acestui cont (Vol. II, f.d.90) confirmă datele tehnice privind contul telefonic și faptul că, la 29 iulie 2021, acesta a fost creditat cu suma de 300 lei prin intermediul Moldpresa. Instanța apreciază aceste probe ca fiind concordante cu bonul fiscal și cu datele aplicației „My Orange” sub aspectul existenței operațiunii de creditare, fără ca ele să conțină însă date care să stabilească motivul operațiunii, existența unei pretinderi anterioare ori legătura sumei cu neîntocmirea procesului-verbal contravențional.

Prin urmare, instanța de judecată constată ca fiind demonstrat faptul material că la data de 29 iulie 2021 contul numărului de telefon utilizat de Sava ***** a fost suplinat cu suma de 300 lei, însă această împrejurare demonstrează numai existența operațiunii de reîncărcare și suma transferată, fără a demonstra în mod automat că aceasta fusese anterior pretinsă de inculpat, că fusese acceptată ori primită de acesta cu titlu de remunerație ilicită și că reprezenta contraechivalentul neîntocmirii unui proces-verbal contravențional, întrucât între existența unei operațiuni tehnice de creditare a unui cont și existența juridică a infracțiunii de corupere pasivă nu poate fi pus semnul egalității.

Cu referire la modalitatea normativă a pretinderii, potrivit învinuirii, acuzarea susține că aceasta s-ar fi produs la 27 iulie 2021, atunci când Sava *****v, după stoparea lui ***** și verificarea actelor acestuia, i-ar fi solicitat ca, la revenirea în mun. Chișinău, să-i reîncarce contul telefonului mobil cu suma de 300 lei pentru ca inculpatul să nu întocmească proces-verbal cu privire la contravenție, iar sub acest aspect instanța constată că persoana care declară direct despre existența unei asemenea solicitări concrete este martorul *****v.

Instanța de judecată reține și procesul-verbal de primire a denunțului din 29 iulie 2021 (Vol. I, f.d.10-13), prin care *****v a sesizat organul de drept despre faptul că angajatul de poliție pe nume „*****”, utilizator al numărului de telefon „*****”, i-ar fi pretins suma de 300 lei în legătură cu neîntocmirea procesului-verbal contravențional. Totuși, instanța de judecată notează că, potrivit art. 94 alin. (4) din Codul de procedură penală, actul prin care a fost formulată sesizarea confirmă faptul depunerii denunțului și conținutul afirmațiilor formulate de *****v la acel moment, însă nu demonstrează veridicitatea faptelor denunțate. În consecință, denunțul nu poate constitui o sursă probatorie independentă care să coroboreze cu declarațiile aceleiași persoane cu privire la existența pretinderii, afirmațiile respective urmând a fi verificate prin celelalte probe administrate în cauză.

Astfel, din procesul-verbal de confruntare din 03 septembrie 2021 (Vol. I, f.d.180-183) rezultă că *****v a declarat că Sava ***** nu i-ar fi solicitat transmiterea unor bani în numerar, ci i-ar fi spus să-i reîncarce telefonul, precizând că, în timp ce se afla în automobil, inculpatul i-ar

fi comunicat că banii de pe contul său s-au finisat, i-ar fi solicitat numărul de telefon și ar fi efectuat un apel de tip „BIP”, după care i-ar fi spus ca, atunci când ajunge la Chișinău, să-i reîncarce contul telefonului.

Totodată, instanța de judecată nu poate omite faptul că, în cadrul aceleiași audieri nemijlocite, *****v a declarat că **nu fine minte și nu cunoaște din partea cui a venit inițiativa** de a pune suma de 300 lei pe numărul de telefon în schimbul neîntocmirii procesului-verbal, iar la întrebările apărătorului a precizat că **nu își aduce aminte dacă personal Sava ***** i-a cerut sau nu careva bani și nici nu cunoaște cum s-a ajuns la acest moment, inclusiv la confruntare.** Prin urmare, declarația martorului asupra împrejurării esențiale privind persoana de la care ar fi provenit solicitarea nu este una lipsită de echivoc, acesta exprimând în cadrul cercetării judecătorești lipsa unei amintiri certe tocmai asupra inițiativei transmiterii celor 300 lei.

Instanța de judecată mai reține că martorul *****v a declarat că mijloacele bănești utilizate pentru reîncărcarea contului nu îi aparțineau, ci aparțineau CNA, că la momentul efectuării reîncărcării era însoțit de colaboratorii CNA și că, ulterior reîncărcării, l-a contactat pe Sava ***** la indicația colaboratorilor CNA. Această împrejurare nu înlătură valoarea probatorie a rezultatului măsurii speciale de investigație, însă impune delimitarea între ceea ce operațiunea controlată demonstrează nemijlocit, efectuarea reîncărcării și împrejurarea distinctă care trebuie demonstrată prin probe, respectiv dacă această reîncărcare reprezenta executarea unei solicitări anterioare provenite de la Sava *****.

Prin urmare, instanța de judecată nu exclude aceste declarații din ansamblul probator și nu le atribuie din start un caracter necredibil, însă acestea urmează a fi verificate și apreciate în condițiile art. 101 din Codul de procedură penală, atât separat, cât și în coroborare cu celelalte probe administrate, în condițiile în care nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită.

În acest context, din declarațiile **martorului Chiaburu Artur** rezultă că, în ziua respectivă, acesta și Sava ***** exercitau serviciul pe traseul Chișinău–Călărași–Strășeni, că a fost stopată motocicleta condusă de *****v și că, în urma examinării actelor, s-a apreciat inițial că acesta nu ar deține categoria corespunzătoare pentru conducerea motocicletei, martorul confirmând că lui *****v i-au fost comunicate consecințele care, în opinia angajaților de poliție la acel moment, puteau rezulta din pretinsa încălcare, inclusiv aplicarea amenzii și ridicarea mijlocului de transport, iar ulterior documentele au fost transmise lui Sava ***** pentru întocmirea procesului-verbal.

Totodată, martorul Chiaburu Artur nu a confirmat existența unei solicitări de bani sau a unei solicitări privind reîncărcarea contului telefonic, declarând că nu a observat un comportament neobișnuit nici din partea inculpatului și nici din partea conducătorului motocicletei, situația fiind calmă, iar după plecarea lui *****v nu a discutat cu Sava ***** despre faptul că acesta ar fi cerut careva bani ori că motociclistul i-ar fi propus o anumită sumă.

Așadar, instanța de judecată constată că declarațiile martorului Chiaburu Artur confirmă existența unei situații de serviciu și faptul că Sava ***** a participat la verificarea lui *****v, însă nu confirmă faptul esențial al învinuirii, și anume că Sava ***** ar fi condiționat neîntocmirea procesului-verbal de reîncărcarea contului său cu suma de 300 lei, iar împrejurarea că martorul nu a auzit o pretinsă solicitare nu demonstrează inexistența acesteia, în condițiile în care discuția invocată ar fi putut avea loc fără participarea sa, însă este relevantă în cadrul aprecierii cumulative a probelor, întrucât declarațiile sale confirmă contextul de serviciu și interacțiunea dintre persoanele implicate, fără a adăuga date asupra conținutului concret al preținsei solicitări de 300 lei.

În susținerea existenței pretinderii, acuzarea invocă și convorbirile telefonice purtate ulterior între *****v și utilizatorul numărului „*****”, astfel, din procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30 iulie 2021 privind examinarea telefonului utilizat de *****v (Vol. I, f.d.19-20), precum și din fișierul electronic „phone_20210729-113952 *****.amr”, extras din memoria telefonului și înregistrat pe suportul optic DVD-R (Vol. I, f.d.21), rezultă că în convorbirea din 29 iulie 2021, ora 11:39, Sava ***** afirmă: „Ai uitat atunci cu rugămintea mea sau n-ai putut?”, iar *****v răspunde că va face în acea zi tot posibilul „să fie bine”, după care Sava ***** continuă: „Vezi dac îi posibil te rog dac îi posibil dac nu, nu!”, făcând ulterior referire la posibilitatea unei întâlniri.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată constată că această conversație confirmă că între cei doi existase o discuție anterioară și că Sava ***** se referea la o anumită „rugămintă”, însă din conținutul convorbirii nu poate fi stabilit care era obiectul concret al acesteia, deoarece nu este indicată suma de 300 lei, nu este folosit cuvântul „bani”, nu se vorbește despre reîncărcarea telefonului, nu se menționează numărul „*****”, nu se face referire la procesul-verbal contravențional și nici nu se afirmă că o anumită sumă ar constitui condiția pentru ca Sava ***** să nu îndeplinească o atribuție de serviciu.

Prin urmare, înregistrarea nu reproduce în mod direct pretinderea concretă descrisă în rechizitoriu, iar expresia „rugămintea mea” constituie o împrejurare care poate susține relatarea martorului *****v dacă este apreciată împreună cu celelalte probe, însă conținutul propriu al înregistrării nu permite stabilirea obiectului concret al rugăminții. Din aceasta nu rezultă dacă era vorba despre suma de 300 lei, despre reîncărcarea contului telefonic ori despre neîntocmirea procesului-verbal. În consecință, valoarea probatorie a acestei expresii urmează a fi stabilită în ansamblul probator, inclusiv prin raportare la neconcordanțele din declarațiile martorului asupra inițiativei și obiectului concret al preținsei solicitări.

În ceea ce privește celelalte fișiere electronice și capturi de ecran extrase din telefonul utilizat de *****v și înregistrate pe suportul optic anexat procesului-verbal de cercetare (Vol. I, f.d.21), instanța de judecată reține că acestea documentează datele electronice identificate pe terminal și se apreciază împreună cu procesul-verbal de cercetare din 30 iulie 2021, însă acestea nu conțin un element distinct care să individualizeze obiectul expresiei „rugămintea mea” ori să demonstreze că aceasta privea suma de 300 lei și neîntocmirea procesului-verbal contravențional.

Instanța de judecată notează că pretinderea poate fi exprimată nu doar *direct*, ci și *aluziv*, însă și într-o asemenea situație aceasta trebuie să fie suficient de inteligibilă pentru persoana căreia îi este adresată și, apreciată în ansamblul împrejurărilor, să permită stabilirea obiectului concret al folosului și a legăturii sale cu conduita funcțională, or, la caz, expresia „rugămintea mea”, desprinsă de declarația ulterioară a martorului *****v, nu permite stabilirea obiectului rugăminții și nici a caracterului pretins ilicit al acesteia.

Totodată, existența mai multor apeluri telefonice între numerele utilizate de Sava ***** și *****v în perioada 27-29 iulie 2021 este confirmată prin procesul-verbal de cercetare din 09 august 2021 a telefonului lui Sava ***** (Vol. I, f.d.132-137), procesul-verbal privind colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice (Vol. I, f.d.105-107) și Raportul de analiză operațională nr. 2***** (Vol. I, f.d.115-118), însă aceste probe confirmă existența comunicării dintre cei doi și, în unele intervale, existența unor locații comune ori apropiate, fără a demonstra conținutul convorbirilor care nu au fost înregistrate, motiv pentru care numărul apelurilor, faptul că unele dintre ele au fost inițiate de Sava ***** și intervalele de timp dintre acestea nu pot constitui, în lipsa cunoașterii conținutului lor, dovada pretinderii sumei de 300 lei.

Astfel, instanța de judecată reține că datele furnizate de operatorii de comunicații și reflectate în procesul-verbal privind colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice (Vol. I, f.d.105-107), precum și în Raportul de analiză operațională nr. 2***** (Vol. I, f.d.115-118) indică celulele de telefonie la care s-au conectat cartelele SIM și ariile de acoperire ale acestora, fără a permite, prin ele însele, stabilirea cu exactitate a poziției fizice a persoanelor într-un anumit punct. Prin urmare, aceste date pot confirma apropierea ori suprapunerea unor arii de conectare, însă nu pot fi valorificate peste conținutul lor tehnic ca dovadă autonomă asupra locului exact în care se aflau Sava ***** și *****v ori asupra conținutului discuțiilor dintre aceștia.

Instanța de judecată analizând procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 09 august 2021 (Vol. I, f.d.140-145), prin care *****v l-a identificat pe Sava ***** ca fiind unul dintre angajații de poliție cu care a interacționat la 27 iulie 2021, reține că această probă confirmă identitatea persoanei cu care martorul a avut interacțiunea descrisă, însă mențiunea făcută de *****v în cadrul recunoașterii, potrivit căreia persoana recunoscută ar fi extorcat 300 lei sub forma reîncărcării telefonului, reprezintă relatarea aceleiași versiuni de fapt expuse de martor și nu constituie o sursă probatorie distinctă față de declarațiile acestuia asupra existenței pretinderii.

Aceeași concluzie se impune și în privința procesului-verbal de confruntare din 03 septembrie 2021 dintre *****v și Sava ***** (Vol. I, f.d.180-183) din conținutul căruia rezultă că *****v și-a menținut afirmațiile privind solicitarea celor 300 lei, iar Sava ***** a negat formularea unei asemenea solicitări și a respins împrejurările descrise de martor, astfel încât confruntarea confirmă existența unor versiuni contradictorii, însă nu înlătură această contradicție și nu conține un element nou care să demonstreze care dintre acestea corespunde realității.

Instanța de judecată a luat în considerare și versiunea inculpatului potrivit căreia discuțiile telefonice ulterioare s-ar fi referit la eventuale lucrări de construcție, însă constată că nici această versiune nu este confirmată expres prin înregistrarea convorbirii, deoarece în cadrul acesteia nu se vorbește despre lucrări, materiale de construcție sau prețul unor asemenea servicii, totuși lipsa confirmării versiunii inculpatului nu poate fi transformată într-o dovadă a versiunii acuzării, întrucât inculpatului nu îi revine obligația de a demonstra că explicația sa este adevărată pentru a beneficia de prezumția de nevinovăție, sarcina de a demonstra situația concretă descrisă în învinuire revenind acuzării.

De altfel, instanța de judecată a analizat și declarațiile martorilor care au relatat despre împrejurări cunoscute ulterior producerii faptelor, iar din declarațiile martorului Lozovanu Ion rezultă că, aproximativ în anul 2021/2022, la o întâlnire desfășurată în satul Micleușeni, *****v ar fi relatat că fusese stopat de polițiști și că aceștia l-ar fi rugat să pună pe cont suma de 300 lei, martorul precizând însă că nu a fost prezent la momentul stopării din 27 iulie 2021, nu cunoștea la acel moment despre care colaboratori de poliție era vorba și nu a perceput nemijlocit împrejurările în care ar fi fost formulată pretinsa solicitare.

Prin urmare, declarațiile martorului Lozovanu Ion nu constituie o sursă directă asupra faptului pretinderii, ci redau informații aflate ulterior din discuția purtată cu *****v, iar partea declarațiilor sale referitoare la capturile de ecran primite de la o persoană pe nume Viorel și la presupusa intenție a lui *****v de a crea probleme unor colaboratori de poliție reprezintă aprecierea personală a martorului asupra unor informații aflate ulterior și nu poate fi reținută ca fapt stabilit privind existența unei răzbunări ori a unei provocări.

La rândul său, martorul Mariț Ion a declarat că, la data de 29 iulie 2021, a fost informat de colaboratorii CNA că subalternului său, Sava ***** , cineva i-ar fi transferat bani prin telefon și că acest fapt ar fi avut legătură cu stoparea unei unități de transport pe traseu, însă martorul nu a

fost prezent la momentul stopării lui *****v, nu a asistat la discuțiile dintre acesta și Sava ***** și a declarat că nu își amintește detaliile cazului, motiv pentru care declarațiile sale nu constituie o percepție nemijlocită asupra pretensei solicitări și nu adaugă date proprii cu privire la conținutul concret al discuției dintre inculpat și *****v.

Totodată, declarațiile lui Mariș Ion referitoare la calitățile profesionale ale lui Sava *****, lipsa unor plângeri anterioare sau faptul că acesta ar fi denunțat alte acte de corupție pot caracteriza persoana inculpatului, însă nu constituie probe despre existența ori inexistența faptei concrete imputate.

Analizând cumulativ declarațiile martorilor, stenogramele convorbirilor, datele privind apelurile, procesele-verbale și celelalte mijloace de probă, instanța de judecată constată că declarațiile martorului *****v reprezintă principala sursă din care rezultă conținutul concret al pretensei solicitări de 300 lei. Instanța nu pornește însă de la premisa că declarațiile unui singur martor ar fi, prin natura lor, insuficiente pentru constatarea unei fapte și nici nu condiționează existența coroborării de prezentarea unei alte probe directe asupra aceleiași împrejurări.

În acest sens, instanța ține cont de practica Curții Supreme de Justiție potrivit căreia chiar și declarația credibilă a unui singur martor, atunci când se coroborează cu alte probe, poate fi suficientă pentru constatarea faptei, iar vinovăția poate fi stabilită și în baza unui ansamblu de probe indirecte, coroborate între ele. Problema care se ridică în prezenta cauză nu este, prin urmare, numărul surselor de probă, ci dacă declarațiile martorului *****v, apreciate împreună cu celelalte probe, formează un ansamblu suficient de coerent și concludent pentru a demonstra pretinderea concretă descrisă în rechizitoriu.

Sub acest aspect, instanța constată că declarațiile martorului *****v conțin atât afirmații în sensul existenței unei înțelegeri privind depunerea unor bani pe numărul de telefon pentru neîntocmirea procesului-verbal, cât și declarații potrivit cărora acesta nu își amintește cine a avut inițiativa transmiterii sumei de 300 lei, dacă Sava ***** personal i-a solicitat bani și cum s-a ajuns concret la această înțelegere. Aceste neconcordanțe privesc chiar împrejurarea centrală a modalității normative de „pretindere”, respectiv dacă inițiativa solicitării avantajului a provenit de la inculpat.

Celelalte probe administrate confirmă anumite împrejurări care sunt compatibile cu versiunea acuzării, respectiv faptul stopării lui *****v, existența contactelor telefonice, utilizarea de către Sava ***** a expresiei „rugămintea mea”, efectuarea ulterioară a reîncărcării cu suma de 300 lei și discuțiile purtate după această operațiune. Totuși, apreciate împreună, aceste probe nu înlătură neclaritatea existentă în declarațiile martorului cu privire la inițiativa concretă a transmiterii folosului, deoarece apelurile demonstrează existența comunicării, expresia „rugămintea mea” nu individualizează obiectul solicitării, iar reîncărcarea demonstrează efectuarea operațiunii, fără a stabili că aceasta reprezenta executarea unei solicitări formulate anterior de Sava ***** drept contraechivalent al neîntocmirii procesului-verbal.

Procesul-verbal de recunoaștere confirmă identitatea persoanei cu care *****v a interacționat, iar procesul-verbal de confruntare confirmă menținerea celor două versiuni contradictorii. Aceste probe sunt relevante și au fost apreciate în ansamblul probator, însă ele nu înlătură contradicția privind conținutul concret al pretensei solicitări. În aceste condiții, instanța de judecată nu reține insuficiența probatoriului pentru simplul motiv că nu există o a doua probă directă, ci pentru că totalitatea probelor administrate nu formează un ansamblu suficient de coerent pentru a înlătura dubiul rezonabil asupra elementului esențial al pretinderii imputate inculpatului.

Totodată, instanța de judecată notează că, potrivit art. 101 alin. (5) din Codul de procedură penală, hotărârea de condamnare nu poate fi întemeiată în măsură determinantă pe probe obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, această prevedere neexcluzând însă asemenea probe din materialul probator și nelipsindu-le de valoare, ci impunând aprecierea lor prin raportare la conținutul efectiv, or, controlul transmiterii banilor demonstrează faptul efectuării reîncărcării, iar înregistrarea de la ora 11:39 demonstrează existența unei „rugăminți” neindividualizate, însă niciuna dintre aceste probe nu surprinde pretinderea concretă descrisă în rechizitoriu.

În mod distinct, instanța de judecată apreciază procesul-verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație – controlul transmiterii banilor din 30 iulie 2021 (Vol. I, f.d.24), din care rezultă că pentru efectuarea măsurii speciale au fost alocate din mijloacele Centrului Național Anticorupție mijloace bănești în sumă de 300 lei, că acestea au fost transmise lui *****v, iar ulterior, sub controlul organului de investigație, a fost efectuată reîncărcarea contului numărului de telefon utilizat de Sava *****. Astfel, instanța de judecată constată că acest proces-verbal demonstrează modalitatea în care a fost organizată și realizată operațiunea controlată și confirmă efectuarea materială a reîncărcării, însă nu consemnează momentul pretensei solicitări din 27 iulie 2021 și nu demonstrează că operațiunea efectuată ulterior reprezenta executarea unei pretinderi formulate anterior de inculpat.

Cu referire la cea de-a doua modalitate normativă imputată, și anume primirea remunerației ilicite, instanța de judecată constată că acuzarea a invocat această acțiune consumată la data de 29 iulie 2021, ora aproximativă 20:26, când *****v a reîncărcat contul numărului de telefon „*****” cu suma de 300 lei, însă, deși faptul reîncărcării este confirmat, acțiunea de primire, în sensul art. 324 din Codul penal, nu se reduce la simpla constatare tehnică a intrării unei valori într-un cont, ci presupune că persoana publică cunoaște natura avantajului transmis și îl primește în legătură cu conduita sa de serviciu.

La caz, operațiunea din 29 iulie 2021 a fost realizată material de *****v, care s-a prezentat la punctul de plată și, sub controlul organului de investigație, a efectuat reîncărcarea contului numărului de telefon utilizat de inculpat, în timp ce Sava ***** nu se afla la punctul de plată și nu a efectuat vreo acțiune tehnică necesară creditării contului, iar din probe nu rezultă că sistemul de reîncărcare solicita confirmarea beneficiarului înainte ca suma să fie înscrisă pe cont.

Instanța notează că această împrejurare nu exclude prin natura sa posibilitatea existenței primirii, întrucât, dacă s-ar demonstra că beneficiarul a solicitat anterior transmiterea sumei prin această modalitate, operațiunea ulterioară ar putea reprezenta executarea solicitării sale chiar dacă înscrierea banilor în cont se produce automat, însă, în lipsa demonstrării dincolo de orice îndoială rezonabilă a solicitării anterioare, faptul că o altă persoană a introdus unilateral 300 lei pe contul telefonic al inculpatului nu este suficient pentru a demonstra acțiunea conștientă și voluntară de primire a remunerației ilicite.

În acest sens, instanța de judecată, examinând procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 30 iulie 2021 și anexa acestuia (Vol. I, f.d.56-57), precum și convorbirile telefonice cercetate nemijlocit în ședința de judecată, reține că, la ora 20:51, *****v îl contactează pe utilizatorul numărului „*****” și îl întreabă „Eu am pus banii tot normal?”, iar interlocutorul răspunde „pe care număr?”, după care *****v indică numărul respectiv.

Instanța de judecată constată că această conversație confirmă faptul că *****v i-a comunicat interlocutorului despre efectuarea unei plăți, însă nu conține vreo mențiune referitoare la suma de 300 lei, vreo afirmație a lui Sava ***** că ar fi solicitat anterior această sumă, vreo

confirmare că banii reprezintă cei pretins ceruți anterior, mulțumiri pentru remiterea lor ori vreo declarație din care să rezulte că operațiunea constituia executarea unei înțelegeri ilicite, iar întrebarea „pe care număr?”, apreciată potrivit conținutului său, reprezintă o solicitare de concretizare a numărului la care fusese efectuată plata și nu permite, în lipsa altor elemente, stabilirea naturii acesteia ori a existenței unei solicitări anterioare din partea inculpatului.

În convorbirea de la ora 20:52, *****v întreabă, „*Da legat de treaba ceea cum rămâne?*” și, „*Da nu o să am întrebări după cu?*” iar interlocutorul răspunde „*Nu nu nu, doamne ferește, o să facem tot în cadrul legal dacă ceva*”, astfel instanța de judecată reținând că această conversație este relevantă și urmează a fi apreciată în ansamblul probator, însă nici din conținutul ei nu rezultă că suma de 300 lei ar fi fost primită în schimbul neîntocmirii procesului-verbal, în condițiile în care expresia „*treaba ceea*” nu este individualizată, formularea „*nu o să am întrebări*” aparține lui *****v, iar răspunsul interlocutorului nu constituie o asumare expresă a neîndeplinirii unei obligații de serviciu în schimbul banilor.

Prin urmare, *nici convorbirile ulterioare reîncărcării nu conțin o manifestare clară și neechivocă a inculpatului prin care acesta să recunoască natura pretins ilicită a sumei ori să confirme că a acceptat-o drept contraechivalent pentru o conduită de serviciu.*

Instanța de judecată notează că organul de urmărire penală a argumentat existența primirii inclusiv prin faptul că, după creditarea contului, Sava ***** nu ar fi denunțat autorităților transmiterea celor 300 lei, însă această împrejurare, deși poate fi analizată în cadrul conduitei ulterioare a inculpatului, nu poate substitui proba pozitivă a elementelor infracțiunii, sarcina demonstrării vinovăției revenind acuzării, iar inculpatul nefiind obligat să demonstreze inexistența intenției sale printr-o anumită conduită ulterioară, astfel încât nu poate fi instituită o prezumție potrivit căreia orice sumă transferată unilateral unei persoane se consideră primită în sens penal dacă aceasta nu sesizează imediat autoritățile, o asemenea concluzie având ca efect deplasarea sarcinii probei asupra inculpatului.

Mai mult, lipsa denunțului ar putea avea semnificație numai după stabilirea faptului că persoana cunoștea proveniența concretă a avantajului și caracterul acestuia, or tocmai caracterul sumei de 300 lei ca remunerație ilicită pentru neîntocmirea procesului-verbal reprezintă una dintre împrejurările pe care acuzarea trebuie să le demonstreze, motiv pentru care simplul fapt al creditării contului nu este suficient, în lipsa demonstrării solicitării ori acceptării anterioare și a cunoașterii caracterului remunerației, pentru a reține existența acțiunii de primire în forma concretă descrisă în învinuire.

Cu referire la contraechivalența obligatorie dintre remunerație și conduita funcțională, instanța de judecată reține că acest element prezintă o importanță distinctă, întrucât pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal nu este suficient ca unei persoane publice să-i fie transmis un bun sau un avantaj care nu i se cuvine, ci este necesar ca avantajul respectiv să constituie contraechivalentul conduitei pe care persoana publică se angajează să o adopte în exercitarea sau contrar exercitării funcției sale.

Așadar, potrivit acuzației, suma de 300 lei ar fi constituit contraprestația pentru neîntocmirea procesului-verbal contravențional în privința lui *****v, iar din probele administrate rezultă că acesta a fost stopat în trafic la 27 iulie 2021, actele i-au fost verificate, angajații poliției au apreciat inițial că ar exista o problemă privind categoria permisului necesară conducerii motocicletei, împrejurări confirmate și de martorul Chiaburu Artur, care a arătat că documentele au fost transmise lui Sava ***** pentru întocmirea procesului-verbal.

Prin urmare, contextul de serviciu este demonstrat, însă acesta nu poate fi confundat cu existența unei înțelegeri de corupere, întrucât faptul că o persoană publică exercită atribuții de

serviciu și că ulterior primește ori îi este transferată o anumită valoare nu permite a concluziona că valoarea respectivă reprezintă contraprestația conduitei sale, or legătura dintre acestea trebuie să fie demonstrată.

La caz, nici convorbirea de la ora 11:39, nici cele de la orele 20:51 și 20:52 nu conțin vreo afirmație a inculpatului din care să rezulte că suma de 300 lei ar fi fost solicitată ori primită pentru neîntocmirea procesului-verbal și nici vreo formulare cu semnificație echivalentă, iar instanța de judecată nu reține că o înțelegere de corupere trebuie exprimată în mod obligatoriu prin cuvinte explicite, aceasta putând rezulta și din comportamentul concludent al persoanelor, însă, și într-o asemenea ipoteză, ansamblul împrejurărilor trebuie să demonstreze fără echivoc legătura dintre avantaj și actul funcțional. Or, în cauza examinată, această legătură rezultă în mod direct numai din declarația martorului *****v, celelalte probe confirmând împrejurări anterioare ori ulterioare, fără a stabili existența raportului de contraechivalență.

Instanța de judecată analizând Scrisoarea nr. *****din 03 septembrie 2021 a Agenției Servicii Publice (Vol. I, f.d.155-157), din care rezultă că datele privind subcategoria ***** înscrise în certificatul de înmatriculare al motocicletei ***** C***** au fost indicate greșit, însă constată că această împrejurare nu exclude posibilitatea comiterii infracțiunii de corupere pasivă, ci demonstrează că situația juridică privind pretinsa contravenție nu era de natură să permită deducerea automată a faptului că neîntocmirea procesului-verbal ar fi reprezentat executarea unei înțelegeri ilicite.

Totodată, instanța de judecată analizând Informația nr. 34/17-8723 din 26 noiembrie 2021 a Inspectoratului Național de Securitate Publică (Vol. II, f.d.19-20), potrivit căreia, până la efectuarea modificărilor corespunzătoare în certificatul de înmatriculare, constată că nu exista temei pentru pornirea procesului contravențional și atragerea lui *****v la răspundere în baza art. 231 din Codul contravențional. Mai mult, instanța de judecată reține că această împrejurare nu exclude posibilitatea săvârșirii infracțiunii de corupere pasivă, însă prezintă relevanță pentru verificarea motivului concret al neîntocmirii procesului-verbal, deoarece indică existența unei împrejurări independente de pretinsa transmitere a celor 300 lei, care putea justifica neinițierea procedurii contravenționale. În consecință, simpla neîntocmire a procesului-verbal nu poate fi utilizată ca dovadă autonomă că Sava ***** ar fi executat o înțelegere ilicită.

Prin urmare, simplul fapt că procesul-verbal nu a fost întocmit nu dovedește că motivul neîntocmirii sale a fost plata celor 300 lei, iar această legătură nu poate fi suplinită numai prin succesiunea cronologică a evenimentelor, deoarece faptul că *****v a fost mai întâi stopat, că ulterior au existat convorbiri telefonice și că, în final, a fost reîncărcat contul cu suma de 300 lei demonstrează existența unor evenimente distincte, însă nu și cauza juridic relevantă a plății, astfel încât împrejurările separate sunt probate, dar legătura de contraechivalență dintre suma de 300 lei și neîntocmirea procesului-verbal nu rezultă în mod cert din probele obiective administrate.

Cu referire la scopul special al infracțiunii, instanța de judecată reține că acuzarea i-a imputat lui Sava ***** scopul neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției, și anume neîntocmirea procesului-verbal contravențional în privința lui *****v, acest scop constituind un element obligatoriu al componenței de infracțiune, care trebuie demonstrat prin probe și care nu poate fi prezumat din simpla calitate de polițist a inculpatului, din existența unei interacțiuni de serviciu ori din faptul că ulterior contul telefonului acestuia a fost reîncărcat, fiind necesar să rezulte că suma de 300 lei a fost urmărită tocmai în schimbul neîndeplinirii atribuției concrete descrise în rechizitoriu.

Or, probele administrate nu demonstrează o asemenea legătură, întrucât convorbirile telefonice nu individualizează suma de 300 lei ca fiind prețul neîntocmirii procesului-verbal, bonul fiscal „0206”, seria nr.***** (Vol. I, f.d.32) și datele aplicației „My Orange”, consemnate în procesul-verbal de cercetare din 09 august 2021 (Vol. I, f.d.132-137) confirmă efectuarea și creditarea reîncărcării, dar nu cauza ori scopul acesteia, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 09 august 2021 (Vol. I, f.d.140-145) stabilește identitatea inculpatului, iar confruntarea consemnează două versiuni contrare, fără a demonstra independent scopul special, motiv pentru care scopul imputat nu poate fi dedus numai din succesiunea temporală a evenimentelor și din presupunerea că, deoarece reîncărcarea a avut loc după interacțiunea de serviciu, aceasta ar fi reprezentat în mod necesar plata pentru îndeplinirea atribuției.

Cu referire la latura subiectivă, instanța de judecată notează că infracțiunea prevăzută de art. 324 din Codul penal poate fi săvârșită numai cu intenție directă, astfel încât, pentru condamnarea inculpatului, trebuie demonstrat că acesta conștientiza că pretinde ori primește un folos care nu i se cuvine, că folosul îi este transmis în legătură cu conduita sa de serviciu și că urmarea obținerea acestuia în scopul special prevăzut de norma penală, iar în cazul pretinderii intenția directă trebuie să rezulte din caracterul conștient al solicitării avantajului necuvenit, în timp ce în cazul primirii trebuie să se stabilească faptul că persoana cunoștea natura și cauza avantajului și dorea dobândirea lui. Or, la caz, intenția directă nu poate fi dedusă numai din faptul creditării contului telefonic utilizat de Sava ***** cu suma de 300 lei, fiind necesare probe care să demonstreze că acesta cunoștea caracterul sumei și urmarea primirea ei drept contraechivalent al neîntocmirii procesului-verbal, iar înregistrările telefonice nu conțin o recunoaștere a unei asemenea intenții, celelalte probe nefiind suficiente pentru a demonstra că inculpatul urmărea obținerea celor 300 lei în scopul imputat.

Declarațiile martorului *****v descriu existența unei asemenea intenții, însă acestea trebuie verificate prin raportare la întregul material probator, iar elementele invocate pentru coroborare nu individualizează suficient solicitarea, cauza plății și scopul acesteia.

Instanța de judecată notează faptul că apărarea a prezentat o altă explicație a discuțiilor dintre cei doi, iar inculpatul a negat constant pretinderea și primirea banilor în scopul descris în învinuire, însă pentru pronunțarea unei sentințe de achitare nu este necesar ca instanța să constate că versiunea inculpatului este adevărată, ci este suficient ca acuzarea să nu demonstreze, dincolo de orice îndoială rezonabilă, versiunea concretă formulată în rechizitoriu, prezumția de nevinovăție subzistând până la demonstrarea vinovăției sale de către acuzare la standardul impus de lege.

Cu referire la subiectul infracțiunii, instanța constată că această condiție este întrunită sub aspectul calității speciale prevăzute de art. 324 din Codul penal, întrucât din Extrasul din Ordinul ***** din 05 mai 2020 (Vol. I, f.d.163-166), Dislocația forțelor și mijloacelor Secției de escortă și misiuni speciale a INSP din 27 iulie 2021, extrasul din registrul echipajelor și Planul din 20 iulie 2021 (Vol. I, f.d.146-151), precum și din Scrisoarea nr. 34/17-6133 din 16 august 2021 a Inspectoratului Național de Securitate Publică, fișa postului nr. 2.9.55 și extrasul din Ordinul ***** (Vol. I, f.d.167), rezultă că Sava ***** activa în cadrul*****și se afla, la 27 iulie 2021, în exercitarea serviciului împreună cu martorul Chiaburu Artur, împrejurare confirmată și de acesta, în timp ce martorul Mariș Ion a confirmat apartenența inculpatului la subdiviziunea respectivă și atribuțiile sale de serviciu.

Prin urmare, calitatea de persoană publică cerută pentru subiectul infracțiunii este constatată, însă aceasta reprezintă numai unul dintre elementele componenței de infracțiune și nu

poate conduce la răspunderea penală ori suplini lipsa demonstrării laturii obiective, a legăturii dintre remunerație și conduita funcțională, a laturii subiective și a scopului special.

Instanța de judecată a cercetat și informația privind veniturile lunare ale lui Sava ***** pe parcursul anului 2021 (Vol. I, f.d.83-86), caracteristica de serviciu eliberată pe numele acestuia, potrivit căreia este caracterizat pozitiv (Vol. I, f.d.168), revendicarea eliberată pe numele lui Sava *****, potrivit căreia nu se dispune de informații privind tragerea sa la răspundere penală (Vol. I, f.d.169), precum și informația ÎMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani nr. 395 din 25 august 2021, potrivit căreia acesta nu se află în evidența medicului psihiatru din cadrul CCSM Buiucani (Vol. I, f.d.172). Instanța reține că aceste înscrisuri caracterizează situația personală și profesională a inculpatului, însă nu conțin date nemijlocite privind împrejurările din 27–29 iulie 2021 și, prin urmare, nu demonstrează nici existența, nici inexistența acțiunilor de pretindere și primire imputate, urmând a fi apreciate exclusiv în limitele obiectului lor probator.

În lumina celor relatate, instanța de judecată, analizând totalitatea probatoriului administrat și cercetat în ședința de judecată, constată că declarațiile martorului *****v constituie proba din care rezultă în mod direct afirmația că Sava ***** i-ar fi solicitat reîncărcarea contului cu 300 lei pentru a nu-l documenta contravențional, declarațiile martorului Chiaburu Artur confirmă stoparea, verificarea documentelor, discuția privind categoria permisului și transmiterea actelor lui Sava ***** pentru documentare, fără a confirma pretinderea banilor, declarațiile martorului Mariș Ion confirmă calitatea și atribuțiile inculpatului, precum și apartenența acestuia la subdiviziunea respectivă, fără ca martorul să fi perceput nemijlocit pretinsa solicitare, iar declarațiile martorului Lozovanu ***** care a relatat despre o discuție ulterioară cu *****v, în cadrul căreia acesta i-ar fi comunicat că polițiștii l-ar fi rugat să reîncarce contul cu suma de 300 lei, nu provin din perceperea nemijlocită a preținsei solicitări, ci reproduc, sub acest aspect, informațiile comunicate ulterior de *****v.

Totodată, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 09 august 2021 (Vol. I, f.d.140-145) demonstrează că *****v l-a identificat pe Sava ***** ca persoana cu care a interacționat, fără a constitui o sursă independentă asupra pretinderii, procesul-verbal de confruntare din 03 septembrie 2021 (Vol. I, f.d.180-183) consemnează existența unor declarații contradictorii și menținerea pozițiilor celor două persoane, fără a înlătura contradicția printr-o probă obiectivă nouă, procesul-verbal privind colectarea informației de la furnizorii de comunicații electronice (Vol. I, f.d.105-107) și Raportul de analiză operațională nr. 2***** (Vol. I, f.d.115-118) demonstrează existența comunicărilor dintre cei doi, dar nu și conținutul apelurilor neînregistrate, înregistrarea convorbirii de la ora 11:39 (Vol. I, f.d.19-21) confirmă existența unei referiri la o „rugămintă”, fără a individualiza obiectul acesteia, suma, reîncărcarea telefonului ori legătura cu procesul-verbal contravențional, bonul fiscal „0206” (Vol. I, f.d.32) confirmă efectuarea unei operațiuni de reîncărcare în sumă de 300 lei, iar procesul-verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație – controlul transmiterii banilor din 30 iulie 2021 (Vol. I, f.d.24) confirmă că această operațiune a fost efectuată de *****v, sub controlul organului de investigație, în timp ce datele aplicației „My Orange” (Vol. I, f.d.132-137) confirmă creditarea cu suma respectivă a contului aferent numărului „*****”.

La rândul lor, convorbirile de la orele 20:51 și 20:52, consemnate în procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (Vol. I, f.d.56-57), demonstrează că, ulterior operațiunii, *****v a comunicat interlocutorului despre efectuarea unei plăți și a discutat despre o anumită „treabă”, însă nu conțin o confirmare expresă a unei solicitări anterioare de 300 lei, nu descriu plata ca fiind contraechivalentul neîntocmirii procesului-verbal și nu conțin o recunoaștere neechivocă a primirii unei remunerații ilicite.

Prin urmare, probele se completează reciproc în privința unor împrejurări secundare ale cauzei, dar nu se coroborează în măsura necesară asupra faptului esențial al acuzației, respectiv existența unei solicitări concrete și determinate a sumei de 300 lei drept preț al neîndeplinirii atribuției de serviciu.

În acest context, instanța de judecată subliniază că aprecierea probelor în ansamblu nu înseamnă că simpla acumulare a mai multor împrejurări indirecte transformă automat o afirmație contestată într-un fapt dovedit, analiza cumulativă presupunând verificarea raportului dintre probe și stabilirea măsurii în care acestea se confirmă reciproc asupra elementelor relevante ale acuzației, or, la caz, probele confirmă întâlnirea lui Sava ***** cu *****v în contextul verificării în trafic, comunicările telefonice ulterioare, referirea inculpatului la o anumită „rugămintă”, reîncărcarea contului telefonic cu 300 lei și faptul că ulterior *****v i-a comunicat interlocutorului despre efectuarea unei plăți, însă aceste împrejurări nu demonstrează ce anume a pretins Sava ***** la 27 iulie 2021 și pentru ce anume a pretins folosul respectiv, acest fapt concret rezultând numai din declarația lui *****v, iar elementele externe invocate de acuzare neconfirmând suficient conținutul esențial al acesteia pentru a înlătura orice îndoială rezonabilă.

Astfel, o condamnare nu poate fi fundamentată pe raționamentul potrivit căruia, deoarece există o „rugămintă” neindividualizată și deoarece ulterior *****v a încărcat contul cu 300 lei, rezultă în mod necesar că „rugămintea” privea această sumă, întrucât între cele două împrejurări lipsește proba conținutului concret al solicitării, iar această lipsă nu poate fi suplinită prin deducția instanței de judecată în defavoarea inculpatului. În același mod, nu poate fi reținut că, deoarece inculpatul nu a demonstrat un alt obiect al „rugăminții”, aceasta trebuie considerată ca referindu-se la cei 300 lei, întrucât un asemenea raționament ar inversa sarcina probei, iar faptul că suma de 300 lei a intrat efectiv în cont nu demonstrează prin sine existența pretinderii anterioare, acțiunea ulterioară a lui *****v neputând demonstra retroactiv conținutul exact al unei conversații anterioare neînregistrate.

În ceea ce privește standardul de probă, instanța de judecată reține că prezumția de nevinovăție exclude întemeierea concluziilor privind vinovăția pe presupuneri, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului, standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” neînsemnând că orice dubiu imaginar ori pur teoretic împiedică o condamnare, ci că aceasta nu poate fi pronunțată atunci când, asupra unui element esențial al infracțiunii, există o incertitudine reală întemeiată pe conținutul probelor.

La caz, îndoiala privește chiar elementele centrale ale acuzației, respectiv nu este stabilit dacă „rugămintea” menționată în înregistrare reprezenta solicitarea reîncărcării contului cu 300 lei, dacă plata efectuată unilateral și sub controlul CNA constituia executarea unei solicitări provenite de la inculpat, nu este demonstrată legătura dintre această sumă și neîntocmirea procesului-verbal și nici acceptarea ori primirea conștientă a sumei ca remunerație ilicită, în consecință nefiind demonstrate nici intenția directă și nici scopul special în forma descrisă în învinuire.

Totodată, instanța de judecată ține cont de limitele judecării cauzei prevăzute de art. 325 din Codul de procedură penală, or, acuzarea nu i-a imputat lui Sava ***** solicitarea generică a unui avantaj nedeterminat și nici o conduită generală necorespunzătoare în exercitarea funcției, ci o faptă concretă, respectiv solicitarea reîncărcării numărului de telefon cu 300 lei, în scopul concret al neîntocmirii procesului-verbal contravențional, urmată de primirea acestei sume prin reîncărcarea contului, astfel încât instanța de judecată trebuie să verifice această faptă în limitele învinuirii și nu poate substitui elementele ei prin alte împrejurări ori completa acuzația prin stabilirea unui alt obiect al solicitării, a unui alt scop ori a unei alte modalități normative.

În continuare, raportând probele la exigențele art. 385 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța constată că anumite fapte materiale au avut loc, respectiv *****v a fost stopat și verificat de poliție, Sava ***** se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, între cei doi au existat convorbiri telefonice, iar la 29 iulie 2021 contul numărului de telefon utilizat de inculpat a fost încărcat de *****v cu suma de 300 lei, însă aceste fapte materiale, fără demonstrarea elementelor suplimentare analizate anterior, nu întrunesc componența infracțiunii de corupere pasivă.

Mai mult, instanța de judecată subliniază că nu orice transfer patrimonial către o persoană publică constituie corupere pasivă, după cum nu orice discuție purtată între aceasta și un cetățean constituie pretindere și nici neîntocmirea unui act de serviciu nu demonstrează existența unei remunerații ilicite, astfel încât pentru constatarea infracțiunii prevăzute de art. 324 din Codul penal trebuie demonstrată legătura dintre aceste elemente în forma cerută de norma penală, iar la caz tocmai această legătură nu a fost stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Instanța de judecată mai reține că rezultatul aprecierii probelor nu se întemeiază pe acordarea unei valori prestabilite declarațiilor inculpatului și nici pe respingerea apriorică a declarațiilor martorului *****v, ci pe examinarea fiecărei declarații împreună cu probele administrate, concluzia rezultând din faptul că niciuna dintre probe nu reproduce pretinderea concretă, iar elementele invocate pentru coroborare au un conținut mai limitat decât semnificația care le este atribuită de acuzare.

Totodată, la rejudecarea prezentei cauze penale, instanța de judecată a ținut cont și de indicațiile instanței ierarhic superioare privind necesitatea unei analize complete și coroborate a declarațiilor lui *****v, a stenogramelor, bonului fiscal, datelor referitoare la reîncărcarea contului și a celorlalte probe materiale și electronice, iar faptul că, în urma unei asemenea analize, probele se confirmă reciproc cu privire la existența interacțiunii dintre persoane și a reîncărcării contului nu înseamnă că ele se confirmă în aceeași măsură și asupra elementelor care ar transforma aceste fapte, neutre luate separat, într-o faptă de corupere pasivă.

Instanța de judecată reține, totodată, că, spre deosebire de examinarea anterioară a cauzei, în cadrul prezentei rejudecări martorul *****v a fost audiat nemijlocit în ședința de judecată, cu participarea părților și cu posibilitatea acestora de a-i adresa întrebări, astfel încât instanța a avut posibilitatea de a aprecia în mod direct declarațiile sale, inclusiv precizările, ezitățile și neconcordanțele relevate în cursul audierii, prin raportare la declarațiile anterior consemnate, la procesul-verbal de confruntare și la celelalte probe administrate și cercetate în cauză.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, la aprecierea caracterului echitabil al procedurii urmează a se ține seama inclusiv de faptul dacă persoanei acuzate i-a fost oferită posibilitatea de a contesta probele administrate și de a se opune utilizării acestora, de calitatea probelor, precum și de faptul dacă obiecțiile formulate în privința lor au fost examinate în mod corespunzător de instanțele naționale, printr-o motivare relevantă și adecvată (*Yüksel Yalçinkaya împotriva Turciei (MC)*, pct. 324). Curtea a statuat că posibilitatea inculpatului de a fi confruntat cu martorul în prezența judecătorului care urmează să decidă asupra cauzei constituie un element important al unui proces penal echitabil, principiul nemijlocirii reprezentând o garanție relevantă în special în situațiile în care observațiile instanței asupra comportamentului și credibilității martorului pot avea consecințe importante asupra soluției cauzei (*P.K. împotriva Finlandei (dec.)*, 2002).

Raportând aceste principii la circumstanțele prezentei cauze, instanța de judecată reține că, în cadrul rejudecării, martorul *****v a fost audiat nemijlocit în fața instanței de judecată, cu participarea părților și cu posibilitatea acestora de a-i adresa întrebări, de a pune în discuție

declarațiile sale, eventualele neconcordanțe relevate în cursul audierii și raportul acestora cu declarațiile anterior consemnate și cu celelalte probe administrate în cauză, astfel încât instanța de judecată a avut posibilitatea de a aprecia nemijlocit declarațiile martorului, atât în mod individual, cât și în coroborare cu întregul material probator cercetat în ședința de judecată.

În consecință, sub aspectul laturii obiective, instanța de judecată constată că nu a fost demonstrată dincolo de orice îndoială rezonabilă pretinderea sumei de 300 lei în modalitatea concretă descrisă în rechizitoriu și nici primirea conștientă și voluntară a acesteia ca remunerație ilicită pentru neîntocmirea procesului-verbal contravențional, nefiind demonstrată suficient nici legătura de contraechivalență dintre suma respectivă și neîndeplinirea atribuției funcționale indicate de acuzare, iar sub aspectul laturii subiective nu a fost demonstrat că Sava ***** a acționat cu intenție directă orientată spre obținerea unei remunerații ilicite și cu scopul special de a nu îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale în schimbul acestei remunerații.

Faptul că subiectul special al infracțiunii este întrunit nu poate compensa lipsa demonstrării celorlalte elemente obligatorii ale componenței, întrucât existența infracțiunii presupune întrunirea cumulativă a tuturor semnelor prevăzute de norma penală.

Instanța de judecată subliniază că soluția nu se întemeiază pe constatarea că reîncărcarea cu suma de 300 lei nu a avut loc ori că Sava ***** nu a interacționat cu *****v, aceste împrejurări fiind demonstrate, ci pe imposibilitatea stabilirii, dincolo de orice îndoială rezonabilă, a semnificației juridico-penale atribuite lor de acuzare, respectiv că reîncărcarea a reprezentat remunerația pretinsă și primită pentru neîntocmirea procesului-verbal contravențional.

Totodată, soluția nu se întemeiază pe lipsa unei înregistrări audio a momentului pretinderii, întrucât o faptă poate fi demonstrată și printr-un ansamblu de probe indirecte, însă acestea trebuie să formeze un sistem coerent și suficient, din care toate elementele infracțiunii să rezulte fără ca instanța să completeze verigi esențiale prin presupuneri, or, în cauza examinată, tocmai legătura dintre împrejurările demonstrate și concluzia că suma de 300 lei constituia remunerația solicitată și primită pentru neîntocmirea procesului-verbal nu a fost stabilită la standardul cerut pentru pronunțarea unei condamnări.

Prin urmare, deși anumite împrejurări factuale descrise în rechizitoriu sunt confirmate, acestea nu formează în ansamblu toate elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal, iar pentru o condamnare nu este suficientă probabilitatea că fapta ar fi putut avea loc în modalitatea susținută de acuzare și nici existența unor împrejurări susceptibile să genereze suspiciuni, întrucât vinovăția trebuie demonstrată, iar suspiciunea, chiar serioasă, nu echivalează cu proba acesteia.

În aceste circumstanțe, după examinarea tuturor probelor administrate de partea acuzării și a apărării, aprecierea acestora separat și în ansamblu și verificarea raportului dintre declarațiile persoanelor audiate, probele materiale, datele electronice și rezultatele măsurilor speciale de investigații, instanța de judecată constată că acuzarea nu a demonstrat dincolo de orice îndoială rezonabilă toate elementele obligatorii ale infracțiunii imputate lui Sava *****, respectiv în acțiunile acestuia nu sunt întrunite cumulativ latura obiectivă și latura subiectivă ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal, nefiind demonstrate **pretinderea** remunerației ilicite în modalitatea concretă descrisă în învinuire, **primirea** voluntară și conștientă a acesteia, **legătura de contraechivalență** dintre suma de 300 lei și conduita de serviciu, **intenția directă și scopul special** cerut de lege.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele de fapt și de drept constatate și analizate în prezenta cauză, precum și aprecierea probelor administrate în ansamblul lor, instanța concluzionează că acuzarea nu a **răsturnat prezumția de nevinovăție** a inculpatului Sava *****

și nu a demonstrat vinovăția acestuia *dincolo de orice dubiu rezonabil*, motiv pentru care, ***în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală***, se impune ***achitarea inculpatului Sava ********, ***învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal (în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei), întrucât fapta imputată nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) din Codul penal.***

12.Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 396 pct. 3) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună asupra măsurii preventive aplicate inculpatului.

Analizând materialele cauzei penale, instanța de judecată constată că, la momentul pronunțării sentinței, în privința inculpatului Sava ***** nu este aplicată nicio măsură preventivă.

În aceste condiții, având în vedere că prin prezenta sentință Sava ***** este achitat, iar la momentul soluționării cauzei în privința acestuia nu este aplicată vreo măsură preventivă, instanța constată că nu există obiect pentru menținerea, modificarea sau revocarea unei asemenea măsuri și nici temei pentru aplicarea unei măsuri preventive.

Prin urmare, instanța de judecată va constata că, în privința inculpatului Sava ***** , nu este aplicată și **nu urmează a fi aplicată nicio măsură preventivă.**

13.Cu privire la mijloacele materiale de probă și corpurile delict.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) din Codul de procedură penală la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: (...) 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delict; 13¹) dacă urmează să fie aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, Discuț Vasile, a solicitat ca mijloacele materiale de probă și corpurile delict anexate la materialele cauzei penale să rămână la dosar pe toată perioada păstrării acestuia, iar cu referire la corpul delict – mijloacele bănești în sumă de 300 lei, constituite dintr-o bancnotă cu nominalul de 200 lei, seria/nr.*****i o bancnotă cu nominalul de 100 lei, seria/nr.***** transmise spre păstrare subdiviziunii specializate a Serviciului Fiscal de Stat în baza actului nr. 108 din 20 septembrie 2021, a solicitat trecerea acestora în venitul statului. Apărătorul inculpatului, avocatul Chicu Oleg, precum și inculpatul Sava ***** nu s-au expus cu privire la soarta corpurilor delict.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) și 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict și în acest caz, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat. Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigații, în scop de identificare a intențiilor și de verificare a sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunii, se trec la bugetul de stat; documentele care constituie corpuri delict rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate;

Din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

La fel, conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți purtători de informație tehnico-electronică, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

Se reține că, în cadrul cauzei penale, au fost recunoscute și anexate la materialele cauzei, în calitate de mijloace materiale de probă, următoarele documente:

– Dislocația forțelor și mijloacelor Secției de escortă și misiuni speciale a INSP din 27 iulie 2021, extrasul din registrul echipajelor și Planul din 20 iulie 2021 privind organizarea și desfășurarea activităților de impunere a legislației pe teritoriul raionului Călărași pentru perioada 20–27 iulie 2021 (Vol. I, f.d.146-151);

– Scrisoarea nr. *****din 03 septembrie 2021 a Agenției Servicii Publice, prin care organul de urmărire penală a fost informat, între altele, că subcategoria ***** fusese indicată greșit în certificatul de înmatriculare nr. *****9 al motocicletei ***** C *****GT, nr. de înmatriculare *****, iar potrivit datelor tehnice ale vehiculului, pentru conducerea acestuia era necesară categoria „A” (Vol. I, f.d.155-157);

– Referința – scrisoarea de însoțire nr. 1894 a SA „Orange Moldova”, actul de verificare a contului nr. 5***** și extrasul privind modalitățile de reîncărcare a acestui cont (Vol. II, f.d.90).

Prin urmare, ținând cont de faptul că acestea se păstrează la cauza penală, au fost administrate în mod legal și recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă, **instanța dispune ca acestea să rămână anexate la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia.**

Totodată, se reține că, în cadrul cauzei penale, au fost recunoscute și anexate la materialele cauzei, în calitate de corpuri delict, următoarele:

– Fișierul electronic phone 20210729-113952_*****.amr, precum și fișierele Screenshot_20210730-120642_Phone.jpg; Screenshot_20210730-120649_Phone.jpg; Screenshot_20210730-123533_Cube ACR.jpg; Screenshot_20210730-123659_Android System.jpg, extrase din memoria telefonului Samsung Note10 LITE, utilizat de *****v, și înregistrate pe suportul optic „DVD-R” de model „Omega”, anexă la procesul-verbal de cercetare din 30 iulie 2021 (Vol. I, f.d.21);

– Bonul fiscal „0206”, seria nr. *****, eliberat la 29 iulie 2021, ora 20:26, de către SRL ***** pentru suma de 300 lei (Vol. I, f.d.32);

– Fișierele electronice Screenshot_20210809-182123_Contacts.jpg; Screenshot_20210809-182241_Contacts.jpg; Screenshot_20210809-182255_Service mode.jpg; Screenshot_20210809-182311_Settings.jpg; Screenshot_20210809-182322_Settings.jpg; Screenshot_20210809-183438_Chrome.jpg; Screenshot_20210809-183551_Chrome.jpg; Screenshot_20210809-183920_Chrome.jpg; Screenshot_20210809-185751_Contacts.jpg; Screenshot_20210809-185807_Contacts.jpg, extrase din memoria telefonului Samsung S9 utilizat de Sava ***** și înregistrate pe suportul optic de tip „DVD-R” de model „Omega” (Vol. I, f.d.138).

Instanța de judecată reține că respectivele corpuri delictive au fost recunoscute în această calitate, iar prin urmare, ținând cont de faptul că acestea se păstrează la cauza penală, au fost administrate în mod legal și recunoscute în calitate de corpuri delictive, **instanța dispune ca acestea să rămână anexate la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia.**

La fel, în calitate de corp delictiv au fost recunoscute – **mijloacele bănești în sumă de 300 lei**, constituite dintr-o bancnotă cu nominalul de 200 lei moldovenești, seria/nr.*****i o bancnotă cu nominalul de 100 lei moldovenești, seria/nr. *****8 (Vol. I, f.d.44), acestea fiind transmise spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat în baza actului nr. 108 din 20 septembrie 2021, coletul nr. 745 (Vol. I, f.d.46/1).

Prin urmare, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, **instanța va dispune trecerea în venitul statului, după rămânerea definitivă a sentinței**, a mijloacelor bănești în sumă de 300 lei, constituite din bancnota cu nominalul de 200 lei moldovenești, seria/nr.*****i bancnota cu nominalul de 100 lei moldovenești, seria/nr.***** aflate la păstrarea Serviciului Fiscal de Stat.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor cercetate nemijlocit în ședința de judecată, apreciate în ansamblul lor, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 157, 161-162, 164, 320,321 339, 340, 384, 385, 390 , 392–394, 396, 397, 400, 437 și 439 din Codul de procedură penală,

HOTĂRĂȘTE:

Se achită **Sava ******* învinuit în baza art. 324 alin. (4) din Codul penal (*în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei*), pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Mijloacele materiale de probă, anexate la materialele cauzei penale – **urmează a se păstra la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării dosarului.**

Corpurile delictive: – fișierele electronice și suporturile optice anexate la materialele cauzei penale, precum și bonul fiscal „0206”, seria nr.***** – **urmează a se păstra la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării dosarului.**

– **Mijloacele bănești în sumă de 300 lei**, constituite din bancnota de 200 lei, cu seria/nr.*****i bancnota de 100 lei, cu seria/nr.***** aflate la păstrarea Serviciului Fiscal de Stat – **a se trece în venitul statului din momentul rămânerii definitive a sentinței.**

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (*cincisprezece*) zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Sentința integrală este pronunțată în ședință publică la **02 octombrie 2026**.

**Președintele ședinței,
judecător
VASILENCO**

Angela